

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

MANDAT

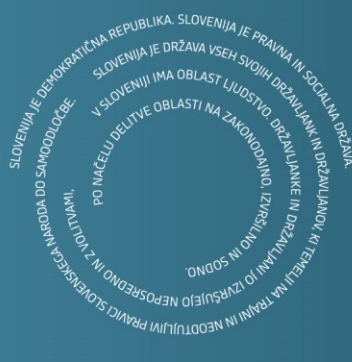
VIII

IZREDNA
SEJA

13

SEJNI ZAPISI DRŽAVNEGA ZBORA 13. IZREDNA SEJA

(21. november 2018)

UVOD

Državni zbor kot najvišja predstavniška in zakonodajna institucija v Republiki Sloveniji, ki opravlja tudi vse ostale funkcije sodobnega parlamenta, izvaja večji del svojih pristojnosti na rednih in izrednih sejah. Seje javnost lahko spremlja v dvorani ali preko televizijskih in spletnih prenosov.

Vsebina sej pa postane pregledno dostopna v obliki sejnih zapisov.

Državni zbor vsako sejo zvočno posname. Simultano ob zvočnem zajemanju nastaja besedilo, ki je na spletu dostopno s približno polurnim zamikom. V uredništvu sejnih zapisov se ob poslušanju zvočnega posnetka preveri avtentičnost zapisanega, besedilo pa se uredi v skladu s strokovnimi merili prenosa govorjene besede v zapisano. Takšno preverjeno in jezikovno urejeno besedilo na spletnem naslovu zamenja prvi zapis.

Besedilo celotne seje se izda tudi v publikaciji Sejni zapisi Državnega zbora. Sejni zapisi vsebuje dnevni red, sprejet na seji Državnega zbora, kazalo, iz katerega je razviden potek seje in v katerem so točke dnevnega reda in govorniki, osrednji del je besedilo seje, zapisano v prvi osebi, na koncu pa je dodan še indeks govornikov.

Sejni zapisi so zgodovinski dokument in vir za preučevanje parlamentarne zgodovine, tradicije, predstavniške demokracije in jezikovne kulture.

Sejni zapisi Državnega zbora. 13. izredna seja (21. november 2018)

ISSN 2385-9490

Pripravil: Dokumentacijsko-knjižnični oddelek

Urednici: Tatjana Mirt Kavšek, dr. Vesna Moličnik

Izdajatelj: Državni zbor

Naslov: Šubičeva 4, 1102 Ljubljana

Telefon: +386 1 478 94 00

Leto izida publikacije: 2019

www.dz-rs.si

DNEVNI RED 13. IZREDNE SEJE

1. točka dnevnega reda: PREDLOG PRIPOROČILA V ZVEZI Z GLOBALNIM DOGOVOROM O VARNIH, UREJENIH IN ZAKONITIH MIGRACIJAH TER OBVEŠČANJU JAVNOSTI IN DRŽAVNEGA ZBORA RS O MEDNARODNIH ZAVEZAH, KI SE NANAŠAJO NA MEDDRŽAVNE NEZAKONITE MIGRACIJE, EPA 226-VIII

VSEBINA

[illegible]

BOŠTJAN KORAŽIJA	45
SAMO BEVK	45
MATEJA UDOVČ	46
VOJKO STAROVIČ	47
ŽAN MAHNIČ	48
ROBERT PAVŠIČ	49
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER	49
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER	49
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER	49
ALEKSANDER REBERŠEK	50
MAG. DEJAN KALOH	50
MARKO KOPRIVC	51
DR. ANŽE LOGAR	51
MARKO KOPRIVC	53
DR. MILAN BRGLEZ	53
TINA HEFERLE	54
ALENKA JERAJ	55
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER	57
JANEZ (IVAN) JANŠA	58
BOŠTJAN POKLUKAR	59
JANEZ (IVAN) JANŠA	59

Državni zbor
VIII. mandat**13. izredna seja**
21. november 2018

Predsedujoči: mag. Dejan Židan.....predsednik Državnega zbora
Tina Heferle.....podpredsednica Državnega zbora
Branko Simonovič.....podpredsednik Državnega zbora
Jože Tanko.....podpredsednik Državnega zbora

Seja se je začela 21. novembra 2018 ob 10. uri.

PREDSEDNIK MAG. DEJAN ŽIDAN:

Spoštovane kolegice poslanke, spoštovani kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Začenjam 13. izredno sejo Državnega zbora, ki sem jo sklical na podlagi prvega odstavka 58. člena ter prvega odstavka 60. člena Poslovnika Državnega zbora.

Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednje poslanke in poslanci: gospa Monika Gregorčič, gospod Miha Kordiš, dr. Franc Trček do 15. ure, gospa Iva Dimić, gospod Igor Zorčič, gospa Janja Sluga od 15.45 ure dalje, gospod Jožef Horvat, mag. Karmen Furman, gospa Nataša Sukič, gospod Željko Cigler do 13. ure in dr. Matej Tašner Vatovec od 14. ure dalje.

Na sejo sem povabil tudi predstavnike Vlade.

Vse prisotne lepo pozdravljam!

Prehajamo na **določitev dnevnega reda** 13. izredne seje Državnega zbora.

predlog dnevnega reda ste prejeli v petek, 9. novembra 2018, s sklicem seje. O predlogu dnevnega reda bomo odločali v skladu s prvim odstavkom 64. člena Poslovnika Državnega zbora. Predlogov za širitev nisem prejel. Zboru predlagam, da za današnjo sejo določi dnevni red, kot ste ga prejeli s sklicem.

Prehajamo na odločanje. Poslanke in poslance prosim, da preverite delovanje glasovalnih naprav. Glasujemo.

Navzočih je 67 poslank in poslancev, za je glasovalo 67.

(Za je glasovalo 67.) (Proti nihče.)

S tem ugotavljam, da je dnevni red 13. izredne seje Državnega zbora določen.

Prehajamo na **1. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA PRIPOROČILA V ZVEZI Z GLOBALNIM DOGOVOROM O VARNIH, UREJENIH IN ZAKONITIH MIGRACIJAH TER OBVEŠČANJU JAVNOSTI IN DRŽAVNEGA ZBORA REPUBLIKE SLOVENIJE O MEDNARODNIH**

ZAVEZAH, KI SE NANAŠA NA MEDDRŽAVNE NEZAKONITE MIGRACIJE.

Predlog priporočila je v obravnavo zboru predložila skupina 35 poslank in poslancev s prvopodpisanim gospodom Danijelom Krivcem. V zvezi s tem predlogom priporočila je skupina 24 poslank in poslancev, s prvopodpisanim gospodom Danijelom Krivcem zahtevala, da Državni zbor opravi splošno razpravo.

Za dopolnilno obrazložitev predloga priporočila dajem najprej besedo predstavniku predlagatelja, gospodu Janezu Janši.

Gospod poslanec, izvolite.

JANEZ (IVAN) JANŠA (PS SDS): Spoštovani!

Tisto, kar v bistvu loči civilizacijo od barbarstva, so pravila. Vsaka civilizacija ima neka pravila, ki so vnaprej znana, po katerih uravnava svoje življenje in bitje, tako da posameznik ni izpostavljen samovolji tistih, ki imajo v rokah večjo moč.

Torej v tem uvodu, ker imam na voljo samo 10 minut, predvsem o proceduri in o pravilih. O vsebini tega akta, te deklaracije, ki ima napačen naziv, se pravi, nek globalni dogovor, več v nadaljevanju, ko bo na voljo več časa. Za začetek pa je treba povedati, da gre za akt, ki ima lažen naslov, ker ne gre za globalni dogovor, da gre za akt, ki deli svetovno, evropsko in tudi slovensko javnost. In da gre za akt, ki mu, bom rekel, prepričljiva večina ljudi na zahodu nasprotuje, se ga skuša kljub temu sforsirati tudi z trivialnih izgovorom, češ, da gre za nekaj, kar nima pravne veljave, in da bo to sprejeto 10. decembra v Marakešu z aklamacijo, se pravi, z ploskanjem. Kar je sicer res, ne poveste pa, da je 17. decembra, ta resolucija na dnevnem redu Generalne skupščine OZN, kjer se bo glasovalo. Se pravi, gre za formalen akt, za katerega mora država po neki proceduri sprejeti stališča, tako da njena delegacija potem odloča na Generalni skupščini Združenih narodov.

No in zdaj pogledajmo, kako je ta procedura najprej potekala v Sloveniji. Danes imamo sejo

Državnega zbora, kjer razpravljamo o tem aktu. Nekaj dni smo imeli sejo delovnega telesa tega Državnega zbora, ki je razpravljala o tem aktu. Vlada pa je že teden prej dala soglasje k sprejetju tega akta z lažnim nazivom, ne da bi sploh obstajala kakršna koli pravna ali politična podlaga za to. Politična zato ker v skladu z akti, ki veljajo v Sloveniji in resolucijo oziroma deklaracijo o zunanji politiki, Državni zbor tukaj nastopa kot akter, ki je vključen na koncu. Pravno pa zato, ker ste razpravljali in odločali o nečem, spoštovani kolegi iz Vlade, kar v skladu z 11. členom Ustave Republike Slovenije sploh ni obstajalo. V ustavi piše, da je uradni jezik v Sloveniji slovenščina, Vlada pa je potrdila nek akt, ki v slovenščini ni obstajal. Tudi danes ne obstaja v uradnem prevodu. Dali ste nam nek delovni prevod, ki je lahko pripomoček, ne more pa biti po slovenski ustavi osnova za odločanje, še posebej ne o tako pomembnem vprašanju. In da bo stvar še bolj komična ali pa tragikomična, prej sem malo pogledal življenjepis kandidatov za člane Vlade v tej sestavi, ki ste jih poslali za hearinge, in smo ugotovili, da kar nekaj članov te vlade sploh ne razume angleško. Se pravi, sprejeli ste nek akt, ki ga niste niti prebrali. Če pa ste ga, ga niste razumeli, vsaj ne vsi. Torej ne gre samo za vsebinsko vprašanje za ali proti temu, kar piše v tem aktu, ampak gre za to, da je bila uporabljena neka procedura, ki je protiusustavna, protizakonita in proti vsem temeljnim principom vsake civilizacije.

Rekli boste oziroma rečeno je bilo, to je nepomembna stvar, neformalna zadeva, pravno ne obvezuje. Ni res, glejte, ta tema je v ospredju razprav, vsaj na zahodu. Ta tema je tema, ki vsak dan povzroči, da kakšna država odstopi, izstopi iz tega kroga. Govorjenje o tem, da 150 držav podpira ta akt, glejte, to je tako, kot včasih, ko je Jugoslavija govorila o Generalni skupščini Združenih narodov, imamo neuvrščeni večino, pa so sprejemali resolucijo in obsojali Izrael, nič pa od tega potem ni veljalo, ker Varnostni svet Združenih narodov tega potem ni potrdil, in to je organ, ki v OZN dejansko odloča o realnih ukrepih. Generalna skupščina seveda daje usmeritve in v tem tako imenovanem globalnem dogovoru so seveda usmeritve. S tem dogovorom se države na, mislim da, na 36 mestih, tiste, ki bodo za to glasovale, obvezujejo, da bodo nekaj naredile. Se pravi, so neke zaveze, ki so politične, na začetku, kot vedno pri vsaki resoluciji ali pa deklaraciji, če bo to sprejeto na Generalni skupščini Združenih narodov in bomo mi glasovali za to, so to obveze, ki članice OZN zavezujejo. To se bo potem začelo prelivati v pravne akte. Nimam časa, da bi našteval na stotine primerov, ko je bilo temu tako.

Če preberete to deklaracijo z napačnim nazivom, naziv je pa napačen zato, ker če katerakoli članica Združenih narodov, ki je stalna članica Varnostnega sveta, ne sodeluje v nekem dogovoru, potem to ni globalni dogovor. Združene države pravzaprav od samega

začetka, ko je bil ta zadnji osnutek objavljen, ne sodelujejo. Za Rusijo in Kitajsko se ne ve. Druge države, predvsem države zahodne civilizacije, izstopajo druga za drugo. Včeraj je ena od koalicijskih strank v Belgiji sporočila, da tega ne podpira, se pravi, tudi Belgija tega ne bo podprla. Toliko o jedrnih državah Evropske unije, ki naj bi vse stale za tem. Po kongresu CDU v začetku decembra v Nemčiji bo verjetno tudi ta država glede tega spremenila stališče in na koncu boste na nemško-francoskem vlaku samo še vi. Zato, pamet v roke! Preberite danes tekst, ki je tukaj, v njem boste našli vse, kar si kdo želi. Našli boste člene, kjer piše, da je vsaka država suverena, in boste našli člene, ki de facto izenačujejo ilegalne in legalne migracije, begunce in migrante. Termin »illegal migration«, ilegalne migracije sploh ni uporabljen. Je pa na štirih mestih zapisano: ne glede na status se zagotavlja to, to in to... Da ne bo pomote, to ni deklaracija o človekovih pravicah. Zdaj se je v tej debati zahajalo v stransko ulico, češ, vsi ljudje, ne glede na to, ali smo iz Evrope, Afrike ali Amerike, imamo enake človekove pravice. Imamo jih po Deklaraciji o človekovih pravicah, podobni deklaraciji, ki je tudi ratificirana, jih imamo, in to ni ta tema. Je pa v tem dokumentu jasn namen, da se pravica do migracije počasi naredi za človekovo pravico, beri: življenje na račun žuljev drugih, se naredi za človekovo pravico, in to je konec neke resne civilizacije.

Zaradi vsega tega, kar je v tem tekstu, iz tega na koncu ne bo nič, in države, ki bodo prej prišle k pameti, bodo pač toliko na boljšem. Poglejte, kaj misli javno mnenje v Evropi, na celi zahodni polobli, tudi v Sloveniji, 70 % ljudi v Sloveniji tega ne podpira. In predlagam, da pač ravnamo pametno in da se Vlada iz tega umakne.

V nadaljevanju, ko bo več časa, pa tudi o tem, kako je do takšne vsebine prišlo, in o tem, zakaj se je pred slovensko in v glavnem tudi pred celotno zahodno javnostjo končno besedilo toliko časa dokaj uspešno skrivalo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, gospod poslanec.

Za dopolnilno obrazložitev predloga priporočila dajem besedo še predstavniku predlagatelja, gospodu Jerneju Vrtovcu.

Gospod poslanec, izvolite.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSi): Spoštovani zbrani, lepo pozdravljeni!

Zakaj nasprotovati globalnemu dogovoru o migracijah? Prvič, iz vsebinskih razlogov, in drugič, iz preprostih postopkovnih razlogov sprejemanja tega dokumenta.

Nekaj točk vsebinskih razlogov, zakaj v Novi Sloveniji svarimo, da ta globalni dogovor, pod narekovaji, ni dober. Prvič zato, ker dogovor vsebuje nekatera sporna določila, kot so: odprt dostop do trga dela in socialnih storitev za migrante v ciljnih državah. Torej, gre za popolno enačenje socialnih pravic, spoštovani gospod

minister. Drugič, prav tako je zabrisana razlika med legalnimi in ilegalnimi migranti, saj dejansko dokument v nobeni točki ne govori in opredeljuje ilegalnih migracij, ampak govori zgolj o iregularnih migracijah. Zdaj vas pa sprašujem, zakaj je ta razlika zabrisana in zakaj namenoma govorimo o iregularnih migracijah, kajti razlika med ilegalnimi migracijami ali pa iregularnostjo je velika, razlika je. Tretjič, v dokumentu piše, da so migracije temelj blaginje in so vedno prinašale bogastvo, inovacije in trajnostni razvoj. In tudi trditve o dobrobitih, ki jih prinašajo migracije, je eden od temeljev tega dokumenta. Ampak tej trditvi ni priložena nobena analiza, niti ni navedeno, na katere raziskave se ta trditve nanaša. Seveda migracije lahko prinašajo koristi, a ne vedno in ne povsod. Prinašajo tudi varnostna tveganja, kar smo lahko videli v Evropi v zadnjem desetletju in prinašajo tudi gospodarska tveganja. Nadalje v dokumentu piše: »Sankcije proti migrantom ponovno proučiti in ukiniti«. Torej, dokument se postavlja nad zakonodajo držav članic OZN. Nadalje, petič, v 33. točki na strani 24 je zagotovljeno: »Zavezujemo se tudi k spoštovanju svobode izražanja mnenja, skladno z mednarodnim pravom, in sprejeti, implementirati in obdržati zakonodajo, ki kaznuje zločine sovraštva in težke zločine sovraštva proti migrantom«. Ob tem se pa postavlja kar nekaj vprašanj. Eno izmed vprašanj je, kaj so zločini sovraštva in težki zločini sovraštva, kaj je netolerantnost in kaj so, narekujem: »druge oblike diskriminacije«? Ter ključno vprašanje, kdo bo o tem razsojal? Kdo bo tisti sodnik, ki bo povedal, kaj so druge oblike diskriminacije, kaj so težki zločini sovraštva? V Sloveniji si to predstavljamo to tako, da bo Mirovni inštitut tisti, ki bo sodnik. Jaz tega sodnika nočem, ki bo meni govoril, kaj je svoboda govora in kaj je sovraštvo. A bodo to mediji? Bodo to medijske hiše? To v tej deklaraciji ni navedeno.

Tudi nekateri mednarodni pravniki, če grem malo k postopku trdijo, da ta deklaracija sodi v tako imenovano mehko mednarodno pravno zakonodajo, ki določa mednarodne standarde, ti pa prej ali slej prerastejo v običajno pravo in smernice, ki jih nobena država ne more več zavračati, ne da bi se s tem oddaljila od mednarodne skupnosti. Kaj to pomeni? Torej ta dogovor povsod po svetu uveljavlja enaka merila glede migracij, ki se jih tudi bodisi z volitvami bodisi z referendummi ne bo dalo več pomembneje spreminjati, saj bodo politične odločitve vselej vezane nanje, na te dogovore, na te deklaracije. In politične odločitve so tako legitimne le, če ustrezajo tem globalnim standardom. In tudi sčasoma lahko dokumenti, ki so sprejeti pod okriljem OZN, prerastejo v mednarodnopravne dokumente. O tem smo se lahko prepričali že v preteklosti. Nadalje. Ta dogovor ne vsebuje enega bistva, in sicer akcijskega načrta, ki bi ga moral, za odpravljanje vzroka migracij. Namreč problem revščine je treba reševati v izvornih državah tretjega sveta,

od koder tudi ti migranti prihajajo. Tega ta dokument, akcijskega načrta, ne opredeljuje. Pa samo malce za številke – Kitajska vlaga okrog 100 milijard dolarjev v reševanje revščine v Afriki z investicijami. Enako to počnejo Združene države Amerike. Evropa je tukaj na hudi preizkušnji in na psu. OZN je septembra 2015 sprejel agendo 2030, kjer je zapisano, da bomo do leta 2030 iztrebili revščino. Ta dokument o tem nič ne govori, gre torej praktično v celotno nasprotno smer.

PREDSEDNIK MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, gospod poslanec.

Predlog priporočila je 16. novembra 2018 obravnaval Odbor za zunanjo politiko kot matično delovno telo. Ker po končani razpravi odbor ni sprejel predloga priporočila, je predsednik odbora ugotovil, da je obravnava predloga priporočila na seji delovnega telesa končana.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku gospodu Matjažu Nemcu.

Izvolite.

MATJAŽ NEMEC (PS SD): Hvala lepa, spoštovani predsednik! Kolegice, kolegi, spoštovana javnost!

Odbor za zunanjo politiko je omenjeni predlog priporočila, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila skupina 35 poslank in poslancev s prvopodpisanim gospodom Danijelom Krivcem, obravnaval na 4. nujni seji, in sicer 6. novembra 2018.

Mag. Branko Grims je v imenu predlagatelja izrazil nestrinjanje z vsebino globalnega dogovora, ki naj bi opredeljeval migracije kot pozitivne in tako še dodatno povečal število nezakonitih migracij. Njegovo izvajanje bi lahko pomenilo potencialno grožnjo suverenosti ciljnih držav. Opozoril je, da Vlada ni predhodno seznanila Državnega zbora s podporo marakeški deklaraciji in da zato ni ravnala v skladu s 3. členom Zakona o zunanjih zadevah. Izrazil je tudi nezadovoljstvo, da še vedno ne obstaja slovenski prevod besedila globalnega dogovora.

Zakonodajno-pravna služba je po proučitvi predloga priporočila opozorila na smiselnost dopolnitve 1. točke predloga priporočila z navedbo subjekta, v okviru katerega se globalni dogovor sprejema. Izpostavljeno je bilo, da je Vlada pri izvrševanju pristojnosti samostojna in hkrati odgovorna Državnemu zboru ter da globalni dogovor ni pravno zavezujoč dokument.

V nadaljevanju je minister za zunanje zadeve dr. Miro Cerar poudaril, da je sprejetje globalnega dogovora za Slovenijo pozitiven, saj ne gre za pravno zavezujoč akt, torej lahko vsaka država suvereno izvaja njegova določila v skladu z nacionalnimi interesi. Pomembno je namreč, da ostanemo v skupini jedrnih držav Evropske unije in tudi drugih, ki se zavedajo, da pojava migracij ne moremo rešiti sami, temveč

bodo uspešne le s skupnimi močmi. Zatrdil je, da dokument ne vzpostavlja nove kategorije migrantov niti ne pravice do migriranja kot osnovne človekove pravice. Poudaril je, da bo Ministrstvo za zunanje zadeve pripravilo tudi pojasnilno izjavo s podrobnimi stališči Slovenije glede pristopa h globalnemu dogovoru, v kateri bo izpostavljena zahteva po jasnosti razlikovanja med zakonitimi in nezakonitimi migranti in jasnemu priznavanju zavez vračanje ilegalnih migrantov v državo izvora.

Tudi mag. Sandi Čurin, državni sekretar na Ministrstvu za notranje zadeve, pravi, da dokument prvič jasno opredeljuje zaveze, ki jih morajo izpolnjevati tudi države izvora migracij ter ločuje med migranti in begunci, med zakonitimi in nezakonitimi migracijami, dopušča različno obravnavo glede na naravo migracij, ureja pa nadzor na mejah težav ter zagotavlja suverenost pri odločitvah držav z naslova migracij.

Dr. Ernest Petrič, svetovalec za zunanje zadeve v kabinetu predsednika republike, je pozval k racionalnosti ter poudaril, da predsednik republike ocenjuje, da je globalni dogovor sprejemljiv kot prvi resen, sicer nezavezujoč poskus mednarodne skupnosti, da uskladimo usklajeno in uredimo vprašanje migracij. Hkrati je opozoril, da je morda dogovor zlasti pri ločevanju med statusom begunca, migranta za Slovenijo premalo jasen, zato bi morala Slovenija v fazi glasovanja v Generalni skupščini OZN to jasno izpostaviti.

V razpravi so bili člani odbora iz vrst opozicije kritični predvsem do določitve prejšnje vlade, da je v času, ko je opravljala tekoče posle, podprla marakeško politično izjavo in pred tem ni obvestila Državnega zbora. Pozvali so tudi Vlado naj pred nadaljnjim odločanjem predloži slovenski prevod dokumenta. Poudarjali so, da bi morala biti sredstva, ki so namenjena migrantom, porabljena za socialne transfere slovenskih državljanov.

Članice in člani odbora iz vrst koalicije so poudarili, da je globalni dogovor politična zaveza, ki ne vpliva na slovensko notranjo zakonodajo in da gre za globalno usmeritev, kako izzivom migracij pristopiti na celosten način, da gre za dokument, ki temelji na mednarodnem pravu, vključuje suverene pravice vseh držav v procesu migracije, določa delitve odgovornosti in nerazlikovanja, da je treba spoštovati dialog, solidarnost, izpolnjevanje zavez, ki jih je na področju migracij Slovenija že podala.

K predlogu priporočila na matičnem delovnem telesu niso bili predlagani amandmaji.

Po končani razpravi je odbor glasoval o predloženem predlogu priporočila, ki s 5 glasovi za in 11 proti ni bil sprejet, zato je bila obravnava predloga priporočila na podlagi drugega odstavka 61. člena in razlage Komisije za Poslovnik z dne 9. december 2009 na matičnem delovnem telesu končana. Hvala lepa.

PREDSEDNIK MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, gospod poslanec.

Za uvodno obrazložitev mnenja dajem besedo predstavniku Vlade.

Gospod minister, izvolite.

DR. MIRO (MIROSLAV) CERAR: Spoštovani predsednik Državnega zbora, spoštovani poslanke in poslanci, dragi državljanke in državljani!

Vlada enotno podpira globalnih dogovor o migracijah.

Naj takoj povem še to, da postopek je potekal v skladu s pravili in ustaljeno prakso in v skladu s pristojnostmi, ki jih Vlada ima, kot je ugotovila tudi Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora.

Migracije so del evropske zgodovine, migracije so del našega vsakdana in migracije bodo globalni izziv prihodnosti. Pred tem si ne moremo zatiskati oči, temveč moramo poskrbeti, da bodo migracije potekale na urejen in obvladljiv način. Seveda je pomembno, da se o tem pojavu pogovarjamo, ampak z argumenti in podatki ne pa z zastraševanjem, nestrpnostjo ali celo teorijami zarote.

Kdo so migranti, spoštovani poslanke in poslanci, državljanke in državljani? So predvsem ljudje. Ljudje z imeni in obrazi. Z družinami, z zgodbami, talenti in upanjem na boljši jutri. Seveda so med nami ljudmi vedno tudi tisti, ki so drugačni, pa tudi tisti, ki nimajo dobrih namenov, toda to nas ne sme odvrniti od naše temeljne humane drže, pri čemer pa moramo seveda vedno v družbi in v državi zagotavljati mir, varnost in seveda spoštovanje dogovorjenih pravil. Pripadniki številnih slovenskih družin so migranti, ki so pred prvo vojno, med vojnami ali po njih odšli v svet iskati boljše življenje za sebe in za svojo družino. Migranti so mnogi gradbeniki, ki garajo na številnih naših gradbiščih. Migrantke so mnoge medicinske sestre in strežnice na oddelkih številnih slovenskih bolnišnic. Migrante zaposlujejo slovenska podjetja. Migranti predavajo na slovenskih univerzah. Migranti so torej že med nami, nekateri pa bodo še prišli. Verjamem, da zato Slovenija ni in ne bo nič manj slovenska.

Vsekakor pa moramo jasno reči ne nezakonitim migracijam in ne smemo dovoliti, da bi migracije kakorkoli ogrožale našo varnost in naše evropske demokratične vrednote. Migracije niso nov pojav, so del evropske civilizacije, del naše zgodovine. Evropa ni ne otok ne trdnjava. Je zagovornica sodelovanja in multilateralizma. Evropa želi ohraniti svoje vrednote in svojo varnost, svoj human obraz, solidarnost in blaginjo za svoje prebivalce. Zagovornice globalnega dogovora, o katerem danes govorimo, so države, ki za temi vrednotami stojijo. Velika večina evropskih držav: Francija, Nemčija, Italija in tako dalje, pravzaprav glavnina teh držav in seveda tudi glavnina vseh tistih, ki sestavljajo jedrni del Evropske unije, ki mu Slovenija želi pripadati in s katerim želi

sodelovati. Pa tudi so še, potem druge države, kot denimo Švica, če govorimo o Evropi, pa Vatikan oziroma sveti sedež in tako dalje. Vsi ti podpirajo globalni dogovor.

Zakaj ga podpira Slovenija? Prvi dnevi in meseci migrantske krize leta 2015 so pokazali, kaj se lahko zgodi, če države med seboj ne sodelujejo, če improvizirajo, če se ne obveščajo. Da bi se izognili neurejenosti, neorganiziranosti tihotapcem, ki ljudi sredi noči vodijo čez ledeno mrzlo reko, je nujno zagotoviti tesno sodelovanje vseh držav na migrantskih poteh. Naša vlada je odločna zagovornica takšnega sodelovanja, ki hkrati predstavlja tudi pomemben element pri zagotavljanju varnosti slovenskih državljanov. Prehodi naših meja morajo biti urejeni ter zgolj in samo zakoniti. Zakonsko dovoljene, torej legalne migracije, marsikdaj potrebujemo, kot sem povedal. Nezakonite in nelegalne pa želimo preprečiti in jih preprečujemo. Globalni dogovor je nastal z jasnim namenom, da države sodelujejo, prvič, za dosego varnih, urejenih in zakonitih migracij. Drugič, za preprečevanje nezakonitih, nevarnih in neurejenih migracij. Ter tretjič, za odpravljanje vzrokov migracij. In kdor trdi drugače, namerno zavaja. Eden glavnih ciljev dogovora je še posebej lajšanje razmer v državah izvora, da ljudem sploh ne bi bilo treba zapuščati domov in odhajati po kopnem in čez morje v tuje dežele.

Ponovno naj poudarim, da je globalni dogovor politični dokument, ki ni pravno zavezujoč. Drži seveda pa, da predstavlja ta dogovor politično zavezo. Da, zavezo držav, da bodo med seboj sodelovale pri urejanju migracijskih tokov, in to je vsekakor tudi v interesu Slovenije. Naj ponovim, globalni dogovor držav ne zavezuje k spremembam nacionalne zakonodaje in na noben način ne posega v njihove ustavne ureditve.

Te dni pogosto izražena trditev, da dogovor ne ločuje med migranti in begunci, absolutno ne drži. V točki 4 je jasno zapisano, da gre za dve ločeni skupini, katerih statuse urejajo ločeni pravni okvirji. Poudarja, da so le begunci upravičeni do posebne mednarodne zaščite, kot to določa mednarodno pravo o beguncih, medtem ko ta dogovor, o katerem govorimo, naslavlja samo migrante. Globalni dogovor v točki 15 izrecno poudarja suvereno pravico držav, da določajo lastno nacionalno migracijsko politiko, pogoje za vstop, prebivanje in delo ter da v okviru svoje suverene jurisdikcije ločujejo med legalnimi in nelegalnimi migracijskimi statusi. Nobena država na tem svetu ne bi pristala na zmanjšanje suverenih pravic odločanja na tem področju. Globalni dogovor na vzpostavlja nobene nove kategorije migrantov, niti ne vzpostavlja nikakršne pravice do migriranja kot osnovne človekove pravice, tega ni nikjer v besedilu in to se, žal, navaja v naši javnosti, ampak tega ni v besedilu. Dogovor ne podeljuje nobenih dodatnih pravic nezakonitim migrantom, pač pa poudarja nacionalno suverenost na področju migracij.

Države na podlagi nacionalne zakonodaje določajo, kateri migranti so zakoniti in kateri so prišli nezakonito. Avtomatizma ni, da bi s prihodom v državo avtomatično dobili pravice; to ne obstaja v nobeni državi in tega tudi ta dogovor ne prinaša.

Standardi varstva človekovih pravic in obravnave migrantov z urejenim statusom v Evropi, vključno s Slovenijo, so že zdaj bistveno višji od tistih, ki jih vzpostavlja ta globalni dogovor. Zato ta dogovor prinaša predvsem zaveze za tretje države, ki teh standardov še nimajo. Torej, za njih predstavlja, predvsem za države izvora, dodatne obveznosti, ki doslej niso bile definirane na globalni ravni. Nekateri pravijo, dogovor na široko odpira meje za migracije, uvažamo tretji svet, uvažamo revščino. Ravno nasprotno, dogovor izrecno in natančno opredeljuje korake v boju proti nezakonitim migracijam, proti tihotapljenju ljudi in kriminalnim združbam. Jasno opredeljuje vračanje ilegalnih migrantov v države izvora oziroma dolžnost teh držav, da jih sprejmejo.

Naj na koncu povem, da bo slovenska vlada zato, da bo predvsem slovenski javnosti pa tudi svetovni jasno, kakšna je vsebina te deklaracije, kaj sprejemamo, podala javno pojasnilo, ki je pogosta praksa ob podobnih sprejemanih resolucij v Združenih narodih. In v tem pojasnilu bomo predvsem izpostavili pravno nezavezujoč značaj tega dogovora, suvereno pravico držav, torej tudi suvereno pravico Slovenije, da urejajo lastne migracijske politike, vključno z določanjem statusa zakonitih in nezakonitih migrantov. Poudarili bomo, da bomo pri razlagi dogovora jasno razlikovali med zakonitimi in nezakonitimi migranti, kot na primer pri cilju številka 16, ki govori o vključevanju migrantov. Poudarili bomo, da dogovor ne zavezuje k sprejetju ukrepov za povečanje legalnih tokov, in poudarili bomo zavezo držav, da morajo ponovno nazaj sprejemati svoje državljane, ki so migrirali. Torej gre za zavezo, da sprejmejo tiste, ki bodo vrnjeni, ker so ilegalno prišli v neko državo.

Naj za konec povem, da je ključnega pomena to, da je Slovenija skupaj z več kot 150 državami, s pretežnim delom Evrope in sveta, zato da bomo skupaj lahko urejali tisto, česar nobena država sama ne more urejati – množičnih migracij in današnjih ilegalnih migracij, ki jih spodbujajo tihotapske in druge kriminalne združbe. Tudi velike države niso več same kos temu problemu. In če bomo na podlagi tega dogovora lahko bolje sodelovali in bolj pomagali državam, v katerih krize nastajajo, potem bo manj migracij v Evropo, potem bo manj ilegalnih migracij v Slovenijo in potem bomo te migracijske tokove skupno lažje uravnavali. In zato slovenska vlada, kot sem rekel, enotno podpira ta dogovor in zato bo tudi Slovenija ostala na tej svoji poti, da bomo ostali varni pa hkrati tudi humani in del naprednega sveta, ki želi sodelovati, za naše skupno dobro. Hvala lepa.

PREDSEDNIK MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, gospod minister.

S tem prehajamo na stališča poslanskih skupin. Dr. Matej Vatovec v imenu Poslanske skupine Levica.

Izvolite, gospod poslanec.

DR. MATEJ TAŠNER VATOVEC (PS Levica): Najlepša hvala, predsednik. Lep pozdrav vsem!

Minevajo približno štiri leta od vzpostavitve začasnega humanitarnega koridorja, ki je potekal tudi čez Slovenijo. Ravno toliko časa traja tudi izjemno aktivna protičloveška in zastraševalna politika desnice. Po teh štirih letih Državni zbor danes že 30. obravnava na to temo. Za primerjavo: desnica skliče nujno sejo ali izredno sejo Državnega zbora na vsako 16. pozitivno rešeno prošnjo za azil. V Sloveniji je bil namreč med leti 2015 in 2018 azil podeljen skupno 419 osebam. Prosilcev za azil je bilo v tem enakem obdobju skupno 5 tisoč 616, kar pomeni, da je skupno pozitivno število rešenih 8,7 odstotka vseh prošenj. V deležu celotnega prebivalstva države begunci predstavljajo oziroma vsi tujci predstavljajo 6 odstotkov prebivalca, begunci pa 0,02 odstotka. Kljub tem podatkom desnica vztrajno zastrašuje in grozi z apokalipso, uničenjem civilizacije slovenske naroda, jezika, kulture in vsega, kar pač še poznamo. Vztrajno se trudi, da bi na teh 419 posameznikov in posameznic oziroma teh 0,02 odstotka prebivalstva zvalila krivdo za praktično vse težava, ki jih imamo in s katerimi se soočamo. Krivi so za revščino, sramotno nizke pokojnine, bedne plače, nezaposlenost, prekarnost in tako naprej. Ob tem seveda pozabljajo, da so ti problemi bili prisotni že veliko pred leto 2015, da so pravzaprav te probleme povzročili zakoni, kakršen je bil ZUJF, ki ga je sprejela Janševa vlada. Napačne odločitve in napačne politike v času gospodarske rasti tik pred krizo, ki so povzročile še večjo luknjo v času, ko je kriza nastopila, ampak dobro, to pustimo. Pri spodbujanju konflikta z zunanjim sovražnikom se desnica poslužuje vseh najbolj nizkotnih sredstev, propagande in – temu bomo verjetno danes ves čas priča – zavajanj, manipulacij in predvsem laži. Propaganda SDS je v svojem zastraševanju tako spretna, da ji je podlegla celo politična sredina. V teh dneh namreč minevajo tri leta, odkar je bila na mejo postavljena rezilna žica. A na mejo je ni postavil gospod Janša, postavil jo je gospod Cerar, seveda s podporo SMC, SD in Desus. Sredinske stranke so torej pristale na ta desničarski populizem in na to protičloveško politiko. Vojski so podelile policijska pooblastila, pravice, ki gredo beguncem, so skril pod dopusten minimum, pod tisto, kar so zahteve evropskih dokumentov. Represivnim organom so poleg tega podelile sredstvo za masovni nadzor in sprejele zakon, ki prosto suspendira mednarodno pravo in krši osnovne človekove pravice.

Iz vsega navedenega jasno izhaja, da so dogovori in sporazumi, kakršna sta tudi tako imenovana marakeška politična deklaracija in globalni dogovor o varnih, urejenih in zakonitih migracijah nujno potrebni. Ne samo na ravni evropske unije, ampak na mednarodni ravni.

Kar se tiče marakeške politične deklaracije, ne gre za nobeno novo stvar. Gre za deklaracijo, ki se v okviru rabatskega procesa skušaj z akcijskim načrtom sprejema vsaki dve leti, gre za sporazum, ki ga je leta 2006 prvič podpisala Vlada SDS oziroma v njenem imenu takratni minister za notranje zadeve Dragotin Mate. Cilji dokumenta so usmerjeni k lažji izmenjavi in sodelovanju med državami na migracijski poti v severni, zahodni in srednji Afriki ter Evropi. Če se predlagateljem res zdi, da je dokument tako zelo sporen, naj se vprašajo, zakaj so ga leta 2006 pravzaprav podpisali.

Drug dokument, zaradi katerega je desnica zahtevala današnjo izredno sejo, je tako imenovani globalni dogovor o varnih, urejenih in zakonitih migracijah. Gre za politično zavezo držav, da bodo na področju migracij med seboj tesneje in konkretnije sodelovale. Dogovor je gotovo dobrodošel in na globalni ravni pomeni korak v pravo smer. V Levici vidimo njegovo največjo pomanjkljivost ravno v tem, da ni zavezujoč. Glede na to, da je glavni problem zadnjih let vsesplošna odsotnost solidarnosti, še posebej znotraj Evropske unije, dvomimo, da se bo situacija izboljšala zaradi odgovora, ki nikogar ne zavezuje oziroma kjer se pristopniki takšnega dogovora sklicujejo na to, da ni zavezujoč. Da je dogovor v tem delu pomanjkljiv, je skorajda enotna tudi pravna stroka. Ampak ne prvi in ne drugi dokument ne uvajata tisto, kar navajajo predlagatelji, cenzure. Ne jemljeta suverenosti državam in niti ne zahtevata sprememb ustavne ureditve. Navedbe predlagateljev v priporočilih je treba imenovati pravzaprav s pravim imenom. Gre za sredstva propagande, gre za zavajanja, manipulacije in laži.

V Levici na takšen diskurz nismo in ne pristajamo. Izključni cilj desnice je zastraševanje in spodbujanje sovraštva, kar se bo jasno pokazalo tudi ob današnji razpravi, se je tudi na dveh odborih, v preteklem tednu. Že v tem trenutku si upam trditi, da ne bo govora o nujno potrebnih izboljšavah na področju integracije vseh, ki so se odločili, da bodo ostali pri nas. Tudi ne bo govora o skrajševanju azilnih postopkov, ki so še vedno krepko daljši od zakonsko predvidenih rokov. Ne bo govora o izboljšanju možnosti za čim hitrejšo vključevanje migrantov, beguncev in tujcev v izobraževalne zaposlitvene programe. Nujno bi pravzaprav morali opraviti razpravo o tem, zakaj je od zadnje resolucije o migracijskih politiki minilo skoraj 20 let, od sprejetja strategije ekonomskih migracij pa 8. Ampak, tudi o tem danes zagotovo ne bo govora.

Namesto vseh teh vprašanj, ki so vsekakor na mestu in bi se jih morali prioritarno lotiti, bo desnica danes zavzeto in doživeto slikala podobo prihajajoče apokalipse.

Naj zaključim kar z besedami Ivana Janše iz vrha EU Afrika 2007, citiram: »Migracije so poseben izziv za naše partnerstvo. Dobro urejene so priložnost za vse, za države izvora in ciljne države in tudi za migrantske skupnosti same. To je tudi vodilo globalnega pristopa EU, k migracijam. Ne smemo se navaditi na podobe obupanih in izčrpanih migrantov, pogosto naplavljenih na obale Sredozemlja. Te podobe pričajo o nekih drugih partnerstvih. Takšnih, ki izkoriščajo nesrečo drugih. Afriška in evropska stran morata vzpostaviti učinkovit dialog, da se lahko skupaj lotita obojega, teh partnerstev in vzrokov za njihovo nevarno privlačnost«. Konec citata. In ravno to povzame cilj ali pa bistvo teh dveh dogovorov. Zagotoviti dobro urejene migracije, ki bodo priložnost za vse. Na obale Sredozemlja namreč še vedno naplavlja trupla. Lahko se vprašamo, ali si res želimo ali smo se res navadili na gledanje takšnih podob.

PREDSEDNIK MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, gospod poslanec.

Mag. Matej Tonin ima besedo v imenu Poslanske skupine Nova Slovenija.

Gospod poslanec, izvolite.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): Dober dan spoštovani poslanke in poslanci!

Zagotovo je na svetu veliko krivic. Podatki Združenih narodov kažejo, da je na svetu kar 800 milijonov lačnih ljudi, vsak deveti zemljan je lačen, da na tem svetu podnebne spremembe ogrožajo 200 milijonov ljudi, da na tem svetu kar 60 milijonov ljudi beži pred posledicami vojn. Ljudje se v svetu pogosto preseljujejo. Največkrat je razlog za preseljevanje lakota, v zadnjem času tudi globalno segrevanje, vojne in slabe ekonomske razmere. Zagotovo je v naši naravi, v naravi ljudi, da ljudje vedno iščejo boljše pogoje za življenje. Ljudje predvsem iščejo mir in pogoje za človeka dostojno življenje. A ena stvar pri vseh zadevah je bistvena, da politika odprtih meja dolgoročno ne rešuje vseh omenjenih problemov.

Politika odprtih meja, ki jo številni izpostavljajo kot rešitev vseh problemov, ne bo rešila 800 milijonov lačnih ljudi. Politika odprtih meja ne bo rešila 200 milijonov ljudi, ki imajo težave zaradi podnebnih sprememb. Prav tako politika odprtih meja ne bo rešila 60 milijonov ljudi, ki se soočajo, tako ali drugače, z vojnami. Politika odprtih meja na kratek rok povzroča nove in nove krivice. S politiko odprtih meja razvite države, razviti svet srka tiste najbolj ustvarjalne ljudi. Iznajdljive, izobražene in predvsem mlade. Kdo so ti ljudje, ki migrirajo? Iznajdljivi, izobraženi, ustvarjalni mladi. To so predvsem ljudje, na katere države v razvoju, tretje države v svetu, računajo, da bodo steber

in motor njihovega napredka in razvoja. In s politiko odprtih meja razviti svet te stebre, te temelje srka in s tem še poslabšuje razmere v teh državah. In na takšen način, namesto, da bi zmanjševali razlike med bogatimi in revnimi, jih kvečjemu še dodatno povečujemo. Z leve strani zelo pogosto slišimo o neki solidarnosti, ampak gre predvsem za lažno solidarnost. Govorimo o nekih urejenih migracijah. Torej na podlagi tega lahko pomagamo zgolj samo tistim, ki lahko migrirajo. In spet – kdo lahko migrira? Iznajdljivi, premožnejši, bolj izobraženi. Kaj pa vsi ostali? Kaj pa tisti, ki se v tretjih državah ne znajdejo? Ki nimajo denarja? Ki si tega ne morejo privoščiti? Kaj pa z vsemi tistimi? Zato trdimo, da je politika odprtih meja lažna solidarnost, ki povzroča več problemov kot pa koristi.

Kaj bi bila resnična pomoč, kaj bi bil resnični dogovor, da pomagamo ljudem, ki so lačni, žejni, ki so soočeni z vojnami? To, da jim pomagamo do hrane, da se borimo proti onesnaževanju in predvsem, da preprečujemo vojne. Z eno besedo, da razviti zahodni svet predvsem ustvari način, da lahko delimo tehnologijo s temi državami in da imamo učinkovite mednarodne institucije, ki zagotavljajo, da se mednarodni svet, mednarodni odnosi na učinkovit način urejajo. V preteklosti se je izkazalo, da razne razvojne pomoči v denarju ne koristijo. Poglejte konkretni primer Afganistana in še kakšnih drugih držav, ko smo zahodni svet v te države zmetali na milijone, na milijarde denarja, pa se še vedno življenje v teh državah ni bistveno izboljšalo, celo več, s takšno razvojno pomočjo te države postajajo še bolj odvisne od zahodnega sveta. Prav tako razne razvojne pomoči ustvarjajo še boljše pogoje za razrast korupcije. Samo pogledajte si tisti program All for food, ko so z Irakom poslovali tud Združeni narodi na različen način, koliko korupcije je bilo ustvarjene. Zaradi tega bi bilo namesto razvojne pomoči v denarju mnogo boljše, da bi razviti svet s temi državami delil tehnologijo. Sedanja tehnologija je takšna, da lahko nahrani prav vse ljudi tega sveta. Že če bi vso hrano, ki jo zavržemo, delili s tistimi, ki je nimajo, bi lahko nahranili vse. Prav tako današnja tehnologija omogoča, da vodo, pitno vodo pripeljemo tudi v najbolj suhe kraje sveta. Sistem razsoljevanja dela čudeže in omogoča vodo marsikomu. Torej delitev tehnologije je tisti pravi pristop, če želimo tem državam učinkovito pomagati.

In drugi pomemben element so učinkovite mednarodne organizacije, ki imajo politično moč, moralno avtoriteto in tudi dejansko moč, da odločitve lahko udejanjijo v praksi. Ali to Združeni narodi danes so? Naš odgovor je: niso. In zdaj temeljno vprašanje, ki si ga moramo v tej dvorani vsi zastaviti, je: Zakaj torej neobvezujoč, podčrtujem neobvezujoč, globalni dogovor Združenih narodov o migracijah? Če je ta dogovor resnično neobvezujoč, potem je nesmiseln. Potem je še ena dodatna mrtva črka na papirju, na nekih dogovorih, ki jih sprejemajo

Združeni narodi, in še en argument več, da Združeni narodi postajajo brezzobi tiger. Če je ta dogovor resnično neobvezujoč. In če je neobvezujoč, potem še dodatno prispeva k znižanju kredibilnosti Združenih narodov.

Prepričani smo, da trditve, da je neobvezujoč, ne držijo in da temu ni tako. Poglejte si, če že ne drugega, vsaj delovni prevod tega globalnega dogovora. Kar na 45 mestih boste našli stavke, ki govorijo, kako se podpisnice tega dokumenta k nečemu zavezujejo. In če je resnično neobvezujoč, še enkrat, zakaj ga potrebujemo? Slovenska zakonodaja je jasna in ne vlada ne zunanji minister ne potrebuje nobenih dodatnih pojasnil. Slovenska zakonodaja je jasna, v katerih primerih so migracije dovoljene. Danes slovenska zakonodaja določa, kako lahko nekdo legalno vstopi v Slovenijo s praviimi verodostojnimi dokumenti, v nekaterih primerih je potrebna viza, ampak danes je pot, kako priti v Slovenijo na legalen način jasno zapisana v zakonih in zato ne potrebujemo nobenih dodatnih izjav. Hkrati je zakon tudi jassen, kaj se zgodi, če nekdo v Slovenijo pride na illegalen način, da gre za prekršek, prekršek, ki ga je treba preganjati in tudi ustrezno ukrepati. Torej, kar se tiče migracij, imamo v Sloveniji jasno zakonodajo.

Ključno pa se nam zdi, da podpora temu globalnemu dogovoru v dani situaciji, da je to popolnoma napačno sporočilo v danem kontekstu. Vse zadeve je treba postaviti v nek kontekst oziroma če se izrazim nekoliko bolj plastično, če nek skakalec pri smučarskih skokih skoči 120 m na velikanki ali pa na navadni skakalnici, je to popolnoma drugačen rezultat, čeprav gre za isti skok, za isto dolžino. In tudi ko se danes pogovarjamo o tem globalnem dogovoru, ga je treba postaviti v kontekst. In ta kontekst je, da je praktično naša severna sosedica od tega dogovora odstopila, naša vzhodna sosedica je od tega odstopila, zahodna sosedica vsaj v zakonodajnih predlogih postaja zelo nepopustljiva do teh migracij. In če bo Slovenija v danem kontekstu ob sedanjih argumentih in ob dejanjih naših sosedov, kljub vsemu ta dogovor podpirala, potem to številni migranti, več tisoč jih je na balkanski poti, lahko razumejo kot povabilo – Migranti, dobrodošli v Sloveniji. Prepričan sem, da takšnega pritiska Slovenija na dolgi rok ne bo zdržala.

Prosim vas, da nam ne očitajte, da tega globalnega dogovora nismo prebrali, da govorimo na pamet, zelo dobro smo ga prebrali. Preberite si tudi vi cilje na 5. strani, če si pogledate ta delovni prevod, kjer piše 23 ciljev, ki naj bi jim ta dogovor sledil. In vsi ti cilji so povezani na eni strani z zavezami in ukrepi, zavezami in ukrepi. In ne potem govoriti o neobvezujočnosti tega dogovora.

Kaj je za Novo Slovenijo najbolj moteče v tem globalnem dogovoru? Najbolj moteče v tem globalnem dogovoru je stalno napotilo in spodbujanje k multikulturalizmu, čeprav se je v številnih zahodno evropskih državah pokazalo,

da multikulturalizem ne deluje, da povzroča številne težave in povečuje razlike, segmentacijo, prispeva k getoizaciji in podobne zadeve. Ampak v tem dogovoru imate en kup spodbud k multikulturalizmu.

In še ena stvar, ki je za Novo Slovenijo zelo moteča. V tem dogovoru ni jasno povedano, da migranti prihajajo v goste v Slovenijo. In ker prihajajo v goste v našo hišo, v našo domovino, v našo državo, so se oni dolžni prilagoditi našim običajem, naši kulturi, našim zakonom in če želite, tudi naši ustavi. In ne obratno. V tem dokumentu je ogromno točk, kjer se zavezujemo, kjer naj bi se zavezovali, kjer nas spodbujajo, da bi se dobesedno mi morali začeti prilagajati kulturi migrantov, sprejemati njihove navade, tradicije in podobne stvari. Tega enostavno ne moremo sprejeti. Marsikdo nas bo tu obtožil, kako že pravijo, nacionalizma in ksenofobije, ne vem česa še vsega. Nič slabega o migrantih, oni imajo neko svojo kulturo, neko svojo tradicijo, se mi pa zdi ključno, kar je osnovni bonton, ko jaz pridem k vam na obisk v hišo, se jaz prilagodim vašim običajem in ne obratno. In to je ključen element, ključna, najbolj bistvena točka, ki je za Novo Slovenijo izjemno moteča.

Naslednja pomembna stvar, ki je zapisana med temi 23 cilji, je cilj 13, natančno si te stvari pogledajte. V zadnjem obdobju je bilo ogromno debat, ali ta dogovor briše meje med legalnimi in ilegalnimi migracijami. S strani vladnih predstavnikov smo bili tisti, ki trdimo, da se briše meje med legalnimi in ilegalnimi migracijami, obtoženi, češ, da zavajamo. Ampak preberite si natančno cilj 13, kjer jasno piše, da je pridržanje migrantov predvideno zgolj kot skrajni ukrep. Ste si prebrali? Ste dobro slišali? »Pridržanje migrantov je zgolj kot skrajni ukrep.« Bistvo je, da mi legalnih migrantov, ki prihajajo v Slovenijo po legalni poti, nimamo kaj pridrževati, teh migrantov ni kaj zaustavljati, jih ni kaj zadrževati. Nekdo, naj pride iz Afrike, iz Amerike ali iz Azije, ki je v Slovenijo prišel po legalni poti, z vsemi potrebnimi dokumenti, je migrant, ki je v Slovenijo vstopil legalno in ki, če bo deloval v skladu z zakoni, spoštoval našo tradicijo in običaje, je seveda v naši državi dobrodošel. In zato napotek k temu, da naj bo pridržanje migrantov kot skrajni ukrep, je popolnoma nepotreben. Na drugi strani imamo pa ilegalne migrante, kjer pa slovenska zakonodaja jasno piše, kako mora v teh primerih policija ukrepati. In ilegalne migrante je treba pridržati. In da imate v cilju številka 13 v tem dogovoru napotilo, da naj bi bilo pridržanje migrantov zgolj kot skrajni ukrep, je popolnoma napačno sporočilo. Ni to opozicijsko mnenje – v tej hiši smo v zadnjem času velikokrat slišali policijo, ki ni organ opozicije, in ta policija trdi, da ima že ob sedanjem azilnem postopku številne težave, ker v času, ko nekdo zaprosi za azil in ko teče postopek, ali mu bodo ta azil odobrili, teh ljudi ni treba zadrževati oziroma jim omejevati gibanje v državi. Samo v letošnjem letu, samo v letu 2018

je po podatkih policije v Sloveniji neznano kam izpuhtelo 4 tisoč migrantov. Neznano kam. 8 tisoč jih je v Slovenijo ilegalno vstopilo, to so tisti, ki jih je policija tudi dejansko ujela. Koliko je šlo tistih, ki jih ni ujela, ki niso nikjer zabeleženi, nihče ne ve. Ampak 8 tisoč je tistih, ki smo jih ujeli. 4 tisoč, pravi policija, so jih vrnil nazaj v državo izvora oziroma na Hrvaško. Za 4 tisoč ne vemo, kje so, nihče ne ve. Predvidevamo, zgolj predvidevamo, da je velika večina teh ljudi nadaljevalo svojo pot proti severu. Lahko jih je tudi pomemben delež nekje v Sloveniji. Ampak sama policija pravi, da je enostavno ta sistem neučinkovit in da omogoča številne zlorabe, predvsem pa državi ne omogoča jasne kontrole, kdo v državo vstop, kdo v državi je, in ne prispeva k temu, da bi povečali našo varnost. In zato, če kaj, potem ne trditi, da ni res, da ta dogovor briše mejo med ilegalnimi in legalnimi migracijami. Še enkrat ponovno, si preberite cilj 13. Kdor zdravo razumsko razmišlja, mu mora biti jasno, da v takem dogovoru nimamo kaj iskati stavk in podobne stvari, da naj bi bilo pridržanje migrantov zgolj kot zadnji skrajni ukrep. Ker, še enkrat, kdor v državo vstopi legalno, ga policija nima kaj pridržati, kdor pa ilegalno vstopi, ga mora pa policija nemudoma pridržati.

Po mnenju Nove Slovenije, zaradi konteksta, v katerem smo se znašli kot država, in zaradi stališč naših sosedov bi bilo nespametno takšen dogovor podpisati, ker bi bilo to napačno sporočilo za vse migrante na balkanski poti. Drugič, v tem dogovoru je kar nekaj motečih elementov, od tega, da trdite, da je nezavezujoč. Če je nezavezujoč, potem ga ne potrebujemo. Ampak mi mislimo, da na dolgi rok bo ta dokument zavezujoč. Tretjič, moteče je notri, da se bomo mogli mi kot večinski narod zdaj začeti prilagajati tistim, ki prihajajo k nam v goste. Nas to moti in se s tem ne strinjamo, čeprav zelo jasno poudarjam, da spoštujemo tudi druge kulture in običaje. Ampak v naši hiši, v naši domovini smo mi tisti, ki lahko upravičeno pričakujemo, da se bodo naši gostje prilagodili naši kulturi in našim običajem. In kot omenjeno, zagotovo ta dogovor briše meje med legalnimi in ilegalnimi migracijami.

Gre za pomembno vprašanje, gre tudi za pomembno politično vprašanje. Kdorkoli se v zadnjem času družijo z različnimi veleposlaniki in drugimi predstavniki drugih držav, lahko ugotovi, da ta razprava postaja vse bolj intenzivna vsepovsod po svetu. Tudi v Nemčiji berite zadnje številke Frankfurt Allgemeine Zeitung, boste videli, da tudi v Nemčiji se je začela ta diskusija odpirati, da ne govorim o vzhodni, centralni Evropi in še kje.

Takšen dogovor, kot je, je neprimeren. Nova Slovenija ga ne podpira in priporoča Vladi Republike Slovenije, da ga tudi ne podpiše.

PREDSEDNIK MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, gospod poslanec.

Gospa Maša Kociper bo predstavila stališče Poslanske skupine Stranke Alenke Bratušek.

Gospa poslanka, izvolite.

MAŠA KOCIPER (PS SAB): Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci!

Res je, že nekaj let je vprašanje migracij eno najbolj perečih političnih vprašanj zlasti v Evropski uniji pa tudi drugod po svetu. In tudi vprašanje, ki se izrazito izrablja v politične namene. Že nekaj let nas tudi resnično pretresajo fotografije ljudi, ki na poti v boljše življenje izgubijo življenje bodisi v morju, mrzli reki ali kje drugje. Statistike, ki govorijo o tem, koliko ljudi je, na primer, umrlo v zadnjih letih v Sredozemskem morju, so naravnost grozljive. Nekateri med temi ljudmi res bežijo pred vojno, večina pa bežijo pred človeka nevrednim življenjem, ki jih časa v njihovi državi. Zavedati se moramo nečesa, dokler samo nekaj 100 kilometrov od nas živijo ljudje, ki nimajo prihodnosti, ki nimajo hiše, stanovanja, ki nimajo šole, službe, dela, ki nimajo neke možnosti, da bi vsaj obstajala infrastruktura, ki bi jim omogočala razvoj, hkrati pa ti ljudje na prenosnih telefonih s pomočjo interneta na telefonih, ki so jih dobili od nas, Evropejcev in Američanov, ki smo jih zavrgli, gledajo posnetke boljšega življenja, do takrat bodo migracije obstajale. In bodo dejstvo. In jih tudi nesprejem tega globalnega sporazuma ne bo ustavil in tega dejstva ne bo spremenil.

Naslednje dejstvo je, da s tako vrsto migracij ne more upravljati vsaka – ali jih celo ustaviti, kar bi si nekateri želeli – država posebej, zgolj ob spoštovanju svoje nacionalne zakonodaje. Gre za globalni problem, ki ga moramo države reševati skupaj, in to tako v okviru Evropske unije kot tudi širše, mednarodno, recimo v okviru, ki ga zagotavlja društvo narodov. In globalni dogovor, ki je namenjen prav temu, je danes pred nami in o njem se pogovarjamo. Gre za prvi mednarodni odgovor o upravljanju migracij, ki se zavzema za boljše sodelovanje med državami pri obravnavanju tako zakonitih kot nezakonitih migracij. In mimogrede ter nikakor nepomembno, vzporedno in ves čas potekajo tudi številne aktivnosti Evropske unije na področju ureditev razmerij na tem delu sveta. Nikakor se ne morem strinjati s tistimi, ki menijo, da razvojna pomoč tem državam ni pomembna. Treba je tem ljudem pomagati, da vzpostavijo pogoje in infrastrukturo, ki bo tudi njim omogočila gospodarsko rast, normalno življenje in zaposlitve. Pa nazaj k sporazumu. Veliko je bilo v teh dneh že povedanega. Gre za to, da ta sporazum ne ureja beguncev, vprašanje beguncev ureja nek drug sporazum, ampak vprašanje migracij. Nikakor torej ne izenačuje beguncev in migrantov, pa tudi ne nezakonitih in zakonitih migracij.

Veliko drugega je bilo že povedanega, zato bom samo opozorila na nekatere od 23

ciljev, ki so vsebovani v tem sporazumu. Poleg načela spoštovanja človekovih pravic, ki mora veljati tako za ilegalne kot tudi zakonite migrante, upam, da se tukaj vsi strinjamo, sporazum navaja tudi boljše upravljanje meja, bolj proti trgovini in tihotapljenju ljudi, sodelovanja na področju vračanja, policijske dejavnosti in podobno. V sporazumu je tudi govora o obveznostih izvornih držav, pa tudi o obveznostih migrantov. Vsebuje nekatere ukrepe za ureditev razmer v izvornih državah in za tem za zmanjševanje nezakonitih migracij. Pri tem pa, kot je bilo že večkrat povedano, sporazum poudarja suverenost vsake posamezne države na tem področju. Pa vendar, kot je bilo že rečeno, ne samo v Sloveniji, ampak tudi drugod po svetu, zlasti v Evropi, se to vprašanje tako zelo politično zlorablja, to je to, kar je v zvezi s tem, tudi to, kar Stranko Alenke Bratušek najbolj skrbi. Najlažje je ljudi zastrašiti z nekimi imaginarnimi podobami, podobami črnih, umazanih ljudi, ki bodo vsak hip stopili v naš dom in nam ogrozili premoženje in morda celo našo družino, otroke. Pa vendar gre tukaj za nekaj povsem drugega. Gre za vprašanje, kako se bomo spopadli s tem izzivom, ki se je postavil pred nas in ki nas čaka v naslednjih letih. Sami ali kot močna in povezana skupnost držav? Grozljive izkušnje prve in druge svetovne vojne so spodbudile nastanek mednarodnih organizacij, mnoge med njimi tudi zato, da zagotavljajo mir na svetu. Številni analitiki se strinjajo, da je tudi vprašanje migracij lahko ena ključnih in da moramo tudi mednarodne organizacije nanj zadovoljivo odgovoriti. Tudi zato je treba ta sporazum podpreti. In tudi zato je treba v tem turbulentnem svetu razmišljati solidarno, razmišljati o tem, kako si pri tem izzivu lahko pomagamo eden drugemu. Vse predolgo je Evropska unija, na primer, dovolila, da se je Italija sama spopadala s perečim problemom migrantov, ki so prihajali na meje oziroma na obale njihove države. Posledica takega dogajanja je Salvini, politik za katerega tudi nekateri v našem parlamentu menijo, da je progresiven in eden najbolj učinkovitih politikov v Evropi. Za Stranko Alenke Bratušek pa je tak politik nekaj, česar bi moralo biti vedno manj ali sploh ne bi smelo biti. A žal je takih politikov vedno več. Zato gre pri tem globalnem sporazumu tudi za to, v katero skupino držav kot država želimo soditi. Ali se želimo uvrstiti skupaj s skupino držav, v katerih sodi ZDA s predsednikom Trumpom na čelu, Italija s Salvinijem, Madžarska z Orbanom in žal v zadnjem času tudi Avstrija? Kako se bo Avstrija v taki sestavi dogovarjala na vrhu v Afriki, je še eno pomembno vprašanje.

Zaključujem s tem, da si želim, da bi v naši državi in tudi v mednarodni skupnosti vsi skupaj prispevali k temu, da bi obdržali visok nivo civilizacijskih pravic, ki smo jih uspeli pridobiti v zadnjih letih in desetletjih. Želim si, da bi država Slovenija vedno tvorno in aktivno sodelovala pri teh prizadevanjih, da bi naredili

vsi skupaj ne to, kar je popularno, ampak to, kar je prav. In zaradi tega, ker radi delamo to, kar je prav, in ne to, kar je popularno, bomo v Stranki Alenke Bratušek še naprej podpirali to, da Slovenija ta globalni sporazum podpre oziroma podpiše. Hvala lepa.

PREDSEDNIK MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, gospa poslanka.

Gospod Ivan Hršak bo predstavil stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokoјencev Slovenije.

Gospod poslanec, izvolite.

IVAN HRŠAK (PS DeSUS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik. Spoštovani predstavniki Vlade, spoštovani kolegi in kolegice!

Migracije, najsibodo svobodne ali prisiljene, niso nov pojav v človeški zgodovini. So pa dandanes kamen spotike za mnoge politike in države, ki so od vprašanja migracij želijo slepo distancirati oziroma jih na drugi strani izkoriščajo za podpihovanje sovražnosti in ustvarjanje novih konfliktov. Vse to vodi v destabilizacijo socialne in gospodarske blaginje držav in v potencialne hujše konflikte, ki imajo daljnosežne posledice. To so nas skušala naučiti zgodovinska dejanja in dejstva, ki so se odvila ne tako dolgo nazaj.

V Poslanski skupini Desus menimo, da se do tega pojava ne moremo in ne smemo obnašati po nojevsko, kajti področje upravljanja z migracijami predstavlja pomembno sestavino pri zagotavljanju varnosti tako v Sloveniji kot v svetu. Zavedati se moramo, da Slovenija igra pomembno vlogo tudi v jugovzhodni regiji Evropske unije. Najprej želimo izpostaviti tudi jasno razmejitev med regularnimi, med katere štejemo tudi prisilne migracije, in nelegalnimi migracijami. Slednjim prav posebno pozornost namenja globalni dogovor o varnih, urejenih in zakonitih migracijah, v katerem se na svetovni ravni zavzemamo za multilateralno reševanje tega mednarodnega izziva. Z odmikom od tega dogovora bi se umaknili od iskanja rešitev na mednarodnem nivoju, umaknili bi se preprečevanju ilegalnih migracij in sodelovanju v boju s tihotapci ter pomoči najbolj ranljivim skupinam. Sploh pa je za nas kot tranzitno državo ključnega pomena, da odvrčamo možnosti za ilegalne migracije in da, če do njih že pride, poskrbimo za vračanje ilegalnih migrantov.

Globalni dogovor je pozitiven za Slovenijo, kot določa dogovor o sodelovanju držav v okviru postopka vračanja. Globalni dogovor o varnih, urejenih in zakonitih migracijah ni pravno zavezujoč akt, zaradi tega ne bo v Sloveniji posegal v lastno nacionalno migracijsko politiko, pogoje za vstop, pridobivanje, prebivanje in delo. Prav tako bo Slovenija sama v okviru svoje suverene jurisdikcije ločila med legalnimi in nelegalnimi migracijskimi statusi. Ta dogovor ne posega v zakonodajni red države niti v ustavni red države.

Držav ne zavezuje k spremembam nacionalne zakonodaje in na noben način ne posega v njihovo ustavno ureditev. K temu se pridružuje tudi Vlada Republike Slovenije.

Prav tako je treba zanikati trditve sklicateljev seje, da ta marakeška deklaracija izenačuje migrante in begunce in daje vsem migrantom enak status kot beguncem. Prav tako ne ukinja mej in ne cenzurira razprave o migracijah. Marakeška deklaracija zelo podrobno ureja področje vračanja, ponovnega sprejema in ukrepe zoper nezakonite migracije ter trgovino in tihotapljenje ljudi. V akcijskem načrtu so zajeta področja, ki so ključna za izboljšanje učinkovitega delovanja na področju preprečevanja nezakonitih migracij, trgovine z ljudmi ter vračanja migrantov, ki ne izpolnjujejo pogojev za bivanje v državah Evropske unije, kar je tudi v interesu Slovenije. Treba je storiti vse, da bi bili migracijski tokovi čim bolj upravljani in da bi se preprečevale nezakonite migracije. Gre za krepitev azilnega sistema na ravni Evropske unije, kar bo pripomoglo k bolj učinkovitemu vračanju nezakonitih migrantov in pravnomočno zavrnjenih prosilcev za mednarodno zaščito v njihovo matično državo. Vsekakor zaradi podpisa deklaracije ne bo v Sloveniji več migrantov. To je v ponedeljek jasno povedal tudi predsednik Vlade v odgovoru na ustno poslansko vprašanje.

Zaradi vsega navedenega Poslanska skupina Desus ne podpira predlaganih priporočil. Hvala.

PREDSEDNIK MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, gospod poslanec.

Besedo ima gospod Zmago Jelinčič Plemeniti v imenu Poslanske skupine Slovenske nacionalne stranke.

Izvolite, gospod poslanec.

ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI (PS SNS): Lep pozdrav vsem skupaj!

Slovenija se je borila za samostojnost leta 1991 in jo izborila. Danes hoče slovenska vlada prodati to samostojnost zaradi neke deklaracije, nekega zmazka, ki je nastal v multikultni dekadentnih zahodnih krogih, seveda pod taktirko gospoda Sorosa, ki je zagotovo eden od tistih, ki mu je do tega, da ruši evropsko civilizacijo. Jasno, da so temu pritrdili tisti, ki jim je vseeno, kaj bo prišlo za njimi, saj ti nimajo potomcev. Merklova nima otrok, Juncker nima otrok, Macron nima otrok, Theresa May nima otrok. Njim je vseeno, kaj se bo zgodilo z nami pa v vašimi in našimi otroki, vnuki in tako naprej. Jaz si predstavljam, da nekaterim je veliko do tega, da gre vse k hudiču. Vendar nas je v Sloveniji mnogo takih, ki nam ni do tega. Zato smo napisali ta papir, ki ga je treba potrditi. Čeprav je Odbor za zunanje zadeve to odmaknil, ukinil, sem prepričan, da v Sloveniji je še zdravega naroda toliko, da ne bomo dovolili te svinjarije.

Po mojem mnenju gre tukaj za izdajo slovenskega naroda. Izdaja ima vedno nekoga, ki izdajo naroči in ki izdajo plača. Tako da se lahko vprašamo, kdo je dobil plačilo in kakšno plačilo je dobil, da je izdal slovenski narod in da ga izdaja pravzaprav vsak dan. Prof. dr. Zupančič je rekel, da gre v tem primeru za neumnost ali zavestno zavajanje v zvezi z podporo Vlade. Jaz pravim, ne gre za neumnost, ne gre za zavestno zavajanje, gre za to, da je nekdo plačan, da izda slovenski narod. Zgodovina Slovencev je polna takih izdaj, ampak to je ena še bistveno hujša. Pravijo zagovorniki, da vse skupaj ni zavezujoč dokument. To govorijo nekateri, ki baje naj bi bili ekstremno dobi mednarodni pravniki, pa vendar je na 47 mestih v tem dokumentu napisano »zavezuje se«. Kaj pa potem pomeni to? Ali pa, da je to spet eno lažno razmišljanje naše strani, češ, bom že nekaj po svojo. Samo mislim, da so se priklonili temu vsega skupaj.

Prevoda v slovenščino seveda ni, kajti če bi bil prevod, potem bi ljudje prebrali, kakšna svinjarija je napisana, in danes ne bi bilo tam zunaj enih 150 do 200 ljudi, ampak bi jih bilo 150 do 200 tisoč. Tistih, ki jim je mar lastnih otrok in jim je mar lastne domovine. In treba bo izvesti referendum oziroma plebiscit o tej zadevi. Nima pravice nekdo na Vladi po svoji zmedeni vesti odločati o naši zgodovini, o naših otrocih, o naši bodočnosti.

V dokumentu so popolnoma izenačeni vsi: legalni, ilegalni in ne vem kakšni vsi begunci, migranti, kakor jih že imenujejo. Ampak, glede na dokument, ilegalnih migrantov sploh ne bo več, kajti dokument dovoljuje, da lastna država, da tistemu, ki hoče iti in ki bo hotel iti, samo en papirček, na katerem piše, dovoljujemo izhod iz države. In te ljudje bodo lahko prišli tudi v Slovenijo brez kakršnihkoli problemov. In jasno, da bodo tiste države, ki se bodo želele znebiti lastne sodrge, kakor oni sami pravijo tistim, ki jih ne marajo, bodo seveda te papirje delili po dolgem in počez. In dokumentu piše, da se bomo na ta način izognili tihotapcem ljudi. Saj jih ne bo več, ker ne bodo potrebni. Ker bodo lahko vsi iz vsakega konca prišli v Slovenijo in v Evropo in nihče jih ne bo zaustavil. Saj jih ne bo smel zaustaviti, kakor piše notri v tem dokumentu. Oni se bodo lahko prosto gibali povsod in seveda imeli večje pravice kot 250 tisoč Slovencev in Slovenk in naših državljanov, ki živijo pod črto revščine. Tale naša vlada tukaj zadaj – mar ji je za naš narod! Mar ji je za naše državljane! Mislijo si: »Naj crknejo! Namesto njih bomo pripeljali migrante, ki bodo delali!« Ja, bodo delali tako kot asirski brivec. Me zanima, koga na vladi brije in kje ga brije. / smeh v dvorani/

Govori se, da so migranti velika zadeva za razvoj, za trajnostni razvoj, da bodo prinesli napredek in koristi. Velike migracije so že bile v zgodovini. S tem, samo s tem stavkom se strinjam. Ampak jaz mislim, da največja migracija, ki jo je izvedel Džingiskan, zagotovo ni

prinesla Evropi ne napredka ne trajnostnega razvoja. Tudi ko je Atila klal po Evropi, tega ni prinesel. Ne vem, če to smatrate kot razvoj in ne vem kakšno boniteto za države, kamor je prišel. Morda je tistim, ki to upravičujejo, pač po godu, kajti tudi ti, tako imenovani migranti, počno to, režejo glave, posiljujejo mladoletne otroke vseh spolov, koljejo po ulicah. In še bolj bodo to delali. Krasno. Nekaterim je, izgleda, to povšeči. Nekaterim, žal, v vladajočih krogih je to povšeči. Se vprašam, kaj se bo zgodilo, če se – bog ne daj – zgodi kaj takega vašemu otroku. Ali boste upravičevali migranta tako kot na določenih avstrijskih sodiščih, češ – to je njihov način razmišljanja, to je njihova kultura in tako naprej. Ali se boste takrat streznili in se pogledali v ogledalo in si rekli: »Sem bil bedak.« Žalostno je, kaj se greste. Zelo žalostno.

V bistvu je ta dokument nekaj takega, kot da bi nam dali v roke revolver z vsemi naboji in rekli: »Zdaj se pa igray rusko ruleto.« Tako se vi igrate s Slovenijo. Dajete notri nabito orožje – »pa daj na glavo pa pritisni.« Ruska ruleta je taka. V principu. Ampak glava v tem primeru, kot ga vi ponujate, gre pa k hudiču. Pa ne mislim, da gre glava k hudiču, pri marsikomu je že šla glava k hudiču zato, ker je prazna. Morda pa razmišljajo o ruski ruleti na ta način zato, ker v prazno glavo, če se ustrelji, je to strel v prazno. Vprašam se, zakaj pa ne pošljejo migrantov mohamedanske vere v tiste države, kjer je ta vera običajna. Nisem zasledil, da bi Savdska Arabija odprla vrata. Nisem zasledil, da bi Emirati odprli vrata. Nisem zasledil, da bi Katar odprl vrata. Pa vendar ti ljudje sodijo tja. Ne pa k nam! Po drugi strani pa je vedno več držav, ki se ograjujejo od tega dokumenta in ki ga ne bodo sprejeli: Amerika, Madžarska, Avstrija, Češka, Bolgarija, Estonija, Poljska, Avstralija, Izrael, zdaj še Belgija, Nemčija, Italija, Hrvaška. Kakor kaže, imajo vse te države – pa če vzamemo še Rusijo pa Kitajsko pa Brazilijo – imajo vse te države na pozicijah same idiote, ker ne razumejo širokopoteznosti tega dokumenta, ki nam ga naša vlada poskuša vsiliti. Ne. Tam so pametni. Mi smo pa samo hlapčevsko pritlehni. Na žalost je to tako. In ne vem, kakšno darilo bo prišlo iz Bruslja zaradi take neumnosti in zaradi te svinjarije.

V dokumentu piše, da ne boš smel razmišljati, zaenkrat še govoriti o migrantih, češ, da je kaj narobe z njimi. Prepričan sem, da v kratkem dobimo tudi interni slovenski zakon, da tudi razmišljati ne bo smel o njih. O migrantih bo treba govoriti samo lepo. To je zločin nad svobodo govora! In to je še eden v vrsti zločinskih odločitev sedanje vlade in sedanjega ministrstva, pravzaprav bi lahko rekel prejšnje vlade, v kateri je bil tisti, ki to zadevo potihoma pripelje v Državni zbor in na Vlado, se dogovori o sprejemu, potem pa v naslednji vladi preskoči s premierskega sedeža na sedež zunanjega ministra.

Pravijo, prej je bilo rečeno: »migranti so ljudje z družinami in ne vem kaj«. So, ampak

zakaj potem družine puščajo doma in sami pridejo v Evropo? Le zakaj? Saj imamo primer tistega, saj sem že povedal, brivca, ki marsikoga brije, pa ne vemo kje. Po drugi strani pa, če vzamemo so ljudje, ki so ogromno naredili za Slovenijo, pa jim ne dajo dovoljenja za bivanje tukaj. Da kar povem, Dan Damon, ki je poročal za Sky News v času osamosvojitve Slovenije in ki je naredil od vseh zahodnih medijev največ za prepoznavnost našega boja proti jugoslovanski armadi, ta človek ne more priti v Slovenijo, ker mu na Ministrstvu za kulturo dve gospodični ali gospe ali ne vem kaj sta, ne dasta dovoljenja. Sirijski brivec ima pa dovoljenje za delo. Ali ni to fino? Mogoče je pa napaka v tem, da gre tukaj za enega izobraženega človeka, ki je delal za Slovenijo in zato ne smemo takih sprejemati.

Pa še nekaj, primerjati Slovence, ki so šli po svetu s trebuhom za kruhom, s temi migranti, kakor je to naredil minister za zunanje zadeve Cerar, je pljunek v obraz slovenskemu narodu. V Slovenski nacionalni stranki tega ne bomo dovolili, pa mislim, da tudi slovenski narod tega ne bo dovolil! / aplavz/

PREDSEDNIK MAG. DEJAN ŽIDAN: Ko bo naslednjič tako prekinjena seja Državnega zbora, bomo začasno sejo zaustavili in omogočili pogoje za normalno delo. Hvala.

Prosim gospoda mag. Branka Grimsa, da pove stališče v imenu Poslanske skupine Slovenska demokratska stranka.

Prosim.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Spoštovani! Vsem prav lep pozdrav, še posebno lep pozdrav domoljubom, bodisi tistim na balkonu, tistim, ki vztrajajo na ledenem mrazu pred stavbo, ali pa so z nami zdajle v mislim, ker so na delovnem mestu, ker je nemogoča ura!

Najprej bi vam vsem iskreno čestital, gospe in gospodje, za dan Rudolfa Maistra. Čez dva dni bo namreč 100. obletnica njegovega herojskega dejanja, zaradi katerega je Slovenija danes v takem obsegu na svojem vzhodnem delu, kot je. S tem je popravil katastrofalno napako takratne samozvane vlade v Ljubljani, ki je zavrnila generala feldmaršala Borojeviča von Bojna, ki je ponudil vse svoje nepremagane divizije, da bi zaščitil slovenske meje. Zaradi tega, gospe in gospodje, danes nimamo Istre, zaradi tega nimamo cele Koroške in vsega ostalega. Zgodovina, gospe in gospodje, je pa za to, da se iz nje kaj naučimo, kajti s svojim herojstvom je lahko general Maister popravil samo en majhen del strahotne napake tistih v Ljubljani. Danes ima človek občutek, da se zgodovina po točno sto letih ponavlja. Da je spet ena skupina na oblasti v Ljubljani, ki noče poslušati dobrih predlogov in dela v škodo Slovenije in slovenstva. Poglejte, danes govorimo o marakeški deklaraciji, kot ji popularno rečemo, oziroma z izrazom, ki je naslov akta, je to Globalni akt o varnih, zakonitih in urejenih migracijah, kar je seveda izrazilo

zavajajoče. Ampak ta akt je že v osnovi zelo sporen. Še bolj sporen, gospe in gospodje, je pa postopek, ki je potekal v Sloveniji, kajti ves postopek je potekal za hrbtom ljudi, do sedaj. Besedilo, ko je bilo v fazi usklajevanja, ko bi z njim moral biti po zakonu seznanjen Državni zbor, je ostalo neprevedeno nekje v vladnih predalih. Vlada ga je pa potrdila. In sedaj se je zgodba ponovila. Prejšnji četrtek, ko je Vlada odločala kar o sprejetju tega dokumenta, sploh na razpolago ni bilo še niti delovnega prevoda, s tem, da nekateri ministri, po lastnih izjavah, angleško ne znajo, kar pomeni, da so ljudje glasovali za akt, ki ga niso ne prebrali niti mogli razumeti, kar veliko pove o Vladi. Ampak, gospe in gospodje, še bolj je pa zanimivo to s pravnega vidika, kajti mnogi se radi sklicujete na pravo. Besedilo marakeške deklaracije oziroma Globalnega sporazuma je potrdila vlada v odstopu, ki je imela pooblastilo samo in izključno za opravljanje tekočih poslov. Potrdila ga je brez predhodnega mnjenja in obravnave vsaj pristojnega telesa oziroma Državnega zbora kot celote, čeprav je 3. člen Zakona o zunanjih zadevah kristalno jasan: »Vlada poroča Državnemu zboru in ga seznani o vseh pomembnih zadevah s področja zunanje politike.« Se pravi, mora ga seznanjati. Pa tega ni storila. Kar pomeni, da je bil že s tega vidika postopek v celoti očitno nezakonit oziroma celo protizakonit in zato neustaven. In, gospe in gospodje, akt, ki je usoden za Slovenijo, ki je izjemno pomemben za celotno Evropo in nadaljnji razvoj evropske civilizacije – s tem se strinjamo vsi –, je potrdila Vlada, ki jo vodi stranka, ki je dobila na lokalnih volitvah samo še dvoodstotno legitimiteto, kar bi v vsaki normalni demokratični državi takoj pripeljalo na predčasne volitve, kajti taka vlada seveda nima nobene legitimitete več, v Sloveniji se pa odloča o usodnih zadevah ne samo za to, ampak tudi za vse naslednje generacije.

Naslov je seveda zavajajoč, tak kot je. Tudi o prevodu bi lahko razpravljali, ali je »sporazum« sploh pravilen prevod od »compacta« ali ne, ponavadi je »agreement« v angleščini, mimogrede. Ampak to ni bistveno. Bolj bistveno je, da je že naslov »globalen« lažen. Odstopile so ZDA, odstopile so številne druge države, med njimi tudi Belgija, kar je zelo zanimivo. Po zelo zanesljivih napovedih bo odstopila tudi Rusija. In na koncu bodo ostale tiste države, ki so izvirne, ki seveda želijo svoje skrbi preložiti na nekoga drugega, in tiste nepredvidne ciljne države, ki pri tem vidijo pač s strani elite, ki jih tisti hip vodi, neko korist, za elito seveda, ne za svoj narod. Zanimivo je, da se je v razpravi do sedaj vedno poudarjalo, da so te države odstopile iz notranjepolitičnih razlogov. Ja, gospe in gospodje, kajti skrb za lastne državljanke in državljane je zanesljivo notranjepolitični razlog. In odgovornost do lastnih državljank in državljanov je tudi notranjepolitični razlog. In zato, gospe in gospodje, te države odstopajo ena za drugo.

Zaradi odgovornosti do svojih državljanek in državljanov, zato da jim zagotovijo vse tisto, kar je vsaka vlada pač dolžna zagotoviti.

Drugo, kar je zavajajoče, je, da gre v tem primeru za sporazum o varnih, zakonitih in urejenih migracijah. Z besedo »migracij« in »migranti« se tukaj seveda ogromno manipulira. Žal je bil en tak nastop že v začetku te seje. Migranti so namreč lahko tisti dnevni migranti, ki hodijo recimo v sosednjo državo na delo, lahko so to normalne migracije, ki so bile značilne za človeštvo kadarkoli, nekdo je šel v sosednjo državo, tam srečal nekoga, se z njim poročil in je bilo to to. In seveda, potem so tukaj tisti, ki odhajajo na začasno delo za pač nek čas, so tam delali, se vrnili in za te bi dejansko izhodišče te deklaracije lahko veljalo, ker ta deklaracija v samo izhodišče postavlja, da so migracije vir blaginje, vir razvoja, vir napredka. Ampak, gospe in gospodje, tisto, kar pa v resnici ureja ta deklaracija, pa so množične migracije, masovne migracije. Te, gospe in gospodje, pa kadarkoli v zgodovini niso bili niti slučajno vir napredka, niti slučajno vir razvoja, ampak so bile vedno in brez izjeme vir propada, vir vojn, vir konca neke civilizacije. Zgodba Starega Rima je izjemno poučna. Tam so spustili preko zunanjih meja ogromno število plemen. Naslednja generacija teh plemen se je postavila proti Rimu in preden so lahko kaj storili, je Rim propadel. Konec civilizacije in zavilo se je vse potem v temo srednjega veka. Zato je potrebno to gledati s pravimi očmi. Ta akt bi lahko mirno nosil naslov tudi Orwell-Sorosov sporazum, pa bi v celoti ustrezal svoji vsebini. Orwellov zato, ker manipulira s pojmi, manipulira z dejstvi, je kontradiktoren, zapoveduje cenzuro, o tem še malo kasneje. Sorosov pa zato, ker je noter tudi poseben del, posvečen dodatnemu financiranju za pospeševanje migracij. Kajti ta akt postavlja v izhodišče, da so migracije vir napredka, da so nekaj izjemno pozitivnega, da so cilj. Dejansko jih etablira kot človekovo pravico. In potem izhaja iz tega, kako to pospeševati, kako to delati, da bo čim bolj nemoteno potekalo, kako to nadzorovati, da bo ja čim hitreje, vsakih nekaj let naj bi se pogovarjalo o tem, kako jih še pospeševati. Zaradi tega je ta akt v temelju zgrešen, gospe in gospodje.

Pravi pristop je tak, kot je bil značilen za takrat, ko se je govorilo o migracijah kot masovnih migracijah, tam nekje do leta 2012, 2013, ko se je seveda šlo na omejevanje teh migracij in se je vse sile, tudi v procesijo, o kateri ste nekateri že govorili, uperjalo v to, da bi pomagali vzpostavljati tam, od koder ti ljudje prihajajo, normalne razmere, delujoče ekonomije, da bi torej ljudje ostajali doma. Danes je zgodba z migranti v resnici samo en ogromen biznis. Poslušali smo tri leta nazaj pravljice, ja, prihajajo ubogi begunci, pa nekaj podobnega je zdajle ena gospa že tukaj za mikrofonom povedala. Gospe in gospodje, beguncev tukaj ni in jih ne more biti, zaradi tega, ker v nobenih od sosednjih držav ni nobene

vojne. So same varne države in nihče ni ogrožen. Po mednarodnih aktih si ti begunec v prvi varni državi ali v delu države, če je varen. Ko greš naprej, si migrant. Če greš ilegalno, če greš nezakonito, si pa ilegalni migrant. Moramo stvari imenovati s pravim pojmom. Govoriti o tem, da gre to, kar zdaj prihaja, za begunce, gospe in gospodje, če bi bili to begunci, kot smo videli takrat, ko je bila vojna na Balkanu, bi prihajale same starejše gospe, matere z otroki, starci, tisti, ki so pa za boj sposobni in usposobljeni, bi pa ostajali doma in se borili za svojo državo. Situacija je pa v resnici ravno nasprotna. Otrok in žensk praktično ni. Tudi novi, ki pridejo, se izkažejo za nekaj drugega, kot deklarativno so, za mnoge od tistih mladoletnikov, se je izkazalo, da so še kako polnoletni. Prihajajo za boj sposobni in usposobljeni ljudje, o tem govorijo tudi poročila tajnih služb. Medtem ko starcev, družin ni. Povedano v preprostem sporočilu, ki ga razume vsak in ki je objavljeno marsikdaj na internetu v različnih oblikah: Ali ni nenavadno, gospe in gospodje, da v Evropo prihajajo sami ubogi begunci, ki so izgubili svojo družino, svoje otroke, svoje dokumente, niso pa izgubili čisto novega iPhonea in polnega žepa gotovine? Dajmo malo premisliti o tem, gospe in gospodje. Danes se v resnici dogaja pod krinko humanizma, ki je lažni humanizem, ker zaradi njega trpijo in umirajo ljudje, organizirana invazija na Evropo. Ta migrantski tok poganjajo danes niti slučajno ne več vojne, ampak ga poganjajo denar, predvsem denar finančnih velešpekulantov tipa Soros, denar arabskih držav, osebni interesi in pa politični interesi; politični interesi tistih, ki v teh, ki prihajajo, vidijo svoje nove volivce. Nesprejemljivo je to, kar se dogaja v Republiki Sloveniji zadnja leta, ko odhaja vse večje število – sedaj že tam do 10 tisoč – slovenskih mladih, najbolj izšolanih, najbolj sposobnih, najbolj produktivnih mladih v tujino. In potem ti evropska poslanka Tanja Fajon napiše: ja, migracije so nujnost, bomo pač uvozili 10 tisoč novih migrantov. Stvari so toliko daleč, da se danes tega niti maskira ne več, se niti ne skriva za ubogimi begunci in podobno, ampak ta akt, ki je pred nami, govori direktno o migrantih.

Še enkrat poudarjam, migracije so danes biznis, tako kot so vse tiste pravljice o globalnem segrevanju in vse te stvari. Kdor je geolog, ve, o čem govorim, lahko si pa pogledate, kako je bila v preteklosti Evropa mnogo bolj vroča, kot je danes, topla, pa boste videli, kako je s tem v resnici. To so same pravljice. Ampak to je biznis, v resnici, ker forsira ene na račun drugih. In isto je pri migracijah. Žalostno je, da pri tem sodelujejo tudi nekateri na oblasti, ker to pomeni, da delajo v škodo svojih držav, da jih izpostavljamo nevarnosti in da zmanjšujejo blaginjo v teh državah. Gospe in gospodje, kdor zavestno izpostavlja svoje državljanke in državljane nevarnosti in jim zavestno znižuje blaginjo, ta stori veleizdajo.

Tega se je treba zavedati, kadar govorimo o teh stvareh. Migracije kot množične migracije, ali pa če želite politika odprtih meja, kot izhaja iz tega akta, so nezdružljive z državo blaginje. To je ugotovil Nobelovec, Nobelov nagrajenec za ekonomijo Milton Friedmann že mnogo let nazaj. Nemogoče je imeti državo blaginje in odprte meje. Gospe in gospodje, koliko ljudi danes dela od teh, ki so prišli kot begunci v tistem valu? Po uradnih podatkih nekaj procentov, dejansko pa praktično nihče. Zato je mirno mogoče govoriti o socialnem parazitizmu – da stvari spet imenujemo s pravim imenom. Na nek način je ta sporazum socializem na globalni ravni. Vsem je vse dostopno, za vse je vse odprto, vsak lahko vzame, in to se šteje kot človekova pravica. Samo, gospe in gospodje, take stvari se tako kot vsak socializem končajo v revščini. Uvažš tretji svet, dobiš tretji svet. Veliko revščine na kupu ne da bogastva.

Problem, s katerim se danes soočamo pri masovnih migracijah, pa Slovenije še niti niso zajele v polnem toku, na srečo, je vprašanje integracije. Tisti, ki prihajajo, prihajajo danes predvsem s področja radikalnega islama, celo deležni smo teatra absurda znotraj Evropske unije, ko je vse postavljeno po orwellovsko na glavo, ko se kot begunce obravnava tiste s področja radikalnega islama, prihajajo pa ljudje recimo v Slovenijo iz Maroka, iz Alžirije, iz Pakistana in tako naprej, skratka iz držav, kjer niti slučajno ni nobene vojne, pa se jim govori, da so to begunci. Po drugi strani se pa Poljsko, ki je sprejela milijon oziroma po zadnjih podatkih že blizu 2 milijona pravih beguncev iz Ukrajine, kajti tam pa dejansko divja s proruskim delom vojna – tistih se pa ne obravnava kot begunce in se zmerja Poljake, zakaj ne sprejemajo beguncev. Skratka, Orwell se po mojem mnenju smehlja zdajle v grobu, ko gleda te debate na evropski ravni.

Problem teh, ki prihajajo s področja radikalnega islama, pa je, da se radikalni islam nikoli ne integrira. On se getoizira. Sami sebe se getoizirajo, ker je pač njihova vera taka, da ... Zato imate, gospe in gospodje, umore iz časti danes v Nemčiji, zato imate primere, ko so starši živo zažgali z bencinom svojo hčerko, primere umorov z noži in vse ostalo. Samo zato, ker ni hodila z nekom, ki bi ga starši odobrili oziroma po njihovi oceni ni bil dovolj pravoveren član islama. Zato se to zapre, se getoizira. In zato imamo potem Molenbeek, recimo, v Bruslju, ki je vir terorizma za tisti del Evrope. Upam, da si nihče ne želi, da bi nekaj takega nastalo v Ljubljani, ampak nekatere nastavke si greste lahko ogledat tamle, in pogledajte si, od kod prihaja denar, pa vam bo marsikaj jasno. In ob tem je, da je teater absurda popoln, še nekdo to razglasil za največjo kulturno pridobitev za Ljubljano v zadnjem obdobju. Stroške vsega tega seveda plačajo davkoplačevalci.

Prej je bilo rečeno, kaj je prav. Zelo vehementno. Gospe in gospodje, potem pa še jaz uporabim to, kaj je prav. Ni prav, gospe in

gospodje, da dobijo nekateri, ki so štirideset let delali v Sloveniji in gradili to našo domovino, danes za svojo penzijo bednih 300, 400, 600 evrov, ker to ne omogoča človeka vrednega življenja. Vsak ilegalni migrant pa stane slovenske davkoplačevalce vsak mesec 1963 evrov. To ni prav. Ni prav, gospe in gospodje, da se je zdajle cela debata odvijala po časopisju o tem, kako je treba učinkoviteje iztirjati denar za malico njihovih otrok v osnovnih šolah od tistih staršev, ki tega ne morejo plačati. Kako jih izterjati, izžeti! Zraven se pa – iste vlade – daje ven razpise za pet, šest milijonov za prehrano za ilegalne migrante. Za azilante. Ni prav, gospe in gospodje, da so se za migrante v minulem mandatu razpisovala luksuzna stanovanja s steklokeramičnimi ploščami, z LED-televizorji, z usnjenimi sedeži. Jaz tega nimam doma, gospe in gospodje, ampak za migrante pa ja! Ob tem je pa nekdo v Sloveniji zmrznil, ker si ni mogel plačati, ubogi upokojenec, kurjave, ker je bila tako huda zima. Pa še več deset je bilo omrznjenih. To ni prav, gospe in gospodje! Ni prav, da se pogovarjamo o tem, da je treba varčevati pri naročilih za hrano za otroke po šolah, po drugi strani se pa za ilegalne migrante pri razpisih zahtevajo posebna hrana, posebni pogoji. Ni prav, gospe in gospodje. Najprej je država dolžna poskrbeti za vse svoje državljanke in državljane, da vsi živijo človeka vredno življenje, potem se lahko pomaga v okviru možnega. Ampak pri tej zgodbi, o kateri govorimo, je pomoč samo ena – da lahko pomagaš tam, od koder ti ljudje prihajajo, z ustvarjanjem varnih območij, z ustvarjanjem delujočih ekonomij. Uvažati to sem pa pomeni uničevati lastno civilizacijo, ogrožati lastne državljanke in državljane, zniževati blaginjo svojim lastnim državljanom, to pa je nedopustno. Je neetično, je nehumano, pa še kakšen drug izraz bi lahko uporabil.

Kam je Evropa pripeljala ta teater absurda, se krasno vidi prav iz primera Slovenije. Ko se vse stvari – prave begunce na Poljskem se imenuje, da so, ne vem, na začasnem delu, ker pač delajo, ker se integrirajo, tiste, ki se ne integrirajo, se pa obravnava kot begunce. In v Sloveniji, mimogrede, je zelo zanimiva scena, ko ljudje, ki se očitno sami niso dobro integrirali, ker niti dobro slovensko ne znajo, pa živijo tukaj dolga desetletja, poučujejo Slovence, kako morajo biti strpní in integrirati vse druge. To je res zelo zanimivo, kar se pri nas dogaja. No, ampak ko govorimo o migracijah in migrantih in spoštovanju prava, gospe in gospodje, smo pripeljali to v Sloveniji res do absurda. Gledano z vidika prava. Kajti pravo velja za vse enako. Za vse in vsakogar. To določa ustava, to določajo temeljni demokratični principi. Če v Sloveniji spraviš preko meje nezakonito enega migranta, greš sedet za tri leta. Če spraviš preko meje 530 tisoč nezakonitih migrantov, si pa zunanji minister Republike Slovenije. To samo pove, kako so sprevržene vrednote v tej državi.

Zakaj si torej ta vlada tako prizadeva, da bi potrdila ta sporazum, ne da bi ga sploh prebrala, saj prevoda, ko se je o njem odločalo, sploh ni bilo na razpolago niti v delovni verziji? Pa mimogrede, ta delovna verzija, kakor sem na hitro pogledal, je precej diskutabilna na enih točkah glede prevoda, ampak pustimo to za drugo razpravo. Zakaj se je vkopala v resnici koalicija zdaj v bitki za politični prestiž, kar smo videli že na obeh odborih, ki sta to prej obravnavala? Na koncu se ne moreš znebiti občutka, da je pravzaprav tukaj želja predvsem, da bi se ene stvari uveljavile, o katerih v tem globalnem sporazumu oziroma marakeški deklaraciji piše. Govoriti, da to ni zavezujoče, je seveda smešno. Citiram predsednika Ustavnega sodišča in Evropskega sodišča za človekove pravice Boštjana M. Župančiča, ki je komentiral izjavo Vlade Republike Slovenije, da dogovor držav ne zavezuje k spremembam nacionalne zakonodaje in na noben način ne posega v njihovo ureditev, da: »Tole je ali znak neumnosti ali zavestnega zavajanja državljanov Republike Slovenije.« Poskrbel je tudi za prevod uvodnika iz Le Figaroja, ki v celoti demantira to, kar se tukaj navaja s strani Vlade, in posebej opozarja, citiram: »Pakt tudi forsira cenzuro nasprotnih mnenj.« In to je dejstvo. Ta pakt, če ima kaj notri razdelano, je vprašanje cenzure.

Pri čemer so formulacije, ki so tukaj notri, izjemno zanimive, gospe in gospodje. Zavezujejo se države, da bodo uničile vse oblike diskriminacije in celo nasprotnih mnenj. And counter expressions – to so nasprotna mnenja, gospe in gospodje. Pa potem naprej nadaljuje niže, da se bo boril proti ksenofobiji in ne vem, čemu vsemu, in vsemu, kar je s tem povezano. Oziroma potem niže celo piše: »Vse, kar je temu podobno.« To je lahko karkoli. To pomeni, da bo tisti, ki bo na oblasti in bo imel v rokah potrjen tale akt, odločal o tem, kaj se govori in česa ne. In govoriti, da to ne bo cenzura, je smešno, če je spet en odstavek niže izrecno zapisano, da se na noben način – da bo treba v celoti odrezati sredstva tistim medijem, ki bi kakorkoli kritično poročala o migrantih. Kajti o migrantih bo dovoljeno poročati samo pozitivno, pač z vidika promocije, poudarjati tisto, kar pozitivnega prinašajo ... Gospe in gospodje, jaz bi rad videl, da bi Martin Weber tisto svojo legendarno izjavo, katere inteligence raje ne bi komentiral, da migranti prinašajo nekaj, kar je dragocenejše od zlata, šel povedat v Pariz v Bataclan. V Bataclanu, gospe in gospodje, niso bili ljudje samo pobiti, ampak so bili tudi strahotno mučeni. To je pa tisti realni multikulturalizem, ki ga prinaša na globalni ravni ta akt.

Vedno se govori o multikulturi. Multikulti ne obstaja, nikoli ni obstajal in ne bo obstajal, gospe in gospodje. Obstaja samo dejanska integracija, ko se tisti, ki prihajajo, prilagodijo državi, v katero pridejo, tako da spoštujejo njene vrednote, njene norme, napisane ali pa nenapisane norme, njene običaje, njeno

tradicijo, njeno kulturo, njeno zgodovino, njen jezik. To je dejanska integracija. In to je tisto, kar v okviru normalnih migracij seveda državo bogati. To, kar pa ta akt forsira – in seveda zato hoče vnaprej zavezati jezik – je pa, da pridejo drugi, ki potem zahtevajo od teh držav, ciljnih držav, da se njim prilagajajo. To pa je problem. In temu v tem aktu ni posvečeno eno samo poglavje niti en celoten odstavek, nekje vmes piše en stavek, da morajo spoštovati pravni red tiste države, v katero pridejo. Ne gre samo za pravni red, gre za vrednote, gre za kulturo. In zato je danes Evropa pred tem, da se sooča z vprašanjem svojega obstoja, in z njo tudi Slovenija. Zato je prišlo do brexita – to je bil samoobrambni refleks pred navalom ilegalnih migrantov, ki se je dogajal ravno v tistem trenutku, ki so ga ljudje izrazili na referendumu. Jaz ga obžalujem. Sloveniji je v interesu, da bi Evropska unija in Evropa kot celota obstala taka, kot je. Slovenija je izvozna država, je vpeta v gospodarstvo sosednjih držav. Ampak seveda, to mora storiti na način, ki bo varen. Evropa lahko obstaja samo kot skupnost svobodnih narodov, kjer se spoštuje eden drugega in se upošteva njihove interese. Brez tega, da se kogarkoli posiljuje z nekimi migracijami, z nekimi drugimi religijami in kulturami, ki jih na evropskih tleh nikoli ni bilo in zaradi katerih Evropa izgublja svojo identiteto.

Danes je v resnici zaradi masovnih migracij, ki presegajo vse razumne meje in ki jih namerava ta akt še pospeševati, Evropa izpostavljena tej nevarnosti, in z njo tudi Slovenija, da izgubi svojo identiteto. Da izgubi svoje temelje, da izgubi svoje vrednote. Ljudje pa imajo pravico, da se to spoštuje. Ljudje imajo pravico, da so spoštovane vse njihove ustavne pravice, da je spoštovana njihova identiteta, da je spoštovana njihova kultura. In to jim je v prvi vrsti dolžna zagotoviti država, pa seveda poskrbeti za tiste, ki sami niso sposobni iz objektivnih razlogov poskrbeti zase – to je pa vprašanje socialne države. Ampak, seveda, govorim o državljankeh in državljanih te države, ne pa o komurkoli, ki pride in reče, da je zdaj tukaj kot migrant oziroma azilant, in je treba vse dati zanj. To pa ne vodi nikamor.

Ker gre torej dejansko za usodno vprašanje – na nek način smo danes tam, kjer je bil Maister pred stotimi leti in z njim Slovenija – je to nekaj, o čemer bi veljalo vprašati ljudi. Poglejte, Slovenija je nastala na osnovi pravice do samoodločbe slovenskega naroda, ta je zapisana v aktih Združenih narodov. Mimogrede, ste vedeli to, da so bili mnogi od aktov Združenih narodov, na katere se danes sklicujemo, in celo gledamo, ali je naša notranja zakonodaja, celo ustavno pravo, v skladu s tistimi temeljnimi akti Združenih narodov, na začetku sprejeti kot neobvezujoči? Toliko o tem, da tole ni obvezujoče in da to ni mišljeno kot človekova pravica. Če bo to uveljavljeno – pa trdim, da ne bo, ker bodo odstopile mnoge države pravočasno od tega in ne bo nikoli

zaživel v celoti – potem bi to pomenilo, da se migracija vzpostavi kot človekova pravica. To, gospe in gospodje, pa pomeni, da je konec evropske civilizacije, da je konec nacionalnih držav, da je konec slovenske kulture, slovenske zgodovine, slovenske identitete, take, kot jo poznamo, in take, kot jo želimo. Jaz trdim, da te države nismo ustvarjali zase in smo jo dolžni dobro voditi in prepustiti, ohraniti za naslednje generacije, dati naslednjim generacijam.

Zaradi tega je ta odločitev izjemno pomembna. In zaradi tega bi, izhajajoč iz aktov Združenih narodov, ki govorijo o pravici do samoodločbe, in iz preambule slovenske ustave oziroma temeljnih ustavnih aktov Republike Slovenije, ki ravno tako govorijo o pravici do samoodločbe, veljalo vprašati državljanke in državljane o tem, v katero smer naj dela Slovenija – v to, ki je zajeta v tem aktu pa v tisti razvpiti marakeški politični deklaraciji, ali drugače, v smeri čim večjega ohranjanja lastne identitete, seveda ob spoštovanju vseh zakonov in pravnega reda Republike Slovenije. Jaz trdim, da je prava pot ta druga. Mimogrede, nič od tega, kar danes govorimo, se nikoli ne bi zgodilo in se ne bi moglo zgoditi, če bi bili dosledno spoštovani pravni red Republike Slovenije in pa mednarodni akti, pa si je žal nekdo vzel pravico, da je suspendiral del prava – še danes je tako – in zaradi tega se vse to dogaja, s tem aktom se pa hoče to za nazaj legalizirati in celo pokazati kot nekaj pozitivnega, pa to ni. Ampak kot rečeno, ljudje imajo vedno prav, ljudje imajo pravico izbrati pot, po kateri gredo, zato bi veljalo ljudi vprašati na vsaj posvetovalnem referendumu, če, gospe in gospodje, se vsi zavežejo, se zavežemo, da bomo izid spoštovali, sicer pa na zavezujočem plebiscitu. Danes gre za vprašanje obstoja Republike Slovenije, vprašanje blaginje Republike Slovenije, vprašanje slovenske kulture. Ne gre za vprašanje samo za to generacijo, ampak gre za vprašanje, kako to ohraniti – in trdim, da smo to dolžni – tudi za naslednje generacije. Mi smo dolžni Slovenijo ohraniti varno, svobodno, samostojno, bogato državo blaginje za vse, za naslednje generacije, za naše otroke.

Zato, gospe in gospodje, v SDS v celoti zavračamo ta globalni sporazum in politiko, ki iz njega izhaja.

PODPREDSEDNICA TINA HEFERLE: Hvala lepa.

Naslednji je na vrsti za predstavitev stališč gospod Robert Pavšič v imenu Poslanske skupine LMŠ.

Izvolite.

ROBERT PAVŠIČ (PS LMŠ): Hvala, predsedujoča. Dober dan vsem skupaj, kolegom in kolegicam, dober dan obema ministroma in vsem, ki nas spremljate!

Opozicija se sprašuje, zakaj se koalicija danes brani. Prepričan sem, da ne zaradi deklaracije, deklaracij ali pa kakršnihkoli drugih

dokumentov; brani se zaradi človekovih pravic in nevarnosti inflacije človekovih pravic. Če danes popustimo, smo jutri lahko na vrsti mi, in tega me je strah. Migranti niso krivi, da imamo – to sem sem že povedal dostikrat, gospod Grims – niso krivi migranti, da imamo takšno stanje v Sloveniji. Krivi ste vi, kriv sem tudi jaz, ker sem član tega parlamenta. Mi smo tisti, ki določamo okvire, kako bomo tukaj lahko živeli oziroma živeli. Glede na globalno dogajanje je danes težko ostati indiferenten. Svet zajemajo vojne, ekonomske krize, klimatske spremembe, politične spremembe, naraščanje kriminala. Vse to ima za posledico, da več sto milijonov ljudi beži iz svojih domov. Seveda so med njimi tudi kriminalci, ekstremisti ali drugi posamezniki z nepoštenimi nameni, velika večina pa skuša le dostojno preživeti. Vsi ti migracijski tokovi so vprašanje, ki se ga je svet lotil celostno, predvsem pa globalno. So dejstvo in na žalost stalnica.

Vsak si migrante ne glede na njihov status predstavlja po svoje, najsi bodo legalni, ilegalni, vojni, ekonomski, vse gledamo s strahom, saj imamo občutek, da ogrožajo naš način življenja, našo domovino. Gledamo jih s strahom, ker so drugačni, gledamo jih s strahom, ker se tudi mi bojimo. Bojimo se zase, za svoje najbližje, za svoje domove. In ker skušamo domovino zaščititi, smo domoljubi. Ampak z ustrahovanjem in s spodbujanjem strahu nikoli ne bomo postali večji domoljubi. To bomo samo v primeru absolutnega spoštovanja države, sodržavljanov in sosedov ter zaupanja v sistem. Edino policija lahko ukrepa na meji, sodi pa lahko samo sodišče, mi v tej stavbi pa lahko le obsojamo. In širjenje sovraštva ter strahu je treba obsoditi. Seveda mi globalno dogajanje zbujala nelagodje, bojim pa se ga ne, ker verjamem v kolektivno možnost in zmožnost reševanja in upravljanja migracijskega vprašanja. Bojim pa se vas, spoštovani kolegi, točno zaradi tistega, kar sem izpostavil na začetku – zaradi vaših dejanj, posploševanja in zlorabe strahu za doseganje svojih političnih ciljev.

Seveda obstaja strah. Vsi ljudje smo zaskrbljeni, tudi zaradi spomina na konec preteklega tisočletja. Vojno smo nekateri med nami že doživeli, na žalost, še bolj pa so to doživeli mnogi iz naše nekdane skupne države. Bojimo se sprememb, ker te največkrat pomenijo premik na slabše. Zaradi vsega tega neotipljivega imamo danes pravzaprav velike težave. Z nezaupanjem zremo preko meja in se skušamo distancirati od težav z ignoriranjem. Deklaracija – če besedo prevedemo v njenem samem bistvenem pomenu, to pomeni izjava, deklaracija je izjava – ki jo bomo videli v Marakešu čez mesec dni, zajema točno to: ugotovitev, da so migracije dejstvo, da so tu in da niso le težava ciljnih držav. Mnenja o deklaraciji so si glede na njihov izvor diametralno nasprotna. Edino relevantno vprašanje pa je pravzaprav obravnavanje

današnje tematike, torej ali globalni sporazum prinaša napredek pri prepoznavanju problema in ali prinaša potencialne rešitve. Na vsaki strani najdemo argumente za ali proti, zato se sprašujem, ali smo sploh brali isti dokument ali pa imajo morebiti nekateri drugačnega – dvomim, po mojem gre le za vprašanje selektivnega branja.

Nobenega zagotovila ni, da bodo migrantska vprašanja s tem sporazumom rešena. Lahko bi govorili o tem, da je sporazum nezavezujoč. Lahko bi govorili o tem, da je vsaki državi v sporazumu eksplicitno zagotovljena suverenost pri migrantski politiki. Lahko bi govorili o pozivu, da je treba migrantske tokove obravnavati predvsem v izvornih državah in kasneje v tranzicijskih ter ciljnih. Lahko bi govorili tudi o tem, da je tovrstni sporazum leta 2006 že podprl in sprejel takratni premier Janez Janša – pa so se od takrat razmere kaj spremenile? Ko je prišlo do vrhunca migrantske krize, jo je Evropa morala obravnavati skupaj, celostno – je bila pri tem uspešna? Ne, kar je pravzaprav vidno tudi na tej seji. Sama obravnava migrantov je potekala mimo nacionalnih zakonodaj, spremljali smo trg več kultur in evropski socialni sistem je začel pokati po šivih. Poleg tega je bilo v migrantski politiki zaznati še več pomanjkljivosti, nekatere izmed teh so bile zelo zaskrbljujoče, ampak smo se iz tega nekaj naučili – da je treba biti pri obravnavanju migrantov solidaren, najprej na svetu, potem v Evropi, na koncu pa doma. Solidaren med državami. In posledica je tudi pričujoči dokument, še bolj pa o naporih za urejanje tega področja pričajo predlogi Evropske unije, ki smo jih obravnavali na včerajšnji seji odbora za notranje zadeve. Urejajo se bolj učinkovita azilna politika, bolj učinkovito vračanje nelegalnih migrantov, skupne varnostne sile na mejah in na morju, zdaj je te ukrepe treba le še suvereno integrirati v našo zakonodajo, in tako bo tudi v bodoče.

Žalostno pa je, da je, ne le pri nas, teh nekaj strani ugotovitev iz deklaracije samo orodje za nabiranje političnih točk. Je odlična priložnost za širjenje strahu preko zdaj že popolnoma uveljavljenih lažnih novic. Tematika pa presega populizem ali demagogijo in postaja propaganda. Dejstva so namreč jasna, so tukaj in so del naše realnosti. Mi se moramo odločiti, ali bomo sami naredili korak naprej ali pa se bomo predali strahu. Pogum pa ni odsotnost slednjega, pogum je premagovanje strahu. Smo zaskrbljeni? Seveda. Na eni strani imamo nacionalno zakonodajo, ki jo je seveda treba spoštovati in zagotavljati varnost državljanov ter državljanov, na drugi pa imamo človekoljubnost in človekove pravice. Ob tem pa smo ujeti v nevarnost ekstremizmov – na obeh straneh. Ali nam kdo lahko zagotovi absolutno varnost? Prepričan sem, da ne. Ali nam kdo lahko zagotovi razumevanje, razum in človečnost? To pa ja – mi sami. Prepoznati moramo realnost in razumeti strah, zaupati moramo v sistem,

predvsem pa v ljudi. Ignoranca oziroma neznanje pa ni opravičilo, zato je potrebno informiranje in izobraževanje.

V poplavi lažnih novic in lažnih profilov, ki nas z različnimi podobami zasipajo z vseh strani, je težko poiskati resnico – težko, ampak ni nemogoče. Treba je le kritično razmišljati. Razmejiti je treba resnico in propagando. Poanta političnega sporočila je prepričati ljudi, da je tisto, kar mislim in govorim, pravilno oziroma resnično. Upam, da bo danes prevladovala le ena resnica, tista, ki je zasnovana na dejstvih in razumu, bojim pa se, da boste vztrajali pri svoji resnici. Verjamem, da je upanje v očeh slehernika skupaj z njegovo pravico, da živi človeka dostojno življenje, več kot le sporazum o globalnih migracijah, marakeška deklaracija ali pa rabatska deklaracija. Upanje je tisto, ki izgine na koncu, in tudi zaupanje. Še vedno verjamem, da lahko upanje in zaupanje v lastno državo uskladimo, da svojo domoljubnost prepoznamo tudi v tem, da ne odstopamo od spoštovanja človekovih pravic – najprej tukaj pri nas, potem pa še po svetu.

Zato v Poslanski skupini Liste Marjana Šarca ne podpiramo odstopanja od zavez Organizaciji združenih narodov, lastni ustavi in sporočilom naše himne. Človekove pravice so temelj naše civilizacije. S takšnimi narodi in ljudmi sem v mnenju enoten. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA TINA HEFERLE: Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov bo predstavil dr. Milan Brglez. Izvolite.

DR. MILAN BRGLEZ (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovane in spoštovani!

10. decembra bo minilo 70 let od razglasitve Splošne deklaracije človekovih pravic, s katero je bilo v Združenih narodih vsem ljudem priznано prirojeno človeško dostojanstvo ter iz njega izpeljane temeljne in neodtujljive pravice. Splošna deklaracija ni nastala proti volji držav, ampak prav iz njihove suverene volje, da bi skozi koncept človekovih pravic razvijali prijateljske odnose med državami in narodi ter gradili svobodnejši svet družbenega napredka ter boljših življenjskih pogojev za vse ljudi. Prav 10. decembra se bo v Marakešu začela tudi konferenca, na kateri bo obravnavano besedilo dogovora držav o naslavljanju vprašanja migracij na varen, nadzorovan ter urejen način. Sovpadanje obeh dogodkov ni golo naključje, saj je sprejetje splošne deklaracije v veliki meri odgovor prav na milijone beguncev, razseljenih oseb ter oseb brez državljanstva po koncu druge svetovne vojne.

Kljub temu pa bi bilo zmotno mišljenje, da so množične migracije izključno stvar in problem tistega časa. Migracije so v resnici bile v središču dogodkov, ki so preoblikovali svet 20.

stoletja. Njegovo prvo desetletje so v prvi vrsti zaznamovale čezoceanske migracije brez primere, medtem ko je zadnje desetletje prejšnjega stoletja bilo v znamenju migracij iz držav vhodnega bloka na zahod ter iz držav v razvoju v razvite države. Da so migracije stalne spremljevalke človeštva, dokazuje dejstvo, da se njihovo število v 21. stoletju ne zmanjšuje, temveč je ta trenutek samo prisilno razseljenih rekordnih 68 in pol milijona ljudi. Razsežnost pojava migracij je za Slovenijo postala bolj otipljiva konec leta 2015, ko smo bili soočeni z množičnimi prihodi beguncev in migrantov. Čeprav jih je večina želela Slovenijo le prečkati na poti v ciljne države severno ter zahodno od nas, se je prav v tej situaciji najbolj očitno pokazala nujnost evropskega ter širšega mednarodnega sodelovanja pri naslavljanju migracijskih izzivov. Pri spoznanju, da potrebujemo evropski ter širši mednarodni pristop do migracij, temelječ na dejstvih, točnih podatkih ter deljeni odgovornosti, smo si bili takrat enotni tudi v slovenskem prostoru.

Z današnje perspektive, ko nismo soočeni z množičnimi dnevnimi prihodi beguncev in migrantov, je zato toliko bolj nerazumljivo, da želi desna opozicija na čelu s SDS Slovenijo izvzeti iz prvega globalnega političnega dogovora, ki je nastal v okviru Združenih narodov in ki loči ter različno obravnava begunce in različne kategorije migrantov ter poleg ciljnih in tranzitnih držav vključuje tudi države izvora. Republika Slovenija s sodelovanjem pri globalnem dogovoru ter njegovem izvajanju ohranja vse svoje suverene pravice in bo begunce, migrante ter ostale tujce obravnavala v skladu z našo ustavo, našimi zakoni in mednarodnimi pogodbami, ki zavezujejo našo državo.

Slovenska politična desnica je v zvezi z vsebino globalnega dogovora za varne, nadzorovane in urejene migracije, za pripravo katerega so se članice Združenih narodov soglasno sporazumele že leta 2016 z Newyorško deklaracijo za begunce in migrante, namesto jezika sodelovanja prevzela jezik desnega populizma. Tako v isti sapi trdi, da je dokument brez pomena, ker ne prinaša nobene pravne obveze za države izvora, hkrati pa svari pred odprtimi mejami, ki naj bi v Evropi nastale po 10. decembru, in tujci, ki naj bi celo načrtno ogrožali našo civilizacijo. Še več, s politiko ulice skuša vplivati in nadomestiti parlamentarno politiko, kar vse preveč spominja na doktrino iz Mein Kampfa, da so velika politična gibanja lahko le ljudska gibanja, ki se rodijo v trenutkih izbruha strasti in čustev, ki jih v množici sproži občutek neobvladljivega kaosa ali hujskaška beseda, namensko vržena med ljudi. Kot da se iz izkušnje tridesetih let prejšnjega stoletja ne bi ničesar naučili, čeprav smo si po drugi svetovni vojni sveto obljubili, da tistega, kar in kakor je sledilo, ne bomo nikoli več dopustili. Ta protislovja, v katera se v svoji udobni opozicijski drži zapletajo, kažejo, da težava ni v dokumentu,

temveč v tistem delu politike, ki begunce in migrante obravnava zgolj kot figure na šahovnici človeštva, pred čimer svari papež Frančišek. Kot da ne bi bili ljudje, kakor jih nasprotno v izhodišču obravnava zanje sporni dokument.

Čeprav je nacionalni egoizem žal znova dobil pozitivno konotacijo in čeprav je čas tak, da je volivke in volivce lažje prepričati s strašenjem pred izmišljenimi zavezami in dokumenti, ki naj bi državi skušali naprtiti obveznosti do tujcev, ki so celo večje, kot do lastnih državljanov, Socialni demokrati trdno stojimo na stališču, da se Slovenija iz vprašanja migracij ne more izvzeti in ga tudi ne sama rešiti. Spoštovane in spoštovani, izziv migracij je večji od Slovenije. Večji od veliko večjih držav, kot je naša. In večji od Evrope. Z njim se ni mogoče spoprijeti drugače kot na globalni ravni. Združeni narodi so ključen in edini univerzalni forum, v okviru katerega lahko suverene države razpravljajo ter se skušajo dogovoriti o usklajenem pristopu do migracij. Glede na namen, cilje ter področja delovanja Združenih narodov iskanje rešitev za ta izziv nujno vključuje naslavljanje migracij v kontekstu ohranjanja mednarodnega miru in varnosti, ki je obenem utemeljeno na spoštovanju dostojanstva in človekovih pravicah ter spodbujanju sodelovanja in razvijanja prijateljskih odnosov med državami, med narodi, med nami, ljudmi.

V Poslanski skupini Socialnih demokratov nas veseli vladna odločitev, da Slovenija ostane v skupini držav, ki skupaj rešujejo globalne izzive, ter da je bil predlog priporočila na Odboru za zunanjo politiko zavrnjen. Kljub temu bomo danes tej temi namenili več kot osem ur, v katerih s strani predlagatelja verjetno ne bo manjkalo neresnic, hujskanja in strašenja, napačnih interpretacij in namernega zavajanja. Socialni demokrati ob njih ne bomo molčali in se jim bomo uprli tako danes kot kadarkoli bo to potrebno. Kajti kot je dejal češki disident ter borec za človekove pravice Václav Havel: »Človekove pravice so univerzalne in nedeljive. Tudi človekova svoboda je nedeljiva. Če je zanikana komurkoli na svetu, je torej posredno zanikana vsem ljudem. Zato ne smemo biti tihi v soočanju z zlom ali nasiljem. Tišina ju le spodbuja.«

PODPREDSEDNICA TINA HEFERLE: Hvala lepa.

Zadnje stališče poslanske skupine bo v imenu Stranke modernega centra predstavil mag. Branislav Rajić.

Izvolite.

MAG. BRANISLAV RAJIĆ (PS SMC): Hvala. Dober dan vsem!

Globalni dogovor Organizacije združenih narodov o varnih, urejenih in zakonitih migracijah je del mednarodnega procesa za ureditev globalnih migracij, ki ga OZN vodi že več let. Kot formalni začetek pogovorov, ki vodijo

do sprejetja dogovora v Maroku, pa šteje resolucija, sprejeta 19. septembra leta 2016 na generalni skupščini OZN. Tedaj se je tudi Slovenija strinjala, da je treba na globalni ravni urediti migracijske procese, in je prispevala svoj glas k sprejetju resolucije. Po dveh letih dodatnih pogovorov med državami vsega sveta globalni dogovor o migracijah zdaj določa 23 ciljev, med njimi so ureditev pravnega statusa migrantov, zaščita ranljivih skupin, žensk in otrok, spoštovanje človekovih pravic, solidarnost in krepitev dialoga, izmenjava informacij med državami ter preprečevanje nezakonitih migracij in trgovine z ljudmi. S temi cilji pa soglašamo tudi v Poslanski skupini Stranke modernega centra.

Globalni dogovor OZN o migracijah bo sprejet 11. decembra na mednarodni konferenci v Marakešu v Maroku. Sprejet bo z aklamacijo in ne s podpisom, kot vedno znova podtikajo opozicijske stranke. Gre za dokument, ki za Slovenijo ne prinaša novih obveznosti, temveč temelji na že obstoječih mednarodnopravnih instrumentih. Poudarjamo, da dogovor ne odpira vrat za migracije, ne izenačuje migrantov z begunci in ni v nasprotju z mednarodnim in evropskim pravom. Še več, dogovor ščiti interese držav in poudarja suvereno pravico vsake države, torej tudi naše, da sama oblikuje lastno migracijsko politiko. Ta dogovor na svetovni ravni trenutno podpira več kot 150 držav, med njimi tudi prevladujoči del Evropske unije. 29. marca letos ga je podprla tudi Vlada republike Slovenije.

Pred kratkim so 4 od 28 član članic, in to je 7 % populacije Evropske unije, odrekle podporo temu dogovoru. S kvartetom teh nepodpornic, torej s temi 7 %, ne soglašamo, ker se zavedamo, da migrantske problematike ne more nobena država rešiti sama. Zato se zavzemamo za enoten pristop Evropske unije na področju migracij. Pravi pristop je sodelovanje, najboljši dokaz za to pa je obvladovanje migrantskega toka v letu 2016, ko je na pobudo Slovenije prišlo do zaprtja tako imenovane balkanske poti ravno s pomočjo sodelovanja z državami na tej poti. Obžalujemo, da opozicijske stranke v Državnem zboru skušajo globalni dogovor zlorabiti za ustrahovanje in manipulacijo ter za odvratanje pozornosti od drugih pomembnih vprašaj, sicer pa ne razumemo, zakaj opozicijske stranke tako silovito nasprotujejo sprejetju teh dokumentov, ki urejajo migracije, saj je bila ravno vlada SDS tista, ki je v letih 2006 in 2007 s podpisom rabatskega sporazuma in skupne strategije Afrika – Evropska unija o migracijah zavezala Slovenijo, da mora vsaki dve leti sodelovati pri oblikovanju in izvajanju akcijskih načrtov o migracijah in razvoju.

V Poslanski skupni SMC se zavzemamo, da bo Slovenija še naprej varna država. Vlada mora preprečevati nelegalne migracije ter skrbeti za varnost naših državljanek in državljanov, a hkrati bo Slovenija pomagala

ljudem v stiski tako, da begunce, ki izpolnjujejo pogoje za ta status, sprejme in obravnava po ustreznih postopkih. Globalni dogovor Organizacije združenih narodov o varnih, urejenih in zakonitih migracijah je predvsem izraz volje velike večine držav – 93 %, ko gre za Evropsko unijo denimo – da sodelujejo in se koordinirajo pri soočanju z aktualnimi migracijskimi tokovi. Ta dogovor ne vpliva na veljavne postopke in ureditev v posameznih državah. Slovenija mora še naprej odgovorno varovati svojo mejo, ki je tudi del zunanje šengenske meje.

V Poslanski skupini Stranke modernega centra se s predlaganim priporočilom ne strinjamo. Hvala.

PODPREDSEDNICA TINA HEFERLE: Hvala lepa.

Zaključili smo s predstavitvijo poslanskih stališč. Najprej dajem postopkovni predlog gospodu Möderndorferju, potem pa besedo predlagatelju.

Izvolite.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS SMC): Spoštovana podpredsednica!

Namenoma nisem hotel imeti, s samimi stališči reagirati, tako kot je to v navadi pri SDS, ko se potem izgovarja, češ da se moti predstavitev stališč. Glede na to, da predsednika Državnega zbora ni več, bo pa zagotovo še danes prišel na vrsto, da vodi, in to velja tudi za vse podpredsednike, pričakujem, da se nesramen in zaničujoč govor, ki je bil prisoten tudi med samo predstavitvijo stališč gospoda poslanca Jelinčiča, nemudoma zaustavi in opozori. Kajti drugače bom razumel, da je to zdaj po novem dovoljeno v Državnem zboru in bom začel uporabljati besede in stališča, ki nekaterim zagotovo ne bodo všeč.

Mislil pa da je prav, da se poslanci in poslanke skupaj, seveda z vsemi, ki razpravljamo v tem prostoru, vzdržimo določenih oznak in pa predvsem nesramnega in nedostojnega načina, ki ga nekateri pridno poskušajo uvesti v parlamentarno prakso.

To je moj postopkovni predlog. Upam, da se bo to upoštevalo vsaj pri razpravah. Bom pa pozorno sledil, da vidim, kam to pelje. Hvala.

PODPREDSEDNICA TINA HEFERLE: Hvala lepa, gospod Möderndorfer, se strinjam z vami in bom budno spremljala razpravo poslancev in opozorila, če bo to potrebno.

Sedaj pa dajem besedo predlagatelju gospodu Janezu Janši.

Izvolite.

JANEZ (IVAN) JANŠA (PS SDS): Hvala lepa še enkrat za besedo.

Moram reči, da je po tem, kar smo slišali oziroma kar so kolegi iz koalicije tukaj prebrali, ta razprava koristna. Morala bi se odviti že zdavnaj, če se ta tema ne bi skrivala. In tudi

nekoliko več iskrenosti smo danes slišali kot pa smo jo spremljali v izjavah vladnih in koalicijskih predstavnikov v zadnjih tednih. Ampak o tem nekaj kasneje. Najprej: v soboto oziroma čez vikend je tukaj v Sloveniji potekal sestanek, konferenca evropske konference Trilateralne komisije, ki jo imajo nekateri za globalno vlado v senci, se pravi neko združenje globalistov, kar sicer že dolgo ni več. Bila je v okviru teh razprav tudi izjemno zanimiva tema o migracijah in o problemih, ki jih povzročajo, in kako jih reševati. Moram reči, da nobenega predstavnika slovenske vlade ni bilo tam; bila je pa recimo predsednica srbske vlade. Tam smo slišali nekaj podatkov, ki jih je treba vedeti, zato da bomo razumeli, zakaj ta tema danes deli svet, Evropo in tudi Slovenijo, javno mnenje, in tudi vlade, tudi vladno mnenje.

Najprej pa naj rečem, da sem se zelo zabaval ob izjavah nekaterih kolegov, ki so trdili, da smo mi že leta 2006 podprli dokument, ki je nastal maja leta 2018 – tako sposobni nismo. Smo sposobni, zmagujemo na volitvah za razliko od vas, ampak dokumenta, ki nastane šest let kasneje, pa ne znamo podpreti. Res pa je, da debata o tem, kako se soočiti s problemom migracij zaradi demografskega buma v določenem delu sveta – in še posebej v evropski sosesčini – poteka že dolgo. Poteka najmanj dvajset let. Prvi poskus globalnega ali pa nekega splošnega dogovora, ki je bil dosežen brez tega, da bi države stalne članice Varnostnega sveta iz tega izstopale, so bili tako imenovani milenijski cilji za odpravo revščine v svetu. Najbrž se vsi vsaj delno spominjamo tistega glamuroznega zasedanja Združenih narodov ob prehodu na tretje tisočletje in vznesenih besed o tem – tudi slovenski voditelji so bili tam – kako bomo v treh desetletjih odpravili revščino v svetu. Postavljeni so bili konkretni etapni cilji in ognjemeti, ki so bili prižgani ob prehodu v nov milenijum, so na nek način oznanjali optimizem.

Zdaj smo preko polovice tega obdobja, ko naj bi odpravili revščino v svetu – delno se je zmanjšala, dejansko, ampak če zdaj pogledamo doseganje teh etapnih ciljev v tem času, vidimo, da je velika večina sveta na te etape cilje pozabila. Najbolj so nanje pozabili tisti, ki danes najbolj podpirajo ta tako imenovani globalni dogovor o migracijah. Če hočete konkretno številko, nekatere evropske države plus Kanada, ki so oblikovale dejansko to zaključno besedilo, ki ste ga šele danes v delovni verziji prevedli, namenjajo za učinkovito razvojno pomoč Afriki bistveno manj kot tiste države, ki tega ne podpirajo. Če pogledate na spletni strani Evropske komisije razvojno pomoč, boste videli, da je celotna Evropska unija namenila za razvojno pomoč Afriki 16 milijard dolarjev, Kitajska 60 milijard, agencija za razvojno pomoč Združenih držav je pa deset dni nazaj tudi povečala to vsoto za Afriko na 60 milijard dolarjev, s tem da Združene države ne podpirajo tega pakta. Ko pogledamo, kako je recimo –

imate tudi podatke na spletu o tem, koliko Slovenija prispeva za razvojno pomoč. Ni podatkov o tem, koliko gre v Afriko, vsaj mi jih nismo našli, za zadnjih deset let, ampak da se izračunati poroc. In če to izračunate, boste videli, da je en sam Slovenec, to je Peter Opeka, odpravil več revščine v Afriki kot vsa slovenska uradna razvojna pomoč za to celino. Mimogrede, dokumentarec o Pedru Opeki je pred kratkim doživel evropsko slavo in promocijo, slovenska nacionalna televizija, kjer je ta dokumentarec nastal, je pa to omenila v poročilih ob enih, bom rekel, zelo sramežljivo. So pa o tem pisali svetovni mediji. Toliko o tem.

Namesto da bi bila tako imenovana razvojna pomoč za Afriko usmerjena v pomoč uspešnim projektom, dokazano uspešnim projektom, se v glavnem izgublja v birokratskih kanalih, kjer največ poberejo razni posredniki, ki prihajajo iz najbolj bogatih držav. NGO-ji in podjetja, ki imajo v svojih nazivih strašno lepo zvoneče pojme o humanitarnosti, pa ne naredijo nič; se lepo redijo kot paraziti na tem. Poglejmo ključne podatke. Začnimo pri Sloveniji. Imamo deveto najstarejše prebivalstvo na svetu. Evropsko povprečje je nekoliko boljše, ampak tudi katastrofalno. V 50. letih je število rojstev v Evropi padlo za 50 %, v tem času se je v nekaterih islamskih državah, iz katerih je ta migrantski val najmočnejši, podvojilo ali celo potrojilo. V času islamske revolucije v Iranu, ko so ovrgli šaha, je imel Iran dobrih 30 milijonov prebivalcev, zdaj jih ima 75 milijonov. Enake podatke najdete za Egipt, za Turčijo, za Sirijo in za muslimanske države severne Afrike. Še hujša ekspanzija je v podsaharski Afriki. Povprečna starost v Afriki je še enkrat nižja kot v Evropi, pod 25 let v podsaharski Afriki. V Evropi nad 40 let.

Ekonomske primerjave so še slabše. Leta 1990 je bil dohodek na prebivalca v podsaharski Afriki 3 dolarje, v Evropi pa 70. Danes, ko bi morali že odpraviti revščino praktično vsaj na polovici, je dohodek na prebivalca v Evropi 100 dolarjev na dan, v podsaharski Afriki pa 5 dolarjev. Zraslo je s 3 na 5 dolarjev, v Evropi s 70 na 100 dolarjev. Pred kratkim je bil objavljen podatek, da ima več ljudi na svetu mobilni telefon kot dostop do tekoče pitne vode ali do toaletnih prostorov. Bom povedal svojo osebno izkušnjo iz pred let, ko sem bil vodja delegacije, ki je opazovala predsedniške volitve v Nigeriji. Nigerija je največja afriška država s 150 milijoni prebivalcev, povprečna starost 23 let. Država, ki ima silna naravna bogastva – nafto, zlato, diamante, baker, surovine, marsikaj, kar imate danes v rokah ali pa na mizi, je narejeno tudi iz surovin iz te afriške države – ampak velikanska revščina. Kljub temu da praktično vsi prebivalci, še posebej mladi, govorijo angleško in da imajo vsi mobilne telefone. Tudi v najrevnejših predmestjih Abuje, kjer ljudje živijo v pločevinastih barakah brez elektrike, brez vode, brez sanitarij, imajo mobilne telefone, ki jih

polnijo na sončne celice. In ko se pogovarjaš tam z mladimi, jih devet od desetih pravi, da je njihov cilj priti v Evropo. Mimogrede, srednješolci ali pa maturantje tam vedo več o Evropi in o Sloveniji kot katerikoli povprečen slovenski maturant ve o Nigeriji. Poznajo naše nogometaše, poznajo GDP, poznajo socialne transfere, ne v Sloveniji, ampak v Nemčiji, Franciji, Italiji. Vse to so sposobni na spletu poiskati v nekaj sekundah. In jasno je, kaj je zaključek – iščemo boljše življenje tam, kjer dobiš za žepnino, če prosiš za azil, na dan več, kot tukaj zaslužiš v pol leta. Kdo si ne bi v takih razmerah ustvaril predstave o izvoljenem kraljestvu, ki ga je treba doseči in bo vse v redu?

Sporočila, ki se dajejo v tem dokumentu, so popolnoma napačna. Popolnoma napačna. Popolnoma napačna. Namesto da bi se koncentrirali dejansko na tisto, na kar se je svet soglasno brez tega, da bi kakšna velika država tukaj manjkala, zavezal ob prehodu v to tisočletje, se, zato da se lajša vest, iz političnih pa tudi iz koristolovskih razlogov sprejema nek dokument, ki bo naredil še večji kaos, tako pri njih kot pri nas. Pri njih zaradi tega, ker bodo tisti najsposobnejši želeli priti sem, pri nas pa zaradi tega, ker gre za trg civilizacije. Res je, da so migracije, stare toliko kot človeštvo – v glavnem so bile te migracije krvave, pa tudi nekrvave – posledica, bom rekel, konfliktnih in nekonfliktnih situacij, tudi podnebnih sprememb in tako dalje, so tudi stalnica, niso stvar 21. stoletja, kot zdaj razpravljajo pri predsedniku države, sem slišal. Ampak vidimo iz te zgodovine, če se znamo kaj iz nje naučiti, da so v glavnem pozitivno delovale ali pa se zaključile migracije znotraj istih civilizacijskih okvirov, kadar je pa prihajajo do migracij med različnimi civilizacijami, je bilo pa to vedno v zgodovini krvavo. Vedno. In so sijajne civilizacije propadale zaradi migracij iz drugih civilizacij. Migracije znotraj iste civilizacije so sposobne ustvarjati tudi nove narode – Avstralci in Američani so nov narod, nastal na podlagi migracij. Niso nastali na podlagi genov pa krvi, ampak na podlagi neke kulture, ki se je oblikovala, potem ko so tja prišli ljudje različnih narodnosti, ampak v glavnem zahodna civilizacija, evropska. In danes težko rečete, da Američani niso narod, večina jih je bolj ponosna na to, da so Američani, kot marsikje v Evropi, kjer so narodi bistveno starejši. Nekoliko različno, ampak dokaj podobno je z Avstralijo. Ampak glej, glej – ravno Združene države in Avstralija so prve izstopile iz tega dogovora. Se pravi države, ki vedo, kaj so to migracije, tako da ne jih učiti, res. Tukaj je še veliko druge hipokrizije.

Kar se tiče Slovenije mogoče še to, da ko smo mi vodili Svet Evropske unije, Evropski svet smo poskušali obuditi zanimanje za doseganje teh milenijskih ciljev; tudi kar se tiče urejanja migracij. Kar se tiče urejanja migracij Evropa tukaj ni čakala na ta tako imenovani – napačno imenovani – globalni dogovor, ampak je to urejala z dublinskim sporazumom in s

šengenskim sporazumom. Mi imamo v šengenskem sporazumu in v dublinu ena migracije urejene. Šele s tem ko smo v šengenskem sporazumu to uredili, se pravi kontrolo navzven in prost pretok znotraj, smo tisti, ki smo v šengnu, dobili resno evropsko pravno podlago, ki natančno ločuje ilegalno od ilegalnih migracij. Dublinski sporazum, ki je formalni akt, pa določa, kako ravnati tudi z ilegalnimi migracijami, kakšne so pravice tistih, ki mislijo, da imajo upravičene razloge za to, da zaprosijo za zatočišče oziroma za azil v evropskih državah – da morajo zaprositi v prvi varni državi, če preidejo prvo varno državo, jih lahko naslednja vrne in tako naprej. Skratka, nek pravni okvir je bil narejen, je pa res, da je tudi z veliko pomočjo Slovenije, ki se zdaj s tem še hvali, razpadel leta 2015. Tako šengen kot dublin sta padla v dveh državah članicah Evropske unije in šengenskega sporazuma, v Grčiji in v Sloveniji; ne na Hrvaškem, ker Hrvaška ni članica šengenskega sporazuma, morate iti čez mejo, ko greste tja. Zdaj tukaj poslušamo, kakšen velik prispevek smo dali, silno velik prispevek. 500 tisoč ilegalnih migrantov je korakalo skozi Slovenijo. Predstavljajte si, da bi 25 milijonov ilegalnih migrantov korakalo skozi Nemčijo. Mislim, da bi bile reakcije precej drugačne.

Ko smo že pri teh visokoletečih besedah o solidarnosti, kako moramo biti zraven pri jedru evropske solidarnosti in tako naprej, imate podatke tudi na spletu: z denarjem, ki ga recimo Italija porabi za to, da v hotel namesti enega ilegalnega migranta, ki čaka na odobritev azila, s tem istim denarjem lahko v Jordaniji ali v Libanonu pomagata osmim. Bolje, s tem istim denarjem. Treba se je samo nekoliko drugače organizirati, s tem da ko je šlo recimo za dejansko begunce iz Sirije, bi vsi raje bili čim bližje domu, ker tam lažje počakaš, da se situacija umiri. In hvala bogu se je delno umirila. Dejansko razlogov za ta demografski pritisk, kateremu je najbolj izpostavljena Evropa, ne morete odpraviti s tem sporazumom in s tem, kar tukaj piše. S tem se samo slabša situacija na izvoru in na prihodu. Ali ni zanimivo, da ... Ali ste slišali, mimogrede, v nastopih tudi politikov iz teh jedrnih držav v zadnjih letih ali pa v zadnjih mesecih, ko je ta sporazum glavna tema, kogarkoli, da bi omenil odpravo revščine na svetu in doseganje milenijskih ciljev, kar je bila res globalna zaveza pred 18 leti? Ste slišali koga? Nobenega.

Tukaj gre za zmes treh stvari. Prvo je to, da del Evrope zdravi svojo lastno slabo vest zaradi tega, ker so 2015, in tukaj je bila Slovenija žal zraven, razsuli dublinski sporazum, in potem je pod pritiskom velike koalicije v Nemčiji na Evropsko komisijo stekla procedura za oblikovanje dublina dva, kjer naj bi se za nazaj v bistvu formalno požegnalo to, kar se je počelo leta 2015. Se pravi, nič več ne bi veljalo striktno, da je možno zaprositi za azil v prvi varni državi, oziroma če se to naredi, se potem pač

tiste, ki tja pridejo, razporedi po ostalih članicah Evropske unije, pa če to hočejo ali pa ne. Celo predlog je bil, da bi bili tisti, ki tega ne bi sprejeli, kaznovani pri financiranju iz kohezijskih skladov. Ampak, ste zadnje leto opazili kak govor o dublinu dva? Bil je silen naval, kvote, kvote – Slovenija je seveda takoj počepnila tukaj – ampak potem je bilo pa jasno, da ne bo šlo skozi in da dublina dva ne bo. Do konca mandata teh evropskih institucij, Evropske komisije, Evropskega parlamenta, to ne bo sprejeto, ker pač ni dovolj glasov za to, v naslednjem mandatu bo teh glasov še manj. Torej, dublina dva ne bo. In ko je postalo jasno pred kakim letom, da dublina dva ne bo, je začela predvsem Nemčija forsirati ta tako imenovani globalni dogovor, ki zdaj deli svet, Evropo in tudi Slovenijo. In zdaj sem noter piševo tiste stvari, ki jih pač niso mogli spraviti v dublin dva. Ta stvar se bo nesrečno končala, je tudi vse skupaj ena nesrečna zgodba. Ta delitev je najmanj, kar svet potrebuje, še manj to potrebuje Evropska unija, in tudi Slovenija tega ne potrebuje. Nobene pozitivne stvari ne bo iz tega, sam prepir po celem svetu, in ta se bo stopnjeval vse do glasovanja 17. decembra, koristi od tega pa ne bo nobene. Enega samega človeka ne bo v Afriki, ki bi bil zaradi tega v boljšem položaju, kvečjemu bodo v slabšem.

To, da migracije med različnimi civilizacijami ne delujejo, je bilo dokazano tisočkrat. In ne glede na Komunistični manifest in njegovo interpretacijo, ki smo jo prej slišali v nastopu predstavnika Socialnih demokratov, to pač ne bo šlo. To pač ne bo šlo. Zdaj bom spet navedel primer Nigerije: ista država, naj bi obstajal tudi isti narod, ki je pa razdeljen, severna Nigerija – muslimani, južna – kristjani, stalni konflikti, ne gre skupaj kljub ustavi, ki določa participacijo, enakopravnost in tako naprej. In to je ena od glavnih ovir, namesto da bi ta država cvetela, je ena od glavnih izvornih točk za migracije v bogato Evropo. In namesto da bi tako imenovani Zahod, jedrne države, na katere se sklicujete, te stvari pomagal urejati, zgolj izkorišča ta kaos za to, da poceni kupuje tam nafto in ostale surovine. Kolegi iz leveice, ki so polni v tej podpori, imajo pa popolno slepo pego pri tej točki.

Drugi tak še bližji primer je Libija. Libija je bila nekoč totalitarna država. Nekatere evropske države so jo razsule, nihče ni jokal za Gadafijem – ampak kaj imate zdaj v Libiji? Namesto totalitarne države imate propadlo državo, in ljudje v propadli državi še bolj trpijo kot v totalitarni državi. Se spomnite, kako so francoski avioni bombardirali Tripolis, dokler jim ni zmanjkalo po dveh dneh bomb in so potem prosili ZDA za dodatne zaloge? Skratka, pomagali so to razsuvati. Italija je bila zelo aktivna. Ko je bilo treba pa stvar zgraditi nazaj, ljudem omogočiti varno prihodnost doma, ne pa v Italiji ali pa v Franciji, pa naenkrat od te evropske solidarnosti jedrnih držav, na katere se tu sklicujete, ni bilo nič več. V letošnjem letu smo

najprej doživeli razvojno konferenco o Libiji, ki jo je organizirala Francija, ki je povabila samo tiste, ki jo podpirajo, in iz Libije so prišli tisti voditelji lokalnih milic, ki pač imajo francosko podporo. Prejšnji teden je podobno konferenco organizirala Italija, ki Francije sploh ni povabila. Povabila je pač tiste, ki jih oni podpirajo v Libiji. Mi pa tukaj govorimo o enotni zunanji politike Evropske unije, o tem, kako je treba sedeti na nekem vlaku – jaz ga tukaj ne vidim, oprostite, tukaj so interesi teh držav, ki so v ospredju, vas pa zavajajo s frazami.

Ko smo mi predsedovali Evropski uniji, smo bili v triu Portugalska, Nemčija in Slovenija. Del tega programa je bil tudi vrh z Afriko – zdaj citirate tam en govor – ki ga je organizirala Portugalska, kjer smo skušali stvari, kar se tiče razvojne pomoči, političnih iniciativ, enotnega jezika do Afrike, pomakniti naprej v okviru teh milenijskih ciljev za odpravo revščine. Portugalska se je za to iskreno trudila, tudi mi smo to poskušali, ampak verjemite, ušesa so bila zelo gluha, kajti vsaka od teh večjih evropskih držav ima tam svoje interese, imeli so svoje kolonije, in te stvari gredo dalje. Medtem ko smo mi skušali nekaj narediti za to, da bi Evropska unija govorila z enotnim jezikom pri uresničevanju milenijskih ciljev za Afriko, je bila glavna tema nemško-francoskega vlaka, ali bodo bolj obdavčeni avtomobili nižjih kubatur, ki jih proizvaja Francija, ali večjih, ki jih proizvaja Nemčija. To je bila njihova glavna tema v tistem času. O Afriki, bom rekel, zgolj fraze.

Ta slika o svetu torej ni takšna, kot jo tukaj slikate. Problem je ogromen in v nobenem primeru se ga ne da rešiti na način, kot je napovedan v temu aktu. Nismo mi tisti, ki pravimo, da je ta akt nepomemben, ker pravno ne zavezuje, vi ste tisti, ki to govorite – saj prvi stavek s strani predstavnika Vlade je šel ravno v to smer. Mi imamo ta akt za nevaren. Zaradi tega ker se potem lahko s forsiranjem vseh teh zavez naenkrat ta govorica spremeni, za to isto govornico bomo poslušali predstavnika Vlade, če bo tranzicijska levica imela vlado takrat – upajmo, da ne, ampak nikoli se ne ve – ki bo rekel: »Ja, smo se obvezali. V Generalni skupščini Združenih narodov smo glasovali za to, to je naša zaveza.« Takrat ne bo rekel, to nas pravno ne zavezuje, ampak bo rekel, zavezali smo se, moramo držati besedo. Res je tukaj, bom rekel, zelo enostavno operirati z obvezami. To vidimo pri uresničevanjih koalicijske pogodbe in teh notranjih spopadih okrog tega, kaj so kje zapisali, ampak tukaj gre pač za bolj resno zadevo.

Pri forsiranju tega dogovora je poleg tega motiva, da se blaži ta slaba vest, ker se je razsul delujoč sistem, ki je dejansko ločeval ilegalne in legalne migracije do leta 2015, ta motiv je velik pri nekaterih evropskih državah, še posebej pri Nemčiji ... Drug tak motiv je pač politični interes. Če preberete resolucije, ki jih je recimo sprejemala socialistična internacionala v zadnjem desetletju, boste videli, da ta politična

opcija – tudi v Evropi – migracije obravnava kot priložnost. Predstavnik leve je zadnjič rekel na televiziji »kot priložnost za pomladitev«, pri socialistih je pa to nekoliko bolj, bom rekel, filozofsko in ideološko, ker to izhaja iz Komunističnega manifesta, kjer piše, da se lahko socialistična družba ustvari samo, če se razgradijo družina, narod, vera, zasebna lastnina in zasebno šolstvo. Če pri kolegih tamle z leve malo ocenite predloge, ki jih dobivamo tudi v zadnjih letih v to smer, nasprotovanje ustavni odločbi glede financiranja šolstva itd. itd., stalni predlog, da se ukine spol in tako dalje, boste videli zelo jasna prizadevanja za uresničevanje teh utopičnih bedarij iz Komunističnega manifesta. In migracije so priložnost zato, ker pač nekdo, ki pride iz tuje civilizacije, iz civilizacije, kjer se pohablja ženske, kjer se obeša istospolne, kjer je tako imenovana blasfemija oziroma krivoverstvo kaznovano s smrtjo – to ne sodi v to civilizacijo in več je tega pritoka, več je te razgradnje, ki si jo želite. Zavijajte to v lepe besede o solidarnosti in o človekovih pravicah in o beguncih, ampak to je to. Tukaj je stvar precej jasna.

Predstavniku Poslanske skupine SD moramo biti hvaležni, ker je prej v svojem nastopu to odkrito povedal. Odkrito je tudi povedal, da je namen tega tako imenovanega globalnega dogovora željo po migraciji narediti za človekove pravice. Kolega Brglez je to – preberite si, kaj je povedal, in to je to. Jaz sem najprej mislil, da razpravlja o deklaraciji o človekovih pravicah, ker je o tem govoril, ampak ko vse skupaj povežemo, dobimo ven ravno priznanje tega skritega namena tega akta. Če pa smo že pri deklaraciji OZN o človekovih pravicah, pa mislim, da tista stran lahko kar molči o tem aktu. Bil sem zraven, ko smo leta 1987 organizirali javno tribuno o tem, da bi morala tudi takratna Jugoslavija ratificirati deklaracijo o temeljnih človekovih pravicah. Ko smo malo gledali arhive čez leta, smo videli, da je to Služba državne varnosti obravnavala kot sovražni pojav, in enako Centralni komite Zveze komunistov. To je bil sovražni pojav. Želja, da tudi Jugoslavija ratificira deklaracijo o človekovih pravicah, je bila sovražni pojav leta 1987. Torej bodite tiho o tem.

Kar se tiče hipokrizije, nekateri med vami hodite vsako leto maja na proslavo na Poljano na Koroškem, kjer naj bi se končala druga svetovna vojna. Na tisti poti od Hude luknje do Poljane je bilo maja leta 1945 pobitih na desettisoče ljudi, civilistov v glavnem, ki so bili begunci. Bežali so pred smrtjo, potem ko se je vojna že končala. Partizanske enote so postavile minometne položaje na hribih okoli Hude luknje in z minometnimi minami tri dni zasipale civilne begunce v Hudi luknji in v tisti soteski. In vi slavite to humanitarnost do beguncev. Kite deklet, ki so bile odkrite v Hudi jami, so pripadale begunkam, ki so bile tam žive zazidane. Če prebrskate časopisje iz zadnjih let rajnke države, boste našli tam praktično vsak

teden na kriminalni strani kratko notico o podvigu jugoslovanskih graničarjev, ki so na meji med Slovenijo in Avstrijo, Slovenijo in Italijo oziroma Jugoslavijo in tema dvema državama brez opozorila streljali na civilne begunce, ki so želeli na zahod. Zadnjega civilista so jugoslovanski graničarji v tej državi, ki jo ima levica za, bom rekel, vzor humanosti, človekovih pravic in tako naprej, ubili, mislim, da tam pri Sežani, junija leta 1991 – tik preden se je Slovenija osamosvojila. Eno leto prej so jugoslovanski graničarji streljali na češko družino, ki je plavala preko Drave na meji z Avstrijo, in dva ubili. To je bilo objavljeno v časopisu kot: pač čuvamo naše granice, civiliste. V tej isti dvorani je levica izvolila za predsednika Vrhovnega sodišča človeka, ki je v komisiji, ki jo je sestavljala Udba, jugoslovansko obveščevalna služba in, bom rekel, predstavnik sodišča, legaliziral takšne uboje. In je celo izjavil, kako je treba čestitati nekemu graničarju, ki je civilnega begunca ustrelil v čelo. Podprli ste ga v času Pahorjeve vlade in je bil predsednik Vrhovnega sodišča. Tukaj pa jokate o beguncih.

Kar se tiče slovenske solidarnosti, Slovenija je imela bistveno nižji GDP v letih 1992–1994, ko smo pomagali več kot 70 tisočim beguncem iz Bosne in Hercegovine – civilisti, v glavnem starejši moški in žene z otroki – ne glede na to, ali so prihajali iz srbskega dela, muslimanskega, hrvaške dela, od povsod so prihajali. Pač, imeli smo jih za begunce. V naših begunskih centrih so bili pod ministrstvom za obrambo, kjer sem bil jaz minister, skrbeli smo za 35 tisoč ljudi. Zanima me, kdo od vas je kdaj skrbel za kakšnega begunca kje ali pa za ta problem v tem času. Nihče v Sloveniji takrat ni temu nasprotoval. Vedeli smo, da gre za begunce, da ne gre za izkoriščanje, in smo pač pomagali. Tudi mnoge slovenske družine so jih sprejele in jim pomagale. Naša stranka mislim, da je dvakrat ali trikrat formalno predlagala, da bi Slovenija izdelala poseben program za repatriacijo tistih Slovencev, ki so morali po drugi svetovni vojni ali v strahu pred smrtjo in sankcijami ali s trebihom za kruhom. Izdelati poseben program, da se ti ljudje vrnejo. Tudi zaradi tega, ker so mnogi v tem času v svetu uspeli, postali vrhunski znanstveniki, zdravniki, profesorji, umetniki, športniki. Nikoli ta predlog ni šel skozi. Celo ko smo mi imeli vlado in koalicijo, v koaliciji ni bilo soglasja o takšnem programu, in zato nismo imeli večine.

Zdaj je bil nekajkrat predlog, da bi se pomagalo nekaj desetim Slovincem, ki želijo iz Venezuele, iz tistega, bom rekel, socialističnega raja v normalno življenje. Kje je tukaj vaša solidarnost in človekoljubnost? Naenkrat so ušesa gluha. Nekaj tednov nazaj je bila prošnja, uradna prošnja, katera država bo ponudila zatočišče Asii Bibi, ki jo je pakistansko sodišče obsodilo na smrt, zato ker ni hotela prestopiti v islamsko vero. Ali ste se ponudili? Za enega samega človeka je šlo. Ko je šlo za Ahmada iz Sirije, evo, tukaj je bilo njegovo zatočišče, v

Državnem zboru ste ga skrivali. Ko je šlo za ta svetovno znani primer, čista tišina. Torej, ko gre za to hipokrizijo, predlagam, da molčite in da se ne prepričujemo tukaj v tem smislu: kdor je proti temu sporazumu, je skrajna desnica – mimogrede, 70 % prebivalcev te države razglašate s tem za skrajno desnico – kdor je pa za, je pa človekoljub, je pa napreden, je pa ne vem kaj. To je, bom rekel, vse skupaj popolnoma iz trte izvito.

Poleg teh dveh motivov, eno je blaženje slabe vesti, drugo je politični interes pri, bom rekel, socialistični opciji, obstaja še tretji interes za forsiranje takšnega dogovora, to so pa profiti. Trgovina z ljudmi je danes v svetu eden od najbolj profitabilnih poslov. Nekaj dni nazaj smo od slovenske policije na komisiji za nadzor tajnih služb slišali podatek, ki je javen, pa ga slovenski mediji skrivajo kot kača noge, dva podatka pravzaprav, drugega še bolj skrivajo. Prvega, da je ta porast pritiska ilegalnih migrantov na Slovenijo dramatičen, da tudi sosednje države zdaj ne vračajo več enega, dveh ali pa nekaj deset, ampak nekaj sto, še posebej Italija, da gre tukaj za petkrat večje število letos kot lani v celem letu. Najbolj zaskrbljujoč podatek je pa to, da je slovenska policija samo v letošnjem letu odkrila 169 tihotapcev ljudi. Se pravi, v letošnjem letu je slovenska policija prejela 169 posameznikov, ki organizirano tihotapijo ilegalne migrante v Slovenijo in skozi Slovenijo. Če jih je odkrila 169, potem jih je najbrž še mnogo več, ki jih ni odkrila. In poleg teh ilegalnih migrantov, ki so jih odkrili, jih je verjetno še mnogo več, ki jih niso odkrili in ki jih bodo sosednje države, še posebej Italija, v Slovenijo vračale. To je ... Tisto, kar piše v tem dokumentu, češ, sredstva javnega obveščanja morajo o tem poročati cenzurirano, po domače rečeno – to se v Sloveniji že dogaja. To se v Sloveniji že dogaja. In ja, glejte, potem se pojavljajo tudi špekulacije in lažne novice tudi v drugo smer. Ker če ljudem ne poveste, da gre za 500, lahko nekdo reče, da gre za 5 tisoč, in se bo verjelo. Torej, edina obramba proti lažnim novicam je resnica. Povejte po resnici, povejte, kaj bomo naredili, kaj se da narediti, in ljudje ne bodo nasedali lažnim novicam. Tukaj ni težava pri slovenski policiji, ki je na skrajnih meja svojih zmogljivosti pri obvladovanju tega problema, ampak pri Vladi in tej politiki.

V tej razpravi, ki smo jo tukaj poslušali, smo ostali popolnoma brez odgovorov na konkretne očitke temu dokumentu. Tako na tiste, ki smo jih povedali predlagatelji, kot na tiste, ki se pojavljajo v javnosti. Na en sam konkreten očitek o tem, kaj pomenijo konkretne zaveze iz tega dogovora, ni bilo odgovorjeno. Tudi to, da smo danes dobili delovni prevod, zdaj tukaj poslušamo, kdaj vse – celo 2006 naj bi že to sprejeli, ta dokument, preveden je pa danes – se je to že vedelo, pa v Marakešu imajo ... Ne vem, ali gospod Cerar ali kdo je ploskal tam podobnim izhodiščem, prevod pa šele danes. Zakaj se skriva? Moram reči, da to ni samo v Sloveniji,

tudi v nekaterih drugih državah se je to skrivalo. V Nemčiji se je včeraj začela razprava, ki bo zelo zanimiva, kar se zaključkov tiče. V Franciji se je začela prejšnji teden. Govorite o, bom rekel, jedrnih državah ... Francoski predsednik dejansko to zagovarja, je eden od glavnih promotorjev tega akta, njegova podpora v Franciji je pod 20 %. To je najnižja podpora, ki jo je imel katerikoli francoski predsednik v zgodovini, vi pa govorite, da Francija to podpira. Ne podpira tega Francija. Govorite, da Italija to podpira, v Italiji ima sedanja vladna koalicija, ki je, bom rekel, antimigrantska, več kot 60-odstotno podporo – ali mislite, da bo Italija to podprla? Ali pa da bi ljudje v Italiji na referendumu to podprli? Ali pa v Franciji ali pa v Nemčiji ali pa v Belgiji, kjer je včeraj ena od koalicijskih strank izstopila od tega? In Belgija tega ne bo podprla, ker belgijska vlada za to nima večine ne v vladi ne v parlamentu. In te domine bodo padale ena za drugo. Torej, skrivanje je bilo namenjeno temu, da se nekaj sprejme na tiho, potem pa se bo začel pritisk – aha, obvezali smo se, tudi Slovenija je bila zraven, zavezali smo se za to, za to, za to, za to ... In potem bodo sem prihajali razni akti, kjer se bo govorilo, zavezali smo se, pa Vlada bo delila dodatne milijone slovenskih davkoplačevalcev nevladnim organizacijam, ki tukaj predvsem služijo. Zelo malo je tam iskrenih humanitarnih namenov.

Vseeno hvala za ta prevod. Pozivam vse, ki me danes slišijo, da si sami preberejo teh 35 strani. Ni to tema, ki bo šla v pozabo z današnjo sejo, pozivam vse, tako tiste, ki meni verjamete, kot tiste, ki verjamejo Vladi ali pa gospodu Brglezu ali pa komurkoli od predstavnikov vladne koalicije, sami si to preberite. Preberite si vseh 35 strani in si ustvarite svoje mnenje. Obljubljam bogato kosilo tistemu, ki v tem dokumentu najde omembo ilegalnih migracij in ločitev ilegalnih in nelegalnih migracij in mi bo to pokazal. V angleškem originalu tega ni bilo. Če ste to v delovni prevod v slovenščino dali, potem se bo to hitro razkrinkalo. Ampak v angleškem originalu je intenca ravno obratna. Rekel sem, da je čas za to razpravo nesrečen. Evropa ima velike probleme, delno tudi zaradi razpada pravnega reda v zvezi z migracijami leta 2015 se danes Evropa ne ukvarja več s širitvijo, ampak se ukvarja s krčenjem. Do leta 2008 – in Slovenija je bila verjetno zadnja, ki je vodila Evropsko unijo v tako imenovani zlati dobi – je bila obvezna točka dnevnega reda vseh evropskih institucij širitev, kako pomagati državam, ki želijo v Evropsko unijo, da bodo izpolnile kriterije in da se bomo širili, da bo Evropa res svobodna in cela. Potem je prišla gospodarska kriza, je ta točka izginila, potem so prišle migracije, so bile migracije glavni problem in potem je prišel brexit in zdaj je brexit. Zdaj na sejah, kamor hodite, v Bruselj, je obvezna točka brexit, se pravi, kako menedžirati krčenje Evropske unije. Odhaja država, ki predstavlja 20 % Unije, ki je prva

vojaška sila te unije, ki je druga ekonomija te unije, in nekateri so s tem celo zadovoljni.

Tisti, ki malo poznate antično zgodovino, veste, da se je to na ozemlju, kjer živimo, že dogajalo. Govorim o zgodovini rimske republike in rimskega imperija, skupaj je ta tvorba trajala tisoč 500 let, 500 let republika, 500 let imperij in potem še 500 let vzhodni del Rimskega cesarstva. Ampak nekje tam pred slabimi 2 tisoč leti se je začelo dogajati to, kar se dogaja danes v Evropi. Imperij se je razširil tudi na nekatere civilizacije, ki tja niso spadale. Nekje sem prebral primerjavo med nekim življenjskim standardom v Rimu ali pa na Apeninskem polotoku in na obrobju – ne pač v številkah, ampak v primerjavi je to zelo podobno tem številkam, ki sem jih prej navajal za Evropo pa za Afriko. In potem se je začel demografski pritisk na imperij. Rimljani so začeli graditi zidove, eden je šel tudi čez naše ozemlje, Clastra Iuliarum, začeli so novačiti tujce v svoje legije, ki so bile prej izrazito rezervirane za rimske državljane. Potem je prišlo do konflikta in do spora med vzhodnim in zahodnim delom, celo do vojaških spopadov in potem so rimske legije, kjer so prevladovali tujci, začele postavljati cesarje na zahodnem delu in zahodno rimsko cesarstvo je propadlo. Na vzhodu so bili malo bolj pametni, so trajali še 500 let, dokler potem, bom rekel, islamisti niso osvojili Bizanca.

Tudi zdaj v Evropi gradimo zidove. Zaton zahodnega dela rimskega imperija se je začel, ko so se umaknili iz Britanije. Tudi zdaj govorimo o brexitu, imamo konflikt med vzhodnim in zahodnim delom Evropske unije, ne govorimo več o širitvi, kar govorimo, je zelo posiljeno na podlagi pritiska teh držav, ki bi še vseeno rade noter, zelo nestabilna situacija je, ki je pred nami, in vsi, ki smo v tej dvorani, bomo v prihodnjih letih živeli v drugačni Evropi, ne v takšni, v kakršno smo vstopili z referendumom leta 2003 oziroma z vstopom 2004. In da v to situacijo potem lansirate še takšne teme, ki dodatno delijo in celino in Evropsko unijo kot politično skupnost, je vsega obžalovanja vredno, res. V ozadju tega predloga je slaba vest nekaterih, ki so razsuli, ki so razsuli pravni red, ki je v Evropi ločeval ilegalne in nelegalne migracije, je politični interes socialistov, za katere so ilegalne migracije ali pa migracije, kakršnekoli, instrument za uresničevanje starodavnih utopičnih ciljev iz komunističnega manifesta, in tretji motiv je dobiček. Dobiček kriminalnih združb, mnogih delujočih pod krinko nevladnih organizacij, ki tukaj bogato služijo. In to nam mora biti popolnoma jasno.

Vprašanje obvladovanja migracij je vprašanje pravnih pravil in vprašanje civilizacije. Znotraj enake civilizacije ali pa iste civilizacije, podobne civilizacije migracije niso problem. Končno, mi smo v šengenskem prostoru. V šengnu smo članice Evropske unije, kjer prebivamo različni narodi, 24 uradnih jezikov imamo v Evropski uniji in tako naprej, ampak to

pač nekako deluje. Spravite v Evropsko unijo še Pakistan, pa boste videli, kako bo stvar delovala. To se sicer fizično neposredno ne bo zgodilo, lahko se pa zgodi tako, kot se je zgodilo rimskemu imperiju, bo Pakistan prišel, pa bodo Pakistanci – pa se jim opravičujem, ker je to samo figurativno. S tem dokumentom, ki se po krivici imenuje globalni sporazum – ker to ni globalni sporazum, če tukaj nimate Združenih držav, če nimate Avstralije, če nimate polovice evropskih držav, če tukaj nimate Japonske, ki z zakonodajo prepoveduje prihod ljudi z islamskih ozadjem v državo, če tukaj nimate Kitajske in Rusije, vsaj ne s srcem, to ni globalni dogovor, to je koalicija voljnih in zaslepljenih.

Ko gre za slovensko vlado, si ne morem kaj, da ne bi citiral slovenskega pisatelja, ki je zapisal: Slovenci so taki hlapci, da želijo služiti gospodarju še po tem, ko ga ni več, ko je kmetija že propadla. Danes je še čas, da iz te tradicije izstopimo. Meni je zelo žal, da vsaj nekaj od tega, kar je bilo danes prebrano s strani vladnih strank, ni bilo povedanega že na matičnem delovnem telesu. Mogoče bi vendarle bili korak dlje. Danes razpravljamo, ne omogočate pa glasovanja o zaključkih – se pač glasovanja očitno bojite. Procedura je bila obrnjena na glavo. Najprej bi morala biti razprava in potem odločitev, tako pa je bila odločitev in zdaj imamo razpravo. Odločitev je bila o tekstu, ki ga v skladu z 11. členom slovenske ustave sploh ni bilo, ker teksta ni bilo v slovenščini, angleško ne znajo niti vsi člani Vlade, tako da res ne vem, o čem ste odločali. Odločali ste na podlagi, ne vem, časopisnih člankov, kakšnega klica iz Berlina ali pa iz Pariza, in pač to je to. Toliko o naši suverenosti oziroma o vaši suverenosti, o kateri tako veliko govorite. Ravno za suverenost tukaj gre.

Tako da nam niste pustili nobene druge možnosti kot to, da vložimo zahtevo za posvetovalni referendum. Če verjamete v svoje besede, če verjamete v to, da se da to razložiti na pozitiven način, kar tukaj sprejemate, boste z veseljem pritisnili na tipko za to, da o tem odloči ljudstvo. Gre za njihovo prihodnost, ne samo za vašo.

PODPREDSEDNICA TINA HEFERLE: Hvala lepa predlagatelju.

Nadaljujemo z razpravo poslank in poslancev.

Prva bo dobila besedo gospa Ljudmila Novak.

Pripravi pa naj se mag. Andrej Rajh. Izvolite.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): Spoštovana gospa podpredsednica, spoštovani kolegi in kolegi, lep pozdrav vsem!

12. septembra smo lahko prebrali na portalu MMC o konferenci v Malmöju, na kateri je rekel dalajlama, ki je bil Nobelov nagrajenec leta 1989, citiram: »Evropa pripada Evropejcem«. Dejal je tudi, da bi se morali

begunci vrniti v svoje domovine in pomagati pri njihovi obnovi. Moralna dolžnost Evrope pa je, da pomaga beguncem, ki so v resnični nevarnosti za svoja življenja. »Sprejmite jih, pomagajte, izobrazite jih, a na koncu bi morali oni prispevati k razvoju lastne države.« S temi besedami se globoko strinjam in podpiram tudi razvojno pomoč, ki jo daje Evropska unija in države članice vsem državam, ki to potrebujejo. Res je, Evropska unija skupaj z državami članicami je še vedno največja donatorka, vendar cilj 0,7 % BDP še zdaleč ni dosežen, v Sloveniji še toliko manj. Zakaj pa imajo številne države pomisleke ob tem dokumentu? Vsi vemo, da ga je Avstrija zavrnila. V obrazložitvi piše, da ga zavračajo zato, ker ne rešuje bistvenih problemov in gre predaleč; hkrati pa pušča odprta pomembna vprašanja, zato ima Avstrija pomisleke. Ne bo se udeležila konference in ne bo glasovala niti v OZN. Pravijo tudi, da imajo lastne zakone, lastno ustavo, da imajo mednarodne pogodbe za to. To ima tudi Slovenija. Zakone, ki smo jih sprejeli v parlamentu, ustava, ki je sprejeta z dvotretjinsko večino, mednarodne pogodbe, ki jih ratificiramo, in tudi v preteklem obdobju smo kar nekaj zakonov v zvezi z migracijami, begunci že sprejeli.

Vprašanje je tudi, ali res pomagamo, ko pravimo, da naj kar pridejo vsi ti migranti k nam, in jim prav široko odpremo vrata. Jaz mislim, da ne; da vsak v svojem naravnem okolju, v svoji domovini najlažje, najbolj živi. Seveda, nekateri gredo tudi drugam, če pa se to dogaja masovno, potem je treba odpraviti razloge za to. Ali jim bomo pomagali, če se bodo vsi preselili k nam? Ne. Bila sem pet let članica medparlamentarne skupščine Evropska unija, Afrika, Karibi, Pacifik. Dvakrat letno smo imeli skupščino, enkrat v državi Evropske unije, ki je predsedovala, drugič v eni od teh afriških ali drugih držav. Vmes smo sprejemali različne resolucije na zasedanjih v Bruslju. Kaj so poudarjali velikokrat ti delegati iz držav Afrike, predvsem iz Afrike? »Mi komaj zberemo denar, da štipendiramo najbolj perspektivne mlade ljudi, jih pošljemo v Evropo na izobraževanje, potem pa nam jih vi vzamete in mi smo spet na dnu, nimamo izobraženega kadra, na ta način ne moremo napredovati«. Torej smo tudi egoistični, ko hočemo izobražen kader obdržati zase. Doživela sem tudi nekaj primerov takšne nepismenosti, ko smo čakali, da dobimo karte za letalo, in je na okencu bila oseba, ki niti brati ni znala. Če ne bi kart vzeli v roke poslanci in si jih sami razdelili, potem bi letalo šlo še s triurno zamudo, tako je pa bilo samo eno uro in pol zamude. Ali primer, ko mi je nekdo vrnil več denarja, kot sem mu jaz plačala za neko stvar. Kako naj potem te države napredujejo, če pa tisti, ki imajo to možnost, ki imajo nekaj denarja, ki so izobraženi, odidejo, tam pa ostanejo najrevnejši?!

Vse sile razvitega sveta bi se morale skoncentrirati na to, da bi ta razvojna pomoč prišla v prave roke, da bi pomagali reševati

konflikte, ne pa jih spodbujati, ne prodajati tja orožja, imeti drugih interesov; samo tako bomo lahko zmanjšali migracije in tudi v Evropi lažje obvladovali to situacijo. Če v Sloveniji namenimo za enega migranta mesečno 573 evrov plus tisti stroški za vse ostalo, kar še pride, in to presega tisoč 500 evrov, kot sem brala, po izračunih Računskega sodišča, potem naj spomnim, da naš misijonar Pedro Opeka za 4 tisoč evrov zgradi enodružinsko hišo, ljudem da delo, jih organizira, kar bi morala delati sicer država. S tem denarjem, ki ga mi damo za enega migranta za nekaj mesecev, bi lahko zgradili tam celo hišo, za več migrantov naselja, šole, bolnišnice in tako naprej. In Slovenci smo solidarni, koliko raznih dobrodelnih akcij poteka in tudi različne akcije za različne misijonarje, kjer se namenja denar slovenskim misijonarjem, ki dejansko rešujejo življenja, izobražujejo, ne širijo samo vere, ampak predvsem materialno pomagajo in izobražujejo te uboge ljudi. Seveda se v Evropi krepí bojazen. Ob takih množičnih prihodih razumem tudi strpne ljudi, da postajajo čedalje bolj nezadovoljni in da se krepíjo stranke, ki jasno in glasno izražajo svoje nezadovoljstvo. Nekatere države so široko odprle vrata in zdaj slišim, da prav v teh državah učitelji nočejo biti več učitelji. Slišala sem, da na Švedskem dobi nekdo, ki sploh hoče biti učitelj, še eno plačo zraven zato, da je sploh učitelj. V Avstriji so razredi, na primer v večjih mestih pa na Dunaju, kjer je en sam nemško govoreči učenec ali pa kakšen več in ljudje niti nočejo več pošiljati svojih otrok tja. Evropa zagotovo potrebuje samorefleksijo, samoresetiranje. Še vedno sem prepričana, da kot Evropska unija smo trdnjši, boljši, močnejši. Seveda moramo odpraviti določene stvari in ne tako na široko odpirati naših demokratičnih vrat, pri tem pa sami izgubljati in izgubljati.

Jaz želim živeti v Sloveniji, kjer je slovenski jezik doma, slovenska kultura, naše civilizacijske norme, enako velja za Evropo. In bom ponovila za dalajlamo: »Evropa pripada Evropejcem, beguncem je treba pomagati, razvojno pomoč moramo namenjati, ker mi živimo v boljših življenjskih pogojih.« Vse to podpiram. Za preseljevanje z enega kontinenta na drugega pa moramo najti druge rešitve. In ta sporazum teh rešitev ne prinaša, prinaša pa veliko dvomov in bojazni, zato ga nikakor ne morem podpreti.

PODPRESEDNICA TINA HEFERLE: Hvala lepa.

Naslednji ima besedo mag. Andrej Rajh.

Pripravi naj se Jani Ivanuša.

MAG. ANDREJ RAJH (PS SAB): Spoštovani prisotni!

Deklaracija o varnih in urejenih migracijah je pravno neobvezujoč dokument, ki pa zaznava probleme in izzive migracij. Dokument sam predstavlja zgodovinski poskus

svetovne skupnosti ureditve legalnih migracij. Kljub temu pa smo danes v državnem zboru priče določenim zavajanjem in izkrivljanjem dejstev. Nekateri zlonamerno povezujejo nelegalne migracije, ki smo jim priča, s sprejetjem te deklaracije. Dovolite, da izpostavim nekatere člene iz te deklaracije, ki temu direktno in povsem nasprotujejo. Eden od triindvajsetih ciljev govori o ohranitvi nacionalne suverenosti. Izrecno pravi: »Države lahko v skladu s svojim suverenim pravnim redom in ob upoštevanju mednarodnega prava razlikujejo med statusom zakonitega in nezakonitega migranta.« Nadalje govori tudi o vzrokih za odpravo migracij. To je zelo pomembno tudi za Slovenijo. Navaja: »Cilj tega dogovora je ublažiti negativne dejavnike in strukturne vzroke, ki ljudem onemogočajo, da bi si v izvornih državah zagotovili in ohranili vzdržno preživetje, zaradi česar so prisiljeni v iskanje boljše prihodnosti drugod.«

Vemo, da je Evropska unija ena večjih donatork v regiji. Vemo, da se razmere, iz katerih prihajajo zdajšnji migranti ali pa iz katerih prihaja ta tok, umirjajo, da se umirjajo razmere v Libiji. Leta 2009 je bila v Libiji na obisku močna slovenska gospodarska delegacija, ki si je nadejala milijardnega posla. In vemo, da prihaja čas miru, čas povojne obnove, kar vsekakor predstavlja tudi priložnost za slovenska podjetja, da tam delajo, da tam ustvarjajo in da tudi pomagajo na nek način odpravljati probleme tam, kjer nastajajo. Rad bi izpostavil tudi 11. člen, ki govori, ne boste verjeli, o upravljanju in varovanju mej. Člen govori: »Zavezujemo se, da bomo nacionalne meje upravljali usklajeno, pri čemer bomo spodbujali dvostransko in regionalno sodelovanje, zagotavljali varnost držav, skupnosti in migrantov, omogočali varno in zakonito čezmejno gibanje ljudi ter preprečevali nezakonite migracije.« Dovolite mi, da sklenem misli s tem, da ponovno ponovim iztočnice, ki se mi zdijo posebej pomembne. Gre za ne zavezujoči dokument, deklaracijo, ki želi vzpostaviti regularne migracije in zmanjšati nezakonite, z vsemi njihovimi škodljivimi posledicami. Izrecno izpostavlja nezakonite migracije kot negativen in škodljiv pojav, ohranja popolno suverenost držav pri upravljanju in obvladovanju mej ter odpravlja tudi ekonomske vzroke za migracije. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA TINA HEFERLE: Hvala lepa.

Naslednji ima besedo gospod Jani Ivanuša.

JANI IVANUŠA (PS SNS): Hvala lepa za besedo. Lep pozdrav podpredsednici, ministre bi tudi pozdravil, pa jih žal ni, očitno jih to ne zanima. Spoštovani vsi ostali prisotni!

Za uvod bi rad povedal, da sem se za kandidaturo za poslanca odločil iz treh razlogov. Vsaka štiri leta je naša obubožana država Slovenija manjša in krajša, ozemeljsko. Drugi vzrok je bil, da bom nasprotoval tihi islamizaciji

Evrope, kar se trenutno že dogaja. Očitno bo Evropa osvojena brez sablje, kakor smo v preteklosti rekli. Tretji vzrok pa je, ker prihajam iz Ormoža, kjer je razvoj zelo slab oziroma ni skladen z ostalim delom Slovenije. To so tisti trije poglavitni vzroki, zakaj sem se odločil za kandidaturo. Seveda bom najprej govoril kot Slovenec in pozneje kot član Slovenske nacionalne stranke. Imam občutek, da se v naši državi prej pomaga tujcem kakor našim domačim ljudem oziroma državljanom in državljankam; ali gre pri tem za službo, stanovanja, zdravstveno oskrbo in tako naprej; za tujce pa očitno imamo vsega dovolj. Kolikokrat smo že slišali, koliko ljudi v Sloveniji živi pod pragom revščine, okoli 200 tisoč in ta številka še vedno narašča.

Oktobra smo bili kot parlamentarna delegacija Slovenije na Dunaju, kjer so govorili o migracijah. Gospod Nemec je vodil to parlamentarno delegacijo in tam smo od predstavnika italijanske parlamentarne delegacije slišali, da predvidevajo, da se bo v roku 15–20 let iz Afrike dvignilo 200 milijonov prebivalcev in da bo to migriralo proti Evropi in še dalje. Jaz se bojim, ne da nas bodo preplavili, enostavno pojedli nas bodo. Če bi se recimo mi izselili na območje v Siriji, kjer je bila vojna, kjer se še vedno dogaja vojna, ali mislite, da bi bili mi, Evropejci, deležni pomoči in neke oskrbe? Sem prepričan, da daleč od tega. Vse drugo bi prišlo, kot pa oskrba in pomoč. Če pa slišimo te številke, kaj se bo dogajalo v migracijah, naj navedem primer, pet števil, od ena do štiri so belci, peti pa je recimo zdaj trenutno človek, ki ima mogoče temno polt. Čez dvajset, trideset let po taki napovedi bodo štirje temnopolti, peti bo belec. Tako se bo to očitno zmešalo. Danes sem slišal celo, da se Poljska odreka deklaraciji. Sosednje države okrog nas tudi vse. Hrvaška bo sicer šla dol, podpisala ne bo, Slovenija bo ena mala oaza sredi sosednjih držav. In kaj oaza pomeni? Oaza pomeni vodo, otok, ki bo dalo življenje. Ostali bomo osamljeni. In kaj lahko pričakujemo? To, da bodo ti migranti najbolj veseli našega prostora. Marakeška deklaracija je vprašanje, gre seveda za skrivanje dokumenta, kar smo že danes tolikokrat slišali. Gre v bistvu za legalizacijo nelegalnih migracij. In to je ta strah, ki se pojavlja in ki nam ga očitata, ker mi na to opozarjamo. Kdorkoli bo že šel v Maroko to podpisat s strani Vlade, bi bilo boljše, da ne gre. Boljše bo, da tistih nekaj deset tisoč evrov, kolikor bo stala pot, namenimo za operacijo kakšnega malčka, ki zbira plastične zamaške, da bo preživel. To je ena velika žalost za naš slovenski narod.

Glede včerajšnjih vprašanj, ki smo jih imeli, čeprav boste rekli, da sem se oddaljil od teme, ampak včeraj smo videli, kako izgleda razprava. Jaz sem sicer med novinci. Vsa vprašanja, ki so bila namenjena za neko širšo razpravo, ste vehementno podrli oziroma niste pristali na njih, da bi napravili razpravo, ker to so vprašanja, ki se tičejo vseh nas, ne samo ene

strani tega parlamenta. Recimo že imamo danes glede jedrske elektrarne, kako so nas zopet Hrvati nategnili. Sicer ni prvič pa ni zadnjič. In to so vprašanja, ki se tičejo vseh vas, ne samo nas. Mi je zelo žal, da se obnašate kot fijakarski konj. Samo gledate, kaj bo prišlo skozi tisto, kar vi predlagate. Zopet boste rekli, da sem skrenil s poti, ampak ne, na kmetijskem dvoru imamo težave v sadjarstvu. 700 tisoč evrov je bil predviden ukrep za očiščenje tega sadjarskega dela oziroma očiščenja sadovnjakov. Žal smo bili preglašovani in koalicija nas je preglasovala. Ko gre za 700 tisoč evrov za naše sadjarje, denarja ni. Zakaj to govorim? Do 1. novembra letošnjega leta pa je urad za priseljence ali kakorkoli se že temu reče porabil 4,6 milijona evrov. In to se še nadaljuje do novega leta. Sicer ne vem, koliko bodo zapravili. Za take stvari pa imamo denar, brez problema. Tu je gospod Pavšič nabijal, da so to politične točke. Jaz predvidevam, da to niso politične točke, volitev ni, volitve bodo čez štiri leta, mogoče on kaj več ve, mogoče bodo volitve hitro, dokler ne boste razpadli na desni strani. Rekel bi tako, v Slovenski nacionalni stranki imamo program za begunce, ker smo pa v opoziciji, vam ga žal ne moremo razkriti. Bom pa rekel na koncu, srbski pregovor pravi: Kakvo pečenje, takvo i rešenje. Hvala lepa za vašo pozornost.

PODPREDSEDNICA TINA HEFERLE: Hvala, poslanec.

Naslednji ima besedo gospod Ferenc Horváth.

Izvolite.

FERENC HORVÁTH (PS IMNS): Hvala lepa za besedo. Lepo pozdravljeni, spoštovani kolegi in kolegice!

Najprej bi rad izpostavil, da sem absolutno zagovornik človekovih pravic. Mislim, da je ljudem treba pomagati. In če je treba kje pomagati, sem jaz med prvimi, če je kdo potreben pomoči. Se pa nekako bojim, da je bila danes ta debata – pa tudi nasploh zadnje čase v različnih medijih različnih držav –, precej črno-belo predstavljena. Moje osebno stališče je, da ne vem oziroma se bojim, da ta dokument ne bo rešil globalnega vprašanja ne o migracijah ne o situaciji ljudi, ki živijo v največji revščini. In mislim, da res moramo priznati, da je za stanje, ki sedaj prevladuje predvsem na afriški celini, predvsem kriv razviti svet. Mislim, da bi morali več odgovornosti posvetiti vprašanju, kako ljudem tam zagotoviti boljše in lepše življenje. Dokler bodo živeli v revščini, se ne moremo izogniti temu, da bodo prihajali v bolj razvit svet. Ni nam treba iti v Afriko, če pogledamo samo primer Slovenije, zakaj se praznijo tisti deli Slovenije, ki so manj razviti. Ravno zaradi tega, ker mladi odhajajo s trebuhom za kruhom, iščejo boljše življenje, boljše preživetje.

Zadnjič sem na televiziji gledal oddajo o migrantih, ki so jo pripravili v Bosni in Hercegovini. En migrant je izjavil, da je že

desetkrat prečkal mejo, vsakokrat so ga vrnili v Bosno in Hercegovino. Ne vem, če je to ravno humano, da se s temi ljudmi počne, kar se počne. Jaz nisem proti temu, da migranti, pripadniki drugih ras in veroizpovedi prihajajo v Evropo, tudi v Slovenijo; ampak sem prepričan, da način, kako se to izvaja oziroma kako se to omogoča, ni pravi. Bojim se, da ta dokument tega vprašanja ne bo rešil. Mene nekako skrbi to, če pogledamo sosednje države okoli nas, dejansko so vse nekako odrekle podporo temu dokumentu. Mislim, da bi se morala Slovenija, pa ne glede na sedanjo politično pripadnost oziroma barvo vlade ene ali druge države, o tako pomembnih mejnih vprašanjih, ki se tičejo dejansko celotne regije, celotne vzhodne oziroma srednjevzhodne Evrope, večkrat usklajevati. Mi smo tisti, ki bi v vseh teh vprašanjih morali skupaj stopiti. Ker če bomo skupaj zastopali določena stališča tudi znotraj Evropske unije, potem mislim, da se bo naš glas bolje slišal, da bomo lahko svoje želje bolje uveljavili. In sem skoraj prepričan, da so tu države, ki so se pridružile višegrajski četvorki oziroma Višegrajski skupini, ubrale pravo pot. In mislim, da bi tudi Slovenija morala mogoče razmišljati v tej smeri, da se približa tem državam. Mogoče zaenkrat toliko. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA TINA HEFERLE: Hvala lepa.

Sedaj pa dajem besedo Jerci Korče.
Izvolite.

JERCA KORČE (PS LMŠ): Predsedujoča, najlepša hvala za besedo.

Danes je bilo izrečenih ogromno laži in veliko zavajanja, tako da je mogoče prav, da tudi mi, zagovorniki nekih dejstev, ki obstajajo v tem dokumentu, nenehno začnemo ponavljati tisto pravo resnico, ki je v dokumentu obveljala. Strinjam se z enim od predhodnikov – in mu čestitam za 53 minut govora, kar vendarle ni malo – v tem, da res ne podcenjujemo naših državljanov in državljanek. Verjamem, da si je mlajša generacija, kateri je pač angleščina praktično že drugi jezik, ta dokument v originalu že prebrala. Tistim, ki si ga še niso, pa priporočam, da si ga, ker le na tak način si lahko vsak od nas, vsak državljan in državljanica, zagotovi, da spozna tisto resnico, ki je zapisana v dokumentu; in ne naseda zavajanju ene ali druge strani, o katerekoli strani v tem primeru že govorimo. Bi pa na tem mestu mogoče povedala predvsem to, kar me najbolj skrbi v pogovoru, v javnih nastopih, v medijskem zavajanju; in to je neka lažna in populistična retorika, nenehno vzbujanje strahu v ljudeh, iskanje zunanjega krivca za lastne težave, ki jih imamo v naši državi, za sovraštvo do mogoče drugače mislečih, do tistih, ki so druge barve kože, druge barve las, do vsakodnevno sproduciranih laži, ki jih lahko preberemo in slišimo, do sprevrčanja pomena pravnega domoljubja, in sicer z vnašanjem nekih čustvenih vzgibov, ki jih hočete

v ljudeh vzbuditi. In vztrajno ponavljanje vedno enih in istih stvari z namenom netenja negativizma in sovraštva do drugih. Vse to, kar sem naštela, to so zadeve, ki sodijo v popolnoma drug kontekst naše zgodovine. Osebnost teh grozot nisem doživela. Nekateri živeči so jih in vsaj enkrat na leto se vedno na določenih praznikih spomnimo – nikoli več. In to so tiste besede, za katere bi si želela, da se jih spomnimo tudi skozi take deklaracije, ki jih obravnavamo in imamo diskurze; da to, kar delamo, kar podajamo našemu ljudstvu navzven skozi medije, skozi naše razprave, vpliva tudi na to, da moramo vedno ostati zavezani temu, da se ene stvari v naši zgodovini ne smejo ponoviti. In da je zgodovina učiteljica tudi tega, ne samo tistih civilizacijskih procesov, o katerih je govoril predhodnik. Slovenija ali pa moja domovina ni bila ustanovljena oziroma osvobodena na nekem strahu, na nekem sovraštvu do naših ljudi ali drugih ljudi. Verjamem, da si moramo tudi to vsakodnevno ponavljati. Je pa dejstvo, s tem se pa strinjam, z eno in drugo stranjo, da je integracija teh ljudi, primeren odnos do teh ljudi tisto, kar lahko pomeni, da se določene stvari ne bodo dogajale; in to je tudi spoštovanje pravne države, spoštovanje naše ustave. To pa je naloga vseh organov v naši državi in tudi politike, da zagotovimo primerno zakonodajo in primerne procese, da te ljudi, ki bodo prišli, s tem smo soočeni. Vsi tukaj notri smo migranti. Vsi tukaj notri smo migranti, nekateri tudi begunci. Če mi ne verjamete, priporočam, da se posvetujete z gospodom Tinom Mamičem, ki proučuje priimke, in boste mogoče za večino vaših priimkov ugotovili, da so migrantskega izvora in da ne izvirajo iz sosednje države, ker je bila tam vojna in so prebegnili v Slovenijo; ampak izvirajo iz vseh povsod. In to je realno stanje. Migracije so vedno bile, migracije vedno bodo, kako se bomo pa mi soočali s tem, to je pa naša odgovornost. Hvala.

PODPREDSEDNICA TINA HEFERLE: Hvala lepa.

Naslednji ima besedo gospod Matjaž Nemec.

Pripravi pa naj se gospod Jani Möderndorfer.
Izvolite.

MATJAŽ NEMEC (PS SD): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica.

Seveda smo vsi migranti. Jaz sem živ primer, Nemec se pišem, spadam vseeno med tiste čistokrvne Slovence, gospe Korče, hvala za to iztočnico. To ne pomeni, da Slovenija odpira vrata čisto vsakomur, in samo Slovenija. To pomeni, tako kot je nakazala moja predhodnica, da se soočamo s tem izzivom; in to je pomemben globalni izziv, s človeško noto. Torej da se spopademo z realnostjo, ki temelji na treh nivojih: država izvora, država tranzita in ciljna država. Ni res, kar želi nasprotna stran prikazati, da smo mi grdi levičarji tisti, ki bomo

omadeževali slovenskost s tem, ko bomo dovolili, da bo nekdo prišel, zasedel naš teritorij in nas od tukaj izpodrinil. Seveda temu ni tako. Mi hočemo in želimo temu samo narediti red in zaščititi najšibkejšo, predvsem v izvornih državah, in – k temu teži ta dokument – jim omogočiti varen tranzit, če do tega pride. Kot je moja predhodnica že omenila, to se bo dogajalo; ne samo zaradi gospodarske, politične, ampak predvsem zaradi okoljevarstvenih oziroma podnebnih sprememb se bo to dogajalo. Zato je pomembno, da ohranimo multilateralni dogovor na globalni ravni pod okriljem Združenih narodov, zato da se vsi ti trije deležniki – se pravi, izvor, tranzit in cilj – dogovarjajo, kako bomo situacijo lahko na človeški način reševali.

Seveda, izkušnja iz leta 2015 nas uči, da vse, kar je bilo rečeno v zadnjih treh letih, kaj se bo zgodilo Sloveniji – da se to ni zgodilo. Torej Slovenija odgovorno ravna in večkrat je bila v mednarodni skupnosti pohvaljena zaradi njene človeškosti, da smo čez Slovenijo vseeno 500 tisoč ljudi, kakorkoli že, sprejeli in do njih s človeškim obrazom pristopili. Kot je bilo tudi že omenjeno danes – od teh 500 tisoč imamo danes 491 tistih beguncev, ki so dejansko dobili zaščito v Republiki Sloveniji. Torej govorimo o enem majhnem vaškem stadionu, če smem tako reči, v primerjavi z ostalimi državami, ki jih tako citirajo naši kolegi z nasprotni strani, predvsem Avstrijo, Italijo bi tukaj izpostavil – so to zanemarljive številke. Ne razumem te dvoumnosti. Namreč, na en način povečujejo dejanja nekaterih sosednjih držav, po drugi strani opozarjajo – in to goreče – na bojazen, da bodo ti begunci preplavili Slovenijo, medtem ko bi bilo logično sklepati, da če bodo oni gradili 50-metrške zidove, potem smo itak varni pred vsem tem. Ampak tega ne vzemite resno, kar sem ravnokar povedal.

Izkušnja iz prve svetovne vojne nas uči, predvsem Primorci, ko so bili sprejeti v Prekmurju, v Postojni, na severu, v Avstriji, da je bil prihod v domače kraje težak. Verjemite mi, da Slovenec Slovincu ob povratku iz begunstva v času po prvi svetovni vojni – so bile očitane enake stvari, kot danes mi očitamo tem migrantom. Kakršnikoli že so; ali so to gospodarski ali pa politični.

Sprašujem se po alternativah. Če ne bomo Slovenci sodelovali v tem multilateralne načina dogovarjanja – kaj nam še drugega ostane? Če ne bomo del tistega, kar nas ohranja še kot del Evrope in predvsem tiste skupnosti, ki je uspela od konca druge svetovne vojne ohraniti mir in predvsem človekoljubno noto, potem smo zamudili čas generacije, da bomo preprečili tisto najhujše, kar se je dogajalo v prejšnjem stoletju v 20., 30., 40. letih. Kajti retorika je zelo podobna. Ampak cilj je bil takrat drugačen in ciljne skupine so bile takrat druge.

Seveda je sam akt v nastajanju edini dokument, ki naslavlja to problematiko v globalnem smislu. Alternativ ni. Lahko se bomo neposredno dogovarjali z Madžarsko, lahko se bomo

neposredno dogovarjali z Avstrijo, če ne bomo del tega. Ne bomo pa mogli zahtevati od držav članic v njenem izvoru oziroma držav, ki so dejansko razlog za to, oziroma njihova situacija, da prihaja do migrantov, ne bomo imeli dokumenta in možnosti dialoga z njimi.

Zaključil bom pa s tem. Tisto, kar je ključno v globalnem svetu in geopolitičnem področju, je to, da je Evropa izrazito ranljiva zaradi nehomogenosti. Imamo primere nekaterih večjih držav, ki dejansko s »postopno« razumejo nehomogenost evropske skupnosti kot veliko priložnost. Če ne bomo Evropejci znali obdržati te enotnosti pri reševanju globalnih izzivov, potem bomo kaj kmalu tudi mi žrtve tovrstnih izsiljevanj in predvsem nečloveške obravnave. Na to, če ne bomo ostali enotni, na to ne bo treba čakati dolgo.

Gospa podpredsednica, hvala lepa za besedo.

PODPRESEDNICA TINA HEFERLE: Hvala tudi vam.

Naslednji ima besedo gospod Jani Möderndorfer, pripravi pa naj se Primož Siter.

Izvolite.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS SMC): Hvala lepa.

Danes smo vsi priča v tej dvorani, ki je polna enega sovraštva, ene agonije, kar je seveda najbolj žalostno in ker pravzaprav kakšnega prav posebnega razloga, razen tega, da bi prišli na oblast s tem načinom retorike, pravzaprav ni. Kajti tisti strah, ki ga nonstop nekdo opeva in nonstop vsiljuje kompletnemu slovenskemu narodu in izkorišča vse možnosti, ki jih ima v Državnem zboru za to, da prepričuje, da je nekaj hudo, hudo narobe v tej naši ljubi deželi, pravzaprav ima samo en cilj – oblast, oblast, oblast. Ko to poskušaš dati na skupni imenovalec, ugotoviš, da to pride samo na en način – z lažjo, lažjo in še enkrat lažjo. Čim večkrat! Bolj kot lažeš, prej imaš več možnosti, da prideš na oblast; in tako to povsod po Evropi, kjer vidimo, da te desničarske ali pa skrajno desničarske strukture prihajajo do bodisi delne oblasti ali pa popolne oblasti, uporabljajo popolnoma isto metodo. Vidim, da se je SDS odločil za popolnoma isto retoriko, isti način, če ne zdaj, pa mogoče jutri ali pa pojutrišnjem, enkrat nam bo uspelo.

V zgodovini smo lahko gledali primerjave, kje in kdaj se je vse to že dogajalo. Večkrat sem povedal na dveh odborih, da pravzaprav me vse to spominja na Goebbelsov način, kako v bistvu izkoristiti to fino, krasno orodje, ki ga človek lahko ima, pa čeprav je samo izgovorjena beseda, da uporabi medije za to, da prepriča ljudstvo, da se nekaj resnega dogaja, in potem uporabljajo vse možne formule in načine, kako to kombinatoriko spraviti na tisti cilj, da seveda učinkuje, zato da ljudje zagrabijo, se temu reče, da začnejo verjeti tem zgodbam. To najlažje naredimo, ko začnemo matematično predstavljati ljudem v številkah in v denarju neke

stvari, s katerimi bi se lahko ljudje poenotili. Kdo danes ima rad politiko v Sloveniji? Nihče! Nihče. Predvsem zaradi tega, ker so prepričani, da se tam v bistvu nič ne dela, da se v bistvu samo zavaja in da jim gre samo za oblast. Ko pa jim še rečeš in daš primerjavo z revščino in trpljenjem preprostega človeka in to poskušaš ovrednotiti in dati v neko številko in narediš primerjavo s tistim, kar hočeš povedati, da je narobe, imaš rezultat na mizi. Vsi bi rekli, preprosti ljudje, raje damo za eno družino, ki je brez hiše, toliko in toliko denarja, kot pa da damo za enega migranta toliko in toliko denarja, kot to radi matematično predstavljajo to primerjavo. Ne povedo pa od samega začetka nekaj dejstev. Namreč, veste, povprečen Slovenec ne loči med besedami, kot so deklaracija, resolucija, dogovori, konvencije, bilateralni sporazumi, za njih je to več ali manj vse ena in isto. In točno to dela SDS. Danes hoče predstaviti, da je v bistvu ta globalni sporazum nekaj takšnega, kar bi Državni zbor prvič moral najmanj ratificirati v Državnem zboru, pred tem – če se le da, če bi slučajno se zgodilo, da bi ta globalni sporazum mogoče pa res bil ratificiran v Državnem zboru –, bi pa še referendum sklicali oziroma ga zahtevali, najmanj posvetovalnega. To, s čimer itak že med vrsticami nonstop grozijo. To je seveda ključen problem nerazumevanja in zlorabe.

Danes govorimo v resnici o tem globalnem sporazumu in za primerjavo, ker je bilo danes izrečenih kar nekaj laži, večkrat ponovljenih ne samo s strani princa teme, ampak tudi s strani gospoda Grimsa, češ, da niti slovenskega prevoda ni – niti slovenskega prevoda ni! V času, v letu 2005 smo sprejeli deklaracijo OZN o človekovem kloniranju – nobenega slovenskega prevoda! Ta deklaracija je bila sprejeta. Deklaracija OZN o bioetiki in človekovih pravicah, 2005 – nobenega slovenskega prevoda in prav tako s strani Slovenije sprejeta. V letu 2007 Deklaracijo o pravicah domorodnih ljudstev – nobenega slovenskega prevoda in nikoli nismo prišli v Državni zbor, da bi kaj izvedeli o tej deklaraciji. V letu 2006 evro-afriška deklaracija o migracijah in razvoju – nobenega slovenskega prevoda. In tudi nismo prišli v Državni zbor in nič nismo vedeli. Kdo je bil takrat na oblasti? Sem slučajno kaj spregledal? Ali moramo spet guglati ali je bil princ teme ravno takrat šef, ki je danes razlagal, kaj vse mora biti prevedeno. Meni se zdi to skrajno podcenjevalno in zavržno dejanje, da pride in brez sramu laže v Državnem zboru in nam predava in drži levite, kako mora biti nekaj prevedeno, nekaj uradno. Potem pa še reče zraven, kar je zelo pomembno: »Imamo danes nek delovni prevod, ampak to ni uradni prevod, to je kvečjemu kakšen delovni pripomoček.« Povejte mi, ali prevajalec posebej naredi prevod za delovni prevod, pa posebej prevod za nek uradni prevod. Ali to naredijo kakšni različni prevajalci ali kako? Ja, res je, ja, prevodi so pomembni!

Pa pogledjmo malo, kako prevode resno jemlje gospod Janez Janša. Janez Janša kot predsednik je sprejel bilateralni dogovor, Memorandum o soglasju med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Hrvaške, ki pa se mora, jasno, obravnavati in mora biti preveden, kot pravilno ugotavlja. In kaj se je zgodilo? Prevod je bil, ampak on je podpisal prevod, ki je kasneje marsikatero stvar spremenil. Hrvatje so predložili svoj prevod, Slovenci pa svojega, in špetir je bil v hiši, ki je vsem znan in ga niti ne mislim razlagati. Ampak pod to se je podpisal Janez Janša. Zadnji v Republiki Sloveniji je, ki ima sploh še pravico govoriti, kdaj bo kakšna stvar prevedena in na kakšen način, dokler vidim ta zmazek, ki ga je on podpisal in zaradi katerega marsikaterega davkoplačevalca bo bolela glava, ne pa zaradi teh stvari, ki jih danes obravnavamo!

Naslednja stvar, ki se mi zdi še pomembna, je predvsem to – razumem Janeza Janšo, kaj njega goni, od kod izvor tega sovraštva, ki ga nonstop goji in ga seje in ga vsakič, ko ima pet minut časa, predstavlja slovenski javnosti v Državnem zboru. Meni je jasno, gre za neke osebne zamere, za nek njegov preobrat, neko preobrazbo v glavi, ki jo je doživel iz enega časa v drugi čas, in je doživel neko razsvetljenje. Recimo, da je to to, čeprav bo znal razložiti sam, da obstajajo drugi razlogi. Ampak ne razumem, kje je ta eliksir oziroma kje je ta serum sovraštva, ki je nastal v vseh ostalih poslancih, to neizmerno sovraštvo do ljudi, do človeka. Tega preprosto ne bom mogel nikoli razumeti. In to od kristjanov!

Zanimiva je bila danes retorika gospoda Tonina, ki je spremenil retoriko glede na to, da je gospod papež jasno pozval in povedal, kakšno skrb moramo imeti do ljudi in kako je prav, da pomagamo ljudem v stiski, da je danes govoril o vodi, o prehrani – mislim, spremenil je svojo retoriko in potem nekako počasi, mehko pripeljal do tega, da se vpraša celo o tem, če je to res neobvezen dokument, zakaj potem sploh nekaj sprejemamo, če je neobvezno. Oprostite, ampak še v srednji šoli bi to razumeli. Da mi to reče poslanec, zakaj se takšne deklaracije oziroma zakaj se takšen globalni sporazumi sprejemajo, so stvari jasne. Tudi laž, ki je bila večkrat ponovljena danes in verjetno bo v nadaljevanju, dokler bomo imeli še čas – to je najmanj 4 ure in 13 minut oziroma manj, ker jaz ne bom govoril o tem –, pravi, da ta globalni sporazum govori o tem, kaj vse izenačuje in da pravzaprav povozi tudi našo zakonodajo oziroma naš pravni red. Na 4. strani zelo jasno piše – ne berem zaradi vas, berem zaradi slovenske javnosti, zaradi tega, ker morajo oni razumeti, ker jim vi prodajate laži. »Nacionalna suverenost. Z globalnim dogovorom ponovno potrjujemo suvereno pravico posameznih držav, da v skladu z mednarodnim pravom oblikujejo svojo nacionalno migracijsko politiko« – smo še enkrat slišali, svojo nacionalno migracijsko politiko – in

upravljajo migracije v okviru svojih pristojnosti. Države lahko v skladu s svojim suverenim pravnim redom« – lahko v skladu s svojim suverenim pravnim redom, gospod Grims – »in ob upoštevanju mednarodnega prava razlikujejo med statusom zakonitega in nezakonitega migranta.«

Torej ne drži ta vaša neprestana, konstantna, notorična laž, ki jo ponavljate tukaj v Državnem zboru! In to kar naprej in še uživajte, na koncu bom še doživel, da je to neka vaša osebna percepcija, da imate neke notranje emocije ob tem, ki jih potrebujete za lastno zadovoljstvo. Ali kako pač? Namreč, nespodobno je lagati, še posebej, če ste predstavnik ljudstva. Seveda, danes je predlagatelj govoril celo o tem, da ni osnove za odločanja.

Gospod Grims, gospod princ teme in vsi ostali, res je, ni osnove, ker sploh ne vem, o čem odločamo tukaj.

PODPREDSEDNIK JOŽE TANKO: Gospod Möderndorfer ...

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS SMC): Prosim?

PODPREDSEDNIK JOŽE TANKO: Oprostite, vi ste prej v svojem postopkovnem predlogu zahtevali, da se ne govori o nikomer zaničujoče, in prosim, da to, kar ste zahtevali od drugih, upoštevate in da se tudi tistim, ki ste jih tako zaničujoče poimenovali, opravičite. Če ne, vam bom pa odvil besedo.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS SMC): Gospod Tanko, najprej mi zaustavite uro.

PODPREDSEDNIK JOŽE TANKO: Dovolite!

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS SMC): Najprej mi zaustavite uro, ker mi jemljete čas

PODPREDSEDNIK JOŽE TANKO: Dovolite, dovolite! Povedal sem svoje.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS SMC): V redu.

PODPREDSEDNIK JOŽE TANKO: Zahtevali ste točno vi to ...

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS SMC): Ampak, gospod Tanko, potem mi ...

PODPREDSEDNIK JOŽE TANKO: ...in želim od vas, da to naredite.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS SMC): Ne, ne, ne, ne, podpredsednik! Potem mi pa razložite, kaj je tukaj zaničujoče, da bomo vedeli za drugič, ko mi bo kdo ...

PODPREDSEDNIK JOŽE TANKO: To morate vi vedeti, ker ste to zahtevali, lahko pa vam povem: princ teme.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS SMC): To je zaničujoče?

PODPREDSEDNIK JOŽE TANKO: Je.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS SMC): Res? Koga sem pa ozmerjal?

PODPREDSEDNIK JOŽE TANKO: Imate kolega poslanca. Če želite, ga poimenujte, če ne želite, ga spustite.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS SMC): Saj ga nisem, saj ga nisem!

PODPREDSEDNIK JOŽE TANKO: Žalitev je zaničujoča / nerazumljivo/.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS SMC): Ne vem, na koga vi mislite.

PODPREDSEDNIK JOŽE TANKO: Gospod Möderndorfer, povedal sem vam – a ne?

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS SMC): No, torej, gremo naprej.

PODPREDSEDNIK JOŽE TANKO: Predlagam, da se opravičite.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS SMC): Gremo naprej, pa bomo razložili tudi to, kaj je dejansko res zaničujoče. Danes smo ...

PODPREDSEDNIK JOŽE TANKO: Gospod Möderndorfer, izrekam vam opomin!

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS SMC): Hvala lepa, pa še enega pričakujem.

PODPREDSEDNIK JOŽE TANKO: Takoj ga boste dobili. Še en opomin vam izrekam.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS SMC): Še enega. No, in kaj zdaj?

PODPREDSEDNIK JOŽE TANKO: In zdaj vam bom odvil besedo.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS SMC): Ne boste mi odvzeli besede!

PODPREDSEDNIK JOŽE TANKO: V skladu s Poslovníkom, dovolite, končajte, prosim.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS SMC): Ja, bom končal. Danes smo slišali ...

PODPREDSEDNIK JOŽE TANKO: Gospod, odvil sem vam besedo. Če boste motili sejo, vas bom dal odstraniti s seje.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS SMC):
To bi rad doživel / nerazumljivo/.

PODPREDSIEDNIK JOŽE TANKO: Ja. Prosim službe Državnega zbora, da gospoda Möderndorferja odstranijo s seje. Prekinjam sejo za pet minut.

(Seja je bila prekinjena ob 14.07 in se je nadaljevala ob 14.12.)

PODPREDSIEDNIK JOŽE TANKO: Spoštovani!
Ugotavljam, da se ukrep še ni izvedel, zato podaljšujem prekinitev še za 5 minut.

(Seja je bila prekinjena ob 14.12 in se je nadaljevala ob 14.17.)

PODPREDSIEDNIK JOŽE TANKO: Spoštovani!
Ugotavljam, da se tudi v tem dodatnem času poslanec Jani Möderndorfer ni odstranil s plenarne seje Državnega zbora, zato prekinjam sejo za pol ure. V tem času bomo izpeljali sestanek vodij poslanskih skupin. To je v dogovoru tudi s predsednikom Državnega zbora. Seja je prekinjena, ne more biti zdaj postopkovnega predloga.

Nadaljujemo ob 14.48.

(Seja je bila prekinjena ob 14.18 in se je nadaljevala ob 14.50.)

PODPREDSIEDNICA TINA HEFERLE:
Spoštovani!

Obveščam vas, da sejo prekinjamo še za nadaljnje pol ure. Hvala.

(Seja je bila prekinjena ob 14.50 in se je nadaljevala ob 15.20.)

PODPREDSIEDNICA TINA HEFERLE:
Spoštovani poslanci, spoštovane poslankel!

Obveščam vas, da je seja prekinjena do 16. ure in nadaljujemo takrat.

(Seja je bila prekinjena ob 15.20 in se je nadaljevala ob 16. uri.)

PREDSEDNIK MAG. DEJAN ŽIDAN:
Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci!

Nadaljujemo s prekinjeno 13. izredno sejo Državnega zbora.

Besedo predajam gospodu Primožu Siterju.

Pripravi naj se gospod Zvonko Černač. Izvolite, gospod poslanec.

PRIMOŽ SITER (PS Levica): Hvala lepa, spoštovani predsedujoči. Kolegice in kolegi!

Najprej za uvod. Danes operiramo z zlorabo Poslovnika. Lep šolski primer se je zgodil pred nekaj minutami. Samo kot dodatno

dejstvo ali pa v podporo vsemu, kar bom rekel v prihodnosti, da stranka, ki je danes sklicala to sejo, ne izbira sredstev. Pozdravljam odločitev, da ukrep, ki bi kolega poslanca odstranil iz dvorane, ni bil izvršen. Vsi, ki ste starši, boste poznali dober trik o vzgoji. Ko se otroku nekaj zgodi, ko pade in si poškoduje koleno, mu daste eno igračko, da se ne fokusira na koleno, ampak na igračko. In to je en tak lep manevar, ki se ga politična desnica v Sloveniji zdaj že skozi desetletja oprijema, da ima ljudstvo igračko, ne ukvarja se pa s pravim problemom. 28 let imamo samostojno državo, 28 let so stranke, ki danes tvorijo politično desnico, glavni plejerji, 28 let. In zelo lepa številka, 280 tisoč je še vedno ljudi, ki živijo pod pragom revščine. Tukaj imamo obupane zgodbe slovenskih prekarcev. Nekateri živijo s 400 evri na mesec, toliko je povprečen zaslužek slovenskega prekarnega delavca. Mi pa se ukvarjamo s 491 ljudmi, ki imajo v Sloveniji azil. Današnja razprava je dimna zavesa, da preusmerimo pozornost s prave rane na tisto igračko; s tiste obravnave državljanek in državljanov, prebivalk in prebivalcev Slovenije, ki si zaslužijo odraslo obravnavo resnih problemov, na tisto – imej tale avtoček in boš pozabil. Treba je razumeti eno stvar. Slovenci se zdaj zelo hitro postavimo v vlogo žrtve – O, prihajajo begunci, prihajajo migranti, to bo spremenilo demografijo cele države, prišli bodo in mi bomo žrtve. In vedno smo mi žrtve. Ampak ali smo res v tej igri mi žrtve?! Ali smo mi ponosni člani zveze Nato, ki pošilja svojo vojsko tja in rojeva te probleme, zaradi katerih ti ljudje potem iščejo zatočišče drugje, pri nas. Ali smo mi tisti, ki hočemo to producirati, smo mi tisti, ki hočemo sodelovati v tem razplodu sovraštva po celem svetu? Na tej točki smo mi tisto seme, ki ga sejemo, mečemo po svetu in se potem pritožujemo, ker – če uporabim retoriko one strani – pride plevel na našo stran.

Naj ponovim. V uvodu je kolega nekaj zelo zanimivih statistik navrgel. Samo toliko, da obnovimo znanje, da vemo, s kakšnimi številkami dejansko operiramo, koliko je velik ta naš problem vizavi dejstva, da imamo v Sloveniji 280 tisoč ljudi, ki živi pod pragom revščine, ki jim poskušamo dvigniti minimalno plačo; pa z desne strani dobimo opozicijska mnenja, da to ni v redu, da je treba sprejemati neke druge ukrepe, ki bodo še poglobili prekarstvo. 5 tisoč 616 prosilcev, od tega 491 oseb, ki imajo azil v Sloveniji. 0,02 % celotne populacije, v Sloveniji pa smo imeli še eno lepo statistično dejstvo – 30 sklicanih sej na to temo. Koliko sej smo imeli sklicanih na temo odprave prekariata, pa smo o tem govorili vsi v naših predvolilnih kampanjah. Koliko sej? Koliko ur? Koliko prekinitev sej? Koliko zlorab pravilnikov za prekarce? Toliko o domoljubju. Desnica se skozi naslanja samo na laži o ljudeh, ki prihajajo k nam, o tem dokumentu, ki ga imamo danes na mizi; čeprav v dokumentu ni nič tako zelo šokantnega, niti zaradi njega ne bo treba spreminjati Ustave ali česar koli, same laži in zavajanje. V dokumentu

so na primer zapisane zaveze glede deljenja odgovornosti, posebne skrbi za otroke, zaveze k zmanjševanju razlogov, zaradi katerih ljudje sploh bežijo iz svojih domov. Naj še enkrat opomnim, kdo je glavni igralec v tej igri. Boj zoper trgovino z ljudmi, boj zoper tihotapce, okrepljena integracija in tako naprej.

Nobenih klincev po tem, da zdaj pa pridejo in bodo imeli same pravice in nobenih dolžnosti, dobili bodo nek status – upam si uporabljati to retoriko – übermenscha, pred katerim bomo mi vsi klonili in bili ne vem kaj; oni pa bodo hodili okrog in si vzeli, kar jim gre. Kje to piše? Kje je dejstvo? Kje so številke? In kje je jasno artikulirano to, kar kolegice in kolegi s politične desnice trdite? Ampak ne bom s prstom kazal samo na vas; s prstom bom pokazal na Vlado, ki je na veliko žalost v tej gonji proti tujcem prevzela en del krivde, če ne drugega, z imenovanjem Damirja Črnčeca za državnega sekretarja. Tukaj smo mi zelo kritični in se bojimo, da gre tukaj za nadaljevanje nekih slabih praks obravnave tega vprašanja, migrantskega vprašanja oziroma »reševanja«, s katerim se je začelo že s postavljanjem te popolnoma brezvezne in nepotrebne žice, ki ne služi ničemur, razen da se vanjo vsake toliko zatakne kakšna srna na naši meji. Pričakujemo od vlade, da se zoperstavi temu sovraštvu, da ne klecne niti pod to retoriko, niti pod zlorabo položaja, niti medijskem pritisku, ki prihaja s strani politične desnice. In da razume, da Slovenija ni ogrožena s strani, bog pomagaj, 491 ljudi, ampak je ogrožena socialno, je ogrožena razvojno. Ni nam problem razmišljati o tem, kako bomo sredstva namenili, milijardo 200 sredstev namenili Natovemu oboroževanju. Razmišljati moramo, kri moramo pretočiti, da bomo šli zdravo v nek socialni dialog, ko je treba dvigniti minimalno plačo na ubogih 700 evrov. Zato še enkrat apel vladi, da ne pade na finto zavajanja, tudi sama operira z dejstvi in operira s kadrom, ki lahko te stvari, upam, reši. In preden zaključim, samo še en odgovor na predstavitev stališča, ki jo je imel kolega Tonin, ko je govoril o tujcih, ki pridejo v naš dom, da se morajo obnašati kot naši. Zanima me, če je navdih vzel v Rimskokatoliški cerkvi, ki je velikokrat hodila v tuje domove, na tuje zemlje in propagirala bržkone svojo kulturo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, gospod poslanec.

Besedo ima gospod Zvonko Černač.

Pripravi pa naj se gospod Predrag Baković.

Izvolite.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Hvala. Lep pozdrav vsem prisotnim!

Daleč od tega, da bi šlo pri tej točki za diskurz, ki je bil maloprej omenjen in ki govori o tem, da naj bi nekateri bili sovražno nastrojeni do migracij. Mislim, da gre za druga vprašanja. Tisti, ki ste poslušali uvodno predstavitev in

potem dodatno predstavitev s strani predlagatelja, ste lahko videli, da gre za vprašanja, ki ne zadevajo samo Slovenije, ampak zadevajo Evropo in cel svet. In da gre za vprašanje, ali so poti, ki naj bi pripeljale do rešitve, prave ali ne. In tukaj se razlikujemo. Vi menite, da je pot, ki je ubrana s tem tako imenovanim globalnim dogovorom, prava in da bo problem rešila; mi pa menimo, da ga ne bo. In pri tem nismo osamljeni. Tudi velike države, kot je Amerika, Avstralija, številne evropske države, vidimo, da se vsak dan neka nova evropska država prebudi, so ocenile, da ta pot, ki se je ubrala v zadnjem obdobju, ni pravilna. Če poenostavim, ali je pravilna pot, da želimo, če parafraziram, ustvariti Afriko v Evropi; ali je pravilna pot, da ustvarimo Evropo v Afriki? Verjetno je pravilna pot, da status ljudi, ki živijo v Afriki in v tistih območjih, kjer imajo nižje prihodke, pomagamo izboljšati, ne pa da s takimi prijemi, kot je ta globalni dogovor, na nek način pošiljamo signale in spodbujamo dodatne migracije. Kajti to ni rešitev. To ni rešitev. In če ne bi Slovenska demokratska stranka, Nova Slovenija in Slovenska nacionalna stranka zahtevale te seje in skicala te seje, praktično javnost o tem ne bi kaj dosti vedela. Šele danes smo dobili nek neuradni prevod tega dokumenta, do danes se nikomur iz vlade ni zdelo pomembno, da bi slovensko javnost s tem seznanil, pa bo o dokumentu čez dober mesec dni odločala Generalna skupščina OZN. To je zelo neodgovorno. Tudi kaže na neko neodgovornost s strani vlade. Recimo prejšnji ponedeljek smo imeli sejo Odbora za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo: nikogar s strani Vlade ni bilo na tej seji. Nikogar, totalni bojkot. Danes so predstavniki Vlade sodelovali samo v prvem delu. Sedaj sedi na tem mestu ena predstavnica Vlade oziroma predvidevam, da predstavnica zunanjega ministrstva. To je neodgovorno. To je neodgovorno in kaže tudi nek signal ljudem, da se vlada ne zaveda pomembnosti tega pakta, ki ne prinaša nič dobrega in politično zavezuje. Zanimivo je bilo to formalno utemeljevanje, ko je bilo govora o tem, kako je ta pakt dober, kako bo probleme rešil, istočasno pa zatiranje zunanjega ministra, prej predsednika Vlade, ki je sodeloval pri marakeški deklaraciji in zdaj podpira ta globalni dogovor, kako pa tako in tako ni nič zavezujoč. Če je v redu, potem bi morali biti zadovoljni, da je zavezujoč. Sicer ne razumem, kako bo kolegom na Hrvaškem pojasnil to njegovo stališče, da enkrat so stvari zavezujoče, drugič, ko pa gre za druge dokumente, pa niso zavezujoče. Govorim o primerjavi z arbitražnim sporazumom, ampak to je pač njegov problem in problem nelegitimnosti slovenske zunanje politike.

Signal, ki ga tisti, ki ta globalni dogovor podpirajo, je signal še več migracijam, namesto da bi bil signal obraten. Da je treba ustvariti ugodna okolja tam, kjer ti ljudje živijo; in da morajo politike različnih držav prispevati tudi

materialno k temu, da se bodo ta okolja na ustrezen način uredila. Mi smo zadnjič govorili o nezakonitih migracijah. O nezakonitih migracijah. In smo poslušali, kako mi v Sloveniji ta problem obvladujemo. In smo slišali s strani ministra za notranje zadeve, da se je število teh migracij že štirikrat povečalo glede na lansko leto in da jih je bilo od osem tisoč že štiri tisoč vrnjenih. Kje so ostali? Kje so ostali? Za azil niso zaprosili. Če odmislimo tiste, ki zaprosijo za azil, pa že v trenutku, ko so zaprosili, vedo, da do njega niso upravičeni, bi lahko na prste obeh rok našli tiste, ki so do tega inštrumenta upravičeni. Vsi ostali so prešli mejo, zaenkrat proti zahodu. Ampak nekoč se bo tudi ta pot ustavila. Ne samo tukaj, ampak tudi v kaki drugi državi. In če gre za nezakonito migracijo, je pač treba to migracijo ustaviti. Če vam nekdo pride v hišo, nekdo vam vlomi v hišo. Ali boste poklicali policijo, da ga bo odstranila, ali mu boste dali večerjo in posteljo? To je nezakonit prehod meje. Popolnoma ista situacija. Teh prehodov ne sme biti, jih ne bi smelo biti. Pa so, samo v letošnjem letu 8 tisoč. In tega problema tudi ta globalni dogovor ne rešuje in ga ne rešuje na nobeni točki. Zaradi tega se postavlja vprašanje, zakaj podpora nečemu, kar ne samo v slovenski, ampak tudi v mednarodni javnosti pošilja napačne signale. In za zaključek bi bilo danes zelo dobro slišati javno, kdo bo 10. decembra tisti, ki bo v imenu Slovenije aplavdiral temu globalnemu dogovoru o varnih, urejenih in zakonitih migracijah. Če to ne bo predsednik Vlade, če to ne bo zunanji minister, če bo to nek uradnik, potem je jasen signal o vaši dvoličnosti in pove vse o tem, kakšen pogled na ta vprašanja ima slovenska vlada – slab, negativen in škodljiv za našo državo.

PREDSEDNIK MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, gospod poslanec.

Besedo ima gospod Predrag Baković.
Pripravi naj se gospod Gregor Perič.
Izvolite.

PREDRAG BAKOVIĆ (PS SD): Spoštovani predsednik, spoštovani kolegi, lep pozdrav tudi v mojem imenu!

Moram reči, da že na več odborih smo razpravljali o tej temi, tako da se že malo ponavljamo vsi skupaj, pa vendarle ni napak, če še enkrat poudarim določene stvari, in sicer najprej nekaj o marakeški deklaraciji. Pod marakeško deklaracijo se omenjata dva različna dokumenta, ki sta nastala v okviru dveh popolnoma različnih procesov. Ena je marakeška deklaracija, ki je izključno politična deklaracija in nima narave pravno zavezujočega dokumenta. Kot druga deklaracija pa je bila sprejeta ob zaključku konference Rabatskega procesa in se ne podpisuje. Slovenija se je tej deklaraciji pridružila, ker je skladna s sprejetimi sklepi evropskih svetov s področja migracij in temeljnimi stališči, ki zadevajo vse vidike, ki zadevajo migracije. To pa so: razvojne koristi

migracij ter naslavljanje vzrokov za neregularne migracije, zakonite migracije ter mobilnost, zaščita in azil, preprečevanje neregularnih migracij, tihotapljenja in trgovine ljudi ter, posebna pozornost, vračanje, ponovni sprejem in reintegracija. Drug dokument pa je globalni dogovor za varne, urejene in zakonite migracije, ki pa predstavlja pomemben korak v iskanju pristopa k reševanju globalnega izziva migracij v okviru Organizacije združenih narodov. Bistvo globalnega dogovora je 23 političnih ciljev, s katerimi se želi prispevati k boljšemu reševanju izzivov z migracijami na lokalni, nacionalni, regionalni in globalni ravni. Pri tem pa globalni dogovor ne ustvarja nobenih pravnih obveznosti, ne na ravni mednarodnega ne na ravni nacionalnega prava.

Gre za politično deklaracijo, kot že rečeno, ki je utemeljena na obstoječem mednarodnem pravu in na vrednotah državne suverenosti, delitve odgovornosti, nediskriminacije in spoštovanja človekovih pravic; poudarja pa pomen sodelovanja glede najširših vidikov migracij, njihovih koristi in tveganj v vseh fazah. Ob tem je treba vedno znova poudarjati, da globalni dogovor ni mednarodna pogodba. Če bi šlo za mednarodno pogodbo, je jasno, kakšen je postopek na ravni OZN in potem tudi v naši državi Republiki Sloveniji. Za njeno veljavnost bi bil nujen podpis s strani določenega števila članic OZN, namesto tega pa bi se besedilo deklaracije decembra potrjevalo s podpisom in ne zgolj z aklamacijo, torej nekim aplavdiranjem oziroma izraženim odobranjem. V tem primeru, če bi šlo za pogodbo, bi morala vlada pripraviti in v Državnem zboru izvesti postopek ratifikacije, ki v tem primeru ni potrebna. Morda odgovor na to, zakaj ta dogovor ni preveden v slovenščino. Ravno zato, ker ne gre za mednarodno pogodbo, besedilo pa še ni bilo prevedeno v slovenščino, kar pa je obvezno, kadar se pristopa k podpisu mednarodnih pogodb. Resolucije in drugi dokumenti OZN se nikoli ne prevajajo v vse, ampak zgolj v šest svetovnih uradnih jezikov, in sicer arabski, kitajski, angleški, francoski, ruski in španski. Zato tudi ne obstaja uradni dokument, pa ne zato, da bi se to skrivalo očem slovenske javnosti. Tudi vse ostale deklaracije, ki jih je Generalna skupščina sprejela s podporo Slovenije, niso bile prevedene v slovenski jezik. Veliko teh resolucij in deklaracij je bilo sprejetih tudi v letih 2004–2008, ko je bila vlada pod vodstvom Janeza Janše; in tudi takrat niso bile te deklaracije prevedene v slovenski jezik. Če želite, vam dostavim seznam. Od leta 2000 jih je bilo vsaj 35 in niti ena ni bila prevedena.

Migracije so že same po sebi lahko problematične in tudi predstavljajo izziv države. Če pa te zadeve še dodatno problematiziramo ali pa populariziramo, postanejo lahko izjemno nevarne. So evropski ali svetovni problem in s tem dogovorom se jih tako tudi rešuje. Vendar se straši pred to deklaracijo in se zahteva, da se

Slovenija od nje distancira. In če ne bomo sodelovali pri aklamaciji in se bomo od le-te in tudi od marakeške deklaracije ogradili, kot to zahteva opozicija, bomo z redkimi državami ostali sami. Kdor misli, da migrantov ne bo, če to deklaracijo zavrnemo ali ne sprejmemo priporočila, ali sprejmemo priporočilo, se ali strašno moti ali pa namenoma zavaja. Osebnostno mislim, da gre bolj za slednje in zato je dejstvo, da migranti kljub temu, ali mi to sprejmemo ali ne sprejmemo, bodo vseeno prihajali, ne glede na to, ali bomo sodelovali ali ne bomo. Nepredušno meje ne moremo zapreti in nimamo neposrednega vpliva na to, kdo trka na naša vrata. Bo pa ena bistvena razlika. Če se ogradimo od dogovora, bomo ostali sami oziroma v neslavni in mračni družbi še dveh, morda treh držav, z vsemi problemi, ki jih migracije prinašajo. Tudi tiste redke države, ki skupaj z nami ne bodo potrdile dogovorov, nam ob prihodu migrantov ne bodo pomagale.

Torej predpostavimo, da zavrnemo deklaracijo in globalni dogovor in sprejmemo priporočila, o katerih danes govorimo. Mislite, da migrantov potem ne bo? Seveda bodo. In kaj bomo storili mi? Jim bomo mahali s priporočili pred mejo in se bodo potem oni obrnili? Ne bodo se obrnili. Predstavljate si, da se bo takrat ponovilo leto 2015. Kaj nam potem ostane? Da morda pripravimo ograje, minska polja, mitraljezna gnezda, ne vem. V tej luči se potem pokaže vsa hinavščina človeštva ali pa človeka, ki v posnetkih naplavljenih trupel sočustvuje in žaluje; hkrati pa zapira svoje meje in pripravlja barikade. Lahko pa se odločimo drugače in če se odločimo drugače, bomo ostali del rešitve in ne del problema. Pomembno je poudariti, da je bila Slovenija v obdobju 2007–2013 v okviru programa Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov deležna naslednjih evropskih sredstev, in sicer Sklad za zunanje meje za obdobje 2007–2013 – dobrih 41 milijonov evrov, Evropski sklad za vračanje za obdobje 2008–2013 – 3 milijone 300, Evropski sklad za vključevanje državljanov tretjih držav za obdobje 2007–2013 – 7 milijonov evrov, Evropski sklad za begunce za obdobje 2008–2013 – 3,5 milijona evrov. Skupaj dobrih 55 milijonov. V aktualni finančni perspektivi 2014–2020 pa je Republika Slovenija na področju notranjih zadev upravičena do skladov, in sicer Sklad za azil, migracije in vključevanje področja azila v višini 14 milijon in Sklad za notranjo varnost v višini dobrih 41 milijonov. Ob tem se takoj postavi vprašanje, ali bomo do teh sredstev upravičeni, če ne bomo del Evropske unije, ki se zavzema za urejene migracije in sodeluje z ostalimi članicami. Po mojem prepričanju zagotovo ne in takrat se bomo morali res sami ukvarjati z migracijami in tudi s stroški, ki bodo ob tem nastali.

Zavajanje ali pa govorjenje opozicije, koliko stane en migrant v Sloveniji, ima zgolj populistični namen, saj vedno ob tem, da migrant Slovenijo stane dobrih tisoč 900 evrov, pozabijo povedati, koliko sredstev iz Evropske

unije za reševanje omenjene problematike pa Slovenija dobi. Tu se s strani opozicije izpostavlja, da ima Evropska unija in OZN figo v žepu ter je namen globalnega dogovora in marakeške deklaracije zgolj nekakšna legalizacija migracij, ki izenačuje zakonite, nezakonite migracije, ukinja meje, migracije obravnava kot nekaj pozitivnega in jih pospešuje. Če bi bilo temu res tako, potem Evropska unija ne bi ravno v tem času pripravljala predloga direktive o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav. V direktivi se zavzemajo za učinkovito vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav ter za skrajšanje trajanja postopkov vračanja, tudi da se zagotovi boljše povezava med azilnimi postopki in poveča učinkovitost uporabe ukrepov za preprečevanje pobegov. Še več, v direktivi se poenostavljajo, omejujejo in tudi nekatera pravna sredstva se omejujejo v postopkih vračanja; a tega seveda opozicija ne bo izpostavila. Da ne gre za pospeševanje in spodbujanje migracij ter legalizacijo, priča tudi predlog novega večletnega finančnega okvira, v katerem komisija posebno pozornost namenja novim izzivom predvsem na področju migracij ter notranje in zunanje varnosti, kjer se opazno povečujejo sredstva.

Hkrati pa se predlaga vzpostavitev mehanizma, ki bi omogočal zaščito proračuna Evropske unije v primerih tveganj, ki izhajajo iz pomanjkljivosti sistema vladavine prava v državah članicah. Ukrepi v primerih omenjenih tveganj se med drugim lahko nanašajo, pazite, tudi na zamrznitev plačil ali obveznosti iz proračuna Evropske unije za države članice. Po domače pa to pomeni, da če ne bomo spoštovali vladavine prava ali se bomo morda izolirali, kot to počne Madžarska, morda Slovaška ali še kdo, bomo ob sredstva, ki jih sicer Evropska unija namenja posameznim državam. Za zaključek bom še enkrat povedal, imamo dve možnosti. Smo del rešitve in se skupaj s celo Evropo spopadamo z izzivi, ki jih prinašajo migracije; ali pa smo del problema in ostanemo sami z migranti, z vsemi problemi, ki so s tem povezani, ter redkimi državami, brez pomoči Evrope in brez ustreznih sredstev. Vsakemu zdravorazumskemu človeku je odgovor jassen. Hvala lepa.

PREDSEDNIK MAG. DEJAN ŽIDAN: Gospod poslanec, hvala za vaše stališče.

Besedo ima gospod Gregor Perič.
Pripravi naj se gospa Eva Irgl.
Izvolite.

GREGOR PERIČ (PS SMC): Hvala lepa za besedo. Kot smo danes videli, tako zelo samoumevna ravno ni.

Začel bi najprej s tem. Jaz bi najprej predlagal, da malo razčistimo, kaj so vsi ti dokumenti, da tudi tisti, ki protestirajo danes

pred državnim zborom, sploh vedo, proti čemu protestirajo. Eno je marakeška politična deklaracija, drugo je akcijski načrt za obdobje 2018–2020 in oba omenjena procesa se vodita v okviru Evropske unije v odnosu do Afrike. In tretji je nek globalni dogovor o varnih, urejenih in zakonitih migracijah, ki se ga sprejema na ravni OZN. Vsi ti dokumenti so rezultat Rabatskega procesa, ki teče vse od leta 2006. Ni to od včeraj, ampak je že kar nekaj let, ko ta proces poteka. Pomembno propulzivno vlogo v tem Rabatskem procesu, zlasti v njegovi najbolj zgodnji fazi, je imela ravno Slovenija. V okviru svojega prvega predsedovanja Slovenije Evropski uniji je v vladi gospoda Janše ravno to potekalo. In v tem duhu so tudi stališče tedanjega predsednika Vlade iz decembra 2007, ki smo jih v zadnjih dneh prebirali v medijih, a so danes radikalno drugačna, saj so se ideološko obrnila za 180 stopinj. Smo kaj presenečeni? Morda ja, morda ne. Ali globalni dogovor o migracijah odvzema suverenost državi na področju migracijske politike? Ne. Ali je globalni dogovor pravno zavezujoč? Ne. Ali globalni dogovor ukinja meje? Ne. Ali pomeni globalni dogovor za Slovenijo dodatne stroške? Ne. Ali ustanavlja globalni dogovor človekovo pravico do migracije? Ravno tako ne. Ali globalni dogovor odpira meje za ilegalne migracije? Ne. Ali naslavlja globalni dogovor vzroke za migracije v državah izvora? Da. Gre za prizadevanje za varne, urejene in zakonite migracije, za preprečevanje trgovine z ljudmi, za preprečevanje tihotapljenja ljudi, za dostojno vračanje migrantov v države izvora, za zaščito žensk in otrok in še za marsikaj; ampak treba ga je prebrati. S takimi preprostimi oziroma prostimi interpretacijami se nekateri tukaj notri poigravate z iracionalnostjo, širite ksenofobijo, krepite občutek strahu, katastrofičnost in vse skupaj dajete na en skupni imenovalec, ki mu pravimo fake news. Zakaj to počnete? Zakaj se na tak način ukvarjate oziroma operirate s strahom? Preprosto zato, ker je strah nekaj, kar te prepriča, da si postal tujec v lastnem telesu in tujec v lastni državi. Ima to moč, da ti umaže dušo, da ti pred um spusti neko megleno zaveso in da ti rani srce. Ampak samo v primeru, če mi to dovolimo. V opoziciji ste se pri vprašanju migracij ob načrtnem, napačnem in zavajajočem razumevanju dejansko postavili nad OZN. Razlagate nam, da je OZN neke vrste sovražnik ljudstva in da se je postavil nad suvereno voljo države. Bojujete se na nek način proti tistim ustanovnim načelom, ki so bila vodila grajenja novega reda, napredka, sodelovanja in stabilnosti v času po drugi svetovni vojni. Zanikate prefinjeno, tiho, a zato nič manj perfidno, kar je v duhu Splošne deklaracije človekovih pravic in vsega, kar je v sedmih desetletjih od njenega podpisa dejansko nastalo.

Po svojem je tudi položaj oziroma vloga Nove Slovenije nekako razumljiva, ker se je, občutek imam, znašla na nek način v stiski. Kolegi iz NSi niso govorili o nekih usodah ljudi,

ampak zlasti so se osredotočili na tehnološki vidik, na učinkovitost mednarodnih organizacij, česar pa ta dokument ne naslavlja. Ni njegov predmet in vseh teh vprašanj ne more rešiti. Po svoje tudi razumem, ker če gre SDS na planiško skakalnico pa želi skočiti dvesto metrov, potem vi niti ne morete ostati spodaj in gledati, ampak morate tudi vi sodelovati v tej igri, in to mi je jasno. Mi je pa malo manj jasno, da so poslanci Evropske ljudske stranke, socialistov in demokratov in liberalcev večinoma podprli dogovor in bili kritični do predsedujoče Svetu Evropske unije, Avstrije, ki se je iz njega umaknila. Na nacionalnem nivoju govorite eno, na evropskem nivoju govorite in delate in glasujete drugače, razen če se ne strinjate s pripadnostjo vaši družini Evropske ljudske stranke.

Vprašati se moramo tudi, zakaj smo kot Slovenija decembra 2007 vsej Evropi in svetu razlagali in zatrjevali eno, danes pa trdimo nekaj povsem nasprotnega. Kaj se je v tem času zgodilo takega? Pravi odgovor na to vprašanje je sila enostaven – nič. Nič se ni zgodilo. To tematiko na krilih strahu izkoriščate zgolj zato, da krepite svoj položaj in nabirate poceni politične točke. Na nek način nabirate glasove in nič drugega. Ker če ne bi bilo tako, potem bi ponujali rešitve, rešitev pa nimate. Govorimo sicer o nekih alternativah. Govorimo o nacionalizmu, o grajenju zidov, o unilateralizmu, o osamitvi, o oboroževanju in o vaških stražah. To je vse idealna podlaga za razcvet tihotapstva in trgovine z ljudmi. Sprejetje deklaracije in dogovorov vam na nek način ni v interesu, saj bi potem izgubili ta stroj, ta idealen stroj za generiranje strahu. Priseljeni bi bili iskati rešitve in zreti naprej, kar pa verjamem, da je težko. Na žalost ponujate zgolj eno, svoj program 10 + 100, kjer 10 + 100 pomeni na 10 besed 100 laži. Hvala lepa.

PREDSEDNIK MAG. DEJAN ŽIDAN: Gospod Grims, proceduralno, izvolite.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala, gospod predsednik!

Samo prosil bi, če lahko opomnite spoštovanega kolega, ki pravi, zgodilo se ni nič, da je samo v minulih treh letih preko Slovenije šlo več kot 530 tisoč ilegalnih migrantov. In potem ne recite, da se ni zgodilo nič. To je približno tako, kot kolega iz vladajoče koalicije, ki je govoril malo prej, iz SD, ko je rekel, da je to družba mračnih držav, ki zavračajo to deklaracijo. Glede na to, da bo med njimi po nekaterih namigih kmalu tudi Rusija, ga bom takrat z veseljem spomnil na te besede. To je neumnost in je žaljivo do vseh sosednjih samostojnih, suverenih držav, ki pač vsaka odloča o svoji usodi. Gre samo za to, kaj čemu da prednost; odgovornost do lastnih državljanov ali pa da prednost migracijam.

PREDSEDNIK MAG. DEJAN ŽIDAN: Dobro. To sem razumel, da je bila v bistvu replika.

Gremo sedaj naprej. Gospa Eva Irgl, pripravi pa se magister Andrej Šircelj.

Gospa poslanka, izvolite.

EVA IRGL (PS SDS): Najlepša hvala za besedo. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci!

Zelo pozorno sem poslušala tako stališča poslanskih skupin kot tudi razprave poslank in poslancev do sedaj. Moram reči, da se s strani koalicijskih poslancev danes skuša prikazati takšna slika, da tisti, ki podpirate globalni sporazum, se pravi tako imenovano marakeško deklaracijo, ste človekoljubi, ste humanitarci, spoštujete človekove pravice, spoštujete človekovo dostojanstvo, in da smo tisti, ki tega dogovora ne podpiramo – ne podpiramo pa ga upravičeno, danes je bilo že večkrat izpostavljeno, zakaj, jaz bom nekaj več rekla o tem v nadaljevanju – tisti, ki smo nečloveški, nehumani, ki ne poznamo solidarnosti, ki nimamo srca za tiste ljudi, ki potrebujejo pomoč v stiski. To ne bo držalo! To ne bo držalo. Kvečjemu bi jaz obrnila vprašanje in vrgla žogico na drugo stran. Vemo, da je v tem parlamentu vsaj ena stranka, ki je imela po drugi svetovni vojni povsem drugačen odnos do beguncev, in kaj vse se je zgodilo, s kakšnimi vprašanji se moramo še danes ukvarjati zaradi tega, ker smo bili tako nečloveški kot narod. Pa čeprav je to bistvo in bit naroda in bi morali te stvari enkrat že razrešiti. Ampak danes ti isti posamezniki govorijo – čeprav sta zgodovinska zavest in zgodovinski spomin še zelo močna – da smo mi tisti, ki ne spoštujemo človekovih pravic, ki ne razumemo človeškega dostojanstva.

Države, ki so odstopile od tega globalnega sporazuma, ki se bo sprejemal 11. decembra v Maroku, potem bo pa 17. decembra šel v sprejetje pri OZN, so naslednje: Združene države Amerike, Madžarska, Avstrija, Avstralija, Češka, Poljska, Bolgarija, Slovaška, Latvija, Litva, Estonija, Izrael. Kot kaže, se bosta iz tega dogovora umaknili tudi Rusija in Kitajska. O odstopu razmišljajo tudi: Danska, Romunija, Italija, Švica. Na Hrvaškem je tako, da vlada to pogodbo podpira, medtem ko predsednica države jasno pravi, da je proti takšnemu podpisu. Obenem tudi nimamo skupnega stališča Evropske unije. Ampak kaj je skupno vsem tem državam, ki sem jih sedaj naštel in so se po temeljitem premisleku odločile, da ne dajo tega podpisa – oziroma da ga umaknejo – k temu škodljivemu sporazumu, ki posega v vitalni bit ali pa bistvo neke civilizacije? Tem državam je skupno, da se zavedajo, da je treba zaščititi naš način življenja, ki je bil izbojevan skozi desetletja in desetletja. Vsi vemo, kaj se je dogajalo po drugi svetovni vojni. Evropska unija oziroma Evropa je utemeljena prav na skupnem boju proti takšnim stvarem. Utemeljena je na spoštovanju človekovih pravic in na pridobljenih

postulatih demokracije, ki pa seveda narode povezujejo, nikakor pa jim ne odrekajo suverenosti in lastnega odločanja, kar v tem trenutku počne prav ta globalni sporazum.

Evropa ima torej svojo zgodovino. In ima svoj vrednostni sistem. Vsak Slovenec in vsak prebivalec Evrope je ponosen na to, kar je bilo izbojevano. Seveda je treba to tudi spoštovati in tudi zaščititi. Če želimo ostati združeni, potem mora Evropa biti sposobna izoblikovati neko skupno mnenje, skupno politiko do teh migracijskih vprašanj. Glede na to, da danes lahko vidimo, da vedno več držav odstopa od tega sporazuma, je več kot očitno, da temu ni tako. Ampak od zrele politike se seveda pričakuje, da bo dosegla nek skupen dogovor, sicer bomo tavalili v neki temi in predvsem bomo slabšali pogoje za evropskega državljan in državljanke. Vsekakor je v tem globalnem sporazumu, ki je že nekaj časa v obravnavi – čeprav do sedaj samo v angleški verziji, pa vendarle – sporno, da sporazum na nek način izenačuje ilegalne in legalne migrante, kar je problem, sploh če vemo, da se je ta ločnica tekom razprav na različnih nivojih že jasno definirala. Danes se ponovno zamegljuje. Očitno ima globlji namen. Pomembno je tudi, da ta sporazum več kot jasno migrantom daje praktično enak status in na nek način tudi ukinja meje, obenem pa se od držav članic, ki bodo podpisale ta sporazum oziroma so povedale, da ga podpirajo, pričakuje, da bodo zajezele vsakršno negativno poročanje o migracijah, o migrantih, o tem, kaj se dogaja na družbenopolitični sceni v zvezi z migracijami. Tu seveda trčimo v tisto najbolj osnovno človekovo pravico, ki je bila zopet izbojevana, to je pravico do svobode govora.

Rekli ste, predsednik Vlade je to večkrat povedal, minister za zunanje zadeve je to večkrat povedal – mi je žal, da ga danes ni tukaj, da pravzaprav ni nikogar od relevantnih sogovornikov na tej seji, kar veliko pove o tem, koliko je pravzaprav za njih ta tema pomembna oziroma da gre samo za to, da se obračunava s tistimi, ki menimo drugače – večkrat so povedali, da je ta dokument pravno nezavezujoč. Če je ta dokument dejansko pravno nezavezujoč, potem mislim, da ne potrebuje našega podpisa. Če je ta dokument pravno nezavezujoč – pa jaz dvomim, da je temu tako, ker do sedaj se je še vedno izkazalo kasneje, da se vsi dokumenti potem nekako implementirajo skozi različne faze v zakonodajo, če je pravno nezavezujoč – ne vem, zakaj od njega odstopa toliko držav, in to zelo pomembnih, najmočnejših veselil pravzaprav v svetu.

Sporazum je za nas nesprejemljiv, ker posega v suverenost držav in v njihov pravni red, ker podtalno na nek način zelo subtilno začenja spreminjati družbo, evropsko družbo, to civilizacijo in začenja spreminjati vrednote, ki so bile skozi desetletja izbojevane. Govorite danes o sočutju, govorite o pomoči, govorite o solidarnosti, o spoštovanju človeškega

dostojanstva, o stiskah, o bolečinah, o težkih usodah, to so besede in to so tudi situacije, ki jih sama jemljem izredno resno, ampak z njimi ne manipuliram. Danes pa se s strani zlasti koalicijskih poslancev prav s temi besedami in s takšnimi situacijami, ki so lahko izjemno težke in zahtevne, manipulira. Hvala.

PREDSEDNIK MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, gospa poslanka.

Besedo imate mag. Andrej Šircelj, pripravi pa se gospod Robert Pavšič. Izvolite, gospod poslanec.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani predsednik. Kolegi in kolegice!

Kot prvo moram zelo jasno povedati, da sem za to, da se problematika migracij uredi. Sem tudi za to, da se nekako omeji nepravilna svetovna porazdelitev kapitala in premoženja. Še posebej, če sledimo podatkom mednarodnega denarnega sklada, ki kažejo na to, da se krepi centralizacija celotnega premoženja, svetovnega premoženja v rokah nekaj deset ali nekaj sto ljudi ali podjetij, kar pomeni, da je dejansko to nepravilno. Ob tem pa se seveda pojavila, na kakšen način, kako in ali je ta dokument, o katerem danes govorimo, pravi način, da se bodo te razlike zmanjšale, predvsem pa, da se bo zmanjšala revščina, ki danes bremeni, jaz mislim, več kot dve tretjini svetovne poloble ali pa dve tretjini tega planeta.

Mislim, da takšen način in takšen način sprejemanja ni tisti, ki bi dejansko omogočil zmanjšanje revščine pri izvoru, in drugič, da ne bi migracijski tokovi dejansko pomenili tudi boljšega položaja ljudi, karkoli to za njih dejansko pomeni. Zakaj ne? Prvič zaradi tega, ker tukaj ne gre za globalni dogovor, migracije pa so tako stvar tistih držav, iz katerih migranti prihajajo, in drugič, tistih držav, ki te migrante sprejemajo. Drugače ne more biti in drugače je vsak takšen dokument črka na papirju, ki lahko za nekatere ustvarja lažne iluzije, lahko ustvarja tudi lažne sanje, da se bo dejansko nekaj zgodilo, stvar na tej polobli pa samo zapleta. Ta dokument ne loči med legalnimi in ilegalnimi migranti. Čeprav imamo v prevodu tudi besedo ilegalno, v osnovnem besedilu te besede ni. In drugo, za kar gre, ta dokument ne upošteva držav, ki bodo dale gostoljubje. Ne upošteva njihove volje, in samo z njihovo voljo se lahko uresniči tisti cilji, ki so plemeniti – da se zmanjša revščina, da se zmanjšajo razlike v svetu, ki se dejansko samo povečujejo. Zaradi tega dejansko ta dokument morda za nekatere pomeni neko lažno pričakovanje, in s to deklaracijo je v bistvu tako, kot da bi pojedli neko tableto proti glavobolu, ki je zraven še nekoliko posladkana, in zraven mislili, da ste siti in da ste se najedli. Nič od tega dejansko ni res.

Naslednja zadeva, ki je tukaj pomembna, je, kakšen vpliv bi ta deklaracija dejansko – upam, da je seveda Vlada ne bo sprejela – imela na Slovenijo. Dejansko to ni

razvidno. Tudi ni razvidno, kakšen vpliv bi imela na Evropo. Ampak celovito ureja vse zadeve. Celovito ureja socialno vprašanje, celovito ureja izobraževanje, celovito ureja, pogledjte, gospe in gospodje, celo finančna vprašanja. In to v cilju številka 20, kjer govori o finančnih tokovih in govori o tem, da ukrepi za boj proti nezakonitim finančnim tokovom in pranju denarja ne bodo ovirali nakazil migrantov domačim z neupravičenimi in pretiranimi ali diskriminatornimi politikami. Govori o finančnih transakcijah, kako naj države zmanjšajo ukrepe, ki bi morda povzročili pranje denarja. Kaj pomeni to za zakonodajo? In te finančne transakcije naj bi potekale mimo bančnega sistema. Kako bo? Evropski bančni sistem je dejansko univerzalen za vso Evropo, je harmoniziran. Kakšne spremembe mora država tukaj sprejeti? Kaj mora narediti, da se bo to dejansko zgodilo? Govorimo o finančnih transakcijah, gospe in gospodje. Komu so namen te finančne transakcije? Zakaj so namen? Govorimo tudi o obveznicah v tej točki, ki naj bi imele neke olajšave in tako naprej.

Tako celovito je, da je neodgovorno, da se pred podpisom ne pogledajo vsi učinki. Ampak ti učinki bodo takšni, da bodo pomenili slabost za državo, ki bo sprejemala te migrante. Zaradi tega jaz mislim in predlagam Vladi, da še enkrat premisli, še enkrat prebere, pogleda učinke, pogleda, kaj je tukaj dobrega za Slovenijo, in takšno besedilo enostavno zavrne. Hvala.

PREDSEDNIK MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, gospod poslanec.

Za vami je na vrsti gospod Robert Pavšič, pripravi naj se gospod Boštjan Koražija. Izvolite.

ROBERT PAVŠIČ (PS LMŠ): Hvala, predsednik, za besedo.

Po mojem ni problem v tem, da ste proti sporazumu. To je popolnoma legitimno in vsak ima pravico biti proti. Problem je v argumentaciji. Če mi rečemo črno, boste vi rekli belo ali pa rdeče. Popolnoma različno beremo ta dokument; jaz sem res zdaj zmeden. Na eni strani imamo zagotovila – in znamo tudi sami prebrati – ki so zavrnila vse vaše očitke, na drugi strani pa vi še vedno trdite svoje. Tako da tukaj lahko razpravljamo 14 let, pa ne bomo prišli do odgovora oziroma vi ne boste prepričali nas, mi pa ne vas. Problem pa je dejansko v argumentaciji. Če samo zdaj na hitro povzamem, kaj vse sem slišal, ne samo danes, ampak v zadnjih nekaj tednih: prihajajo horde za boj sposobnih; prihajajo mladci s polnimi žepi gotovine in s sodobnimi mobiteli; prihajajo tisti, ki istospolne mečejo iz petega ali višjega nadstropja; prihajajo posiljevalci in takšni, ki pohablajo ženske. Take imamo že vse tudi pri nas. Ne moremo posploševati na vzorce, ki jih ne poznamo. Mislim, če že govorimo ali pa če vi nam očitate, da nimamo pričakovanih učinkov iz

tega dokumenta, prosim, da niste tako pavšalni tudi pri ocenjevanju, kdo je med temi potencialni migranti ali begunci. Ampak to sploh ni ključno vprašanje. »Potem pa so bili na evropski strani posamezniki, ki so te horde potolkli.« Mislim ... To je gospod Grims rekel nekajkrat. Saj je vseeno. Potem pa se še perfidno vplete notri Sorosa, levičarje in še druge temne sile. Pa smo zdajle videli, gospod Šircelj, da ste pravzaprav glede na vaš prvi stavek vi zelo močan levičar – za ureditev migracij in razdelitev svetovnega premoženja. Levičar ... /oglašanje iz dvorane/ Lepo, no, saj smo vsi na nekih področjih levo usmerjeni, na nekaterih pa desno.

Konec koncev, danes bo cel večer, cel dan minil v enakem tempu. Z ene strani eno, z druge drugo in bomo igrali tale pingpong, krasno. Ni to zapravljanje časa, daleč od tega. Prav je, da se pogovarjamo o teh zadevah, in prav bi bilo tudi, da bi skupaj našli neke rešitve. Me pa moti dvojnost, dvojna merila. Pred nekaj leti je bilo to v redu, danes pa ni v redu. Pa pustimo stati. Kar se prevodov pa tega tiče, kar je gospod Möderndorfer izpostavil, preden je izgubil besedo, upam, da bo lahko danes še kaj povedal pa pojasnil na to temo, ker me je prav zanimalo, kaj vse se je zgodilo v preteklosti ... Dali smo vam argumentirane odgovore na očitke, ampak vi, tako kot mi, še naprej trmasto vztrajate. In ta nenehna diametralnost je nesmiselna.

Gospod Baković je pred nekaj minutami omenil, kar smo včeraj obravnavali – pa tudi jaz sem v stališču poslanske skupine – priporočila Evropske unije, ki smo jih včeraj obravnavali na odboru za notranje zadeve: evropska kibernetična varnost, skupni standardi in postopki za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav, Agencija Evropske unije za azil, za katero Vlada pravi, da bo močna agencija olajšala izvajanje in delovanje sistema in bo v večjo neposredno pomoč državam članicam, ki se znajdejo v kritičnih razmerah, in okrepitev skupnega nadzora na morju in zunanjih mejah. To smo včeraj obravnavali in to je, izgleda, tudi posledica marakeške deklaracije, tiste izpred nekaj mesecev ali pa tiste izpred nekaj let, ki se je takrat imenovala rabatska. Torej, ti dogovori imajo posledice, konkretne posledice, ampak te posledice bomo pa obravnavali v Državnem zboru, jih uskladili z našo zakonodajo in jih suvereno izvajali na lastnem suverenem ozemlju.

Kar pa se tiče migrantske krize in 530 tisoč migrantov, ki so šli čez Slovenijo – kaj bi se zgodilo, če bi mi takrat zaprli oči pa rekli, to ni naš problem, in nepredušno zaprli mejo? Ali bi s tem kaj rešili? Ne, drugim bi težave naredili. Tako da vse te zadeve niso tako enostavne – ja, zelo je »smešno« kolega Mahnič, 530 tisoč ljudi, 530 tisoč duš ljudi ... /oglašanje iz dvorane/ Ne bomo o tem, lahko kasneje govoriva ... /oglašanje iz dvorane/ Tako. Problem ne izgine, če zamižimo. Problem tukaj bo. Ključno vprašanje je, ali smo za to, da se uredijo

migracije. Tukaj smo zagotovo vsi enotni – ja. In ta dokument je dobra osnova, da se uredijo, sploh če bo imel takšne posledice, kot so bila priporočila, ki smo jih včeraj obravnavali na odboru. Hvala lepa.

PREDSEDNIK MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, gospod poslanec.

Gospod Šircelj, replika, izvolite.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa.

Replika gospodu Robertu Pavšiču. Jaz sem tudi omenil, da je Mednarodni denarni sklad tisti, ki je ugotovil glede centralizacije premoženja in nepravilnosti pri tej delitvi premoženja. Osebnost je to povedala gospa Christine Lagarde, vodilna na tem. Če vi smatrate to za levičarstvo, ker zdaj ste hitro začeli deliti na levo pa desno – pa ne potem reči, da smo mi začeli deliti na levo pa desno – potem to ni noben argument. Vi hočete zdaj to zapeljati v neke vode, ki, bom rekel, so političantske, za moje osebno mnenje. Ampak to, da je nekdo za to, da se naredi večja pravičnost pri delitvi tega svetovnega premoženja, kjer imajo 3 % ljudi 97 % vsega premoženja ali pa še več, to ni levičarstvo, to je človekoljubno, to je popolnoma nekaj drugega, kar si vi pod to dejansko predstavljate. Ne si uzurpirati humanosti in socialnosti, češ, da je to samo stvar levice. Ne, to ni res.

PREDSEDNIK MAG. DEJAN ŽIDAN: Okej, doživeli smo repliko. Za gospodom Boštjanom Koražijo bo gospod Samo Bevk.

Gospod Koražija, izvolite.

BOŠTJAN KORAŽIJA (PS Levica): Najlepša hvala za besedo.

Tudi jaz sem migrant, dnevni delovni migrant, ki se vozi s Ptuja v Ljubljano pa iz Ljubljane nazaj na Ptuj, pa sprašujem preko predlagatelja oziroma sklicatelja te seje, da mi razloži, ali sem legalen oziroma ilegalen migrant. Hvala.

PREDSEDNIK MAG. DEJAN ŽIDAN: Bilo je neko vprašanje, poslanci bodo odgovorili, če želijo. Gremo naprej. Za gospodom Samom Bevkom je gospa Mateja Udovč.

Gospod poslanec, izvolite.

SAMO BEVK (PS SD): Hvala za besedo gospod predsednik. Spoštovani zbor!

Današnja 13. izredna seja poteka, vsaj njen prvi del, v klasični koreografiji predlagatelja priporočil v zvezi z marakeško politično deklaracijo o beguncih: nastop predsednika največje opozicijske politične stranke v Državnem zboru Janeza Janše, kar se zgodi bolj poredkoma oziroma samo v primerih, ko ocenijo, da bodo s tem dobili dodatne politične točke, ter izbrani politični simpatizerji na balkonu velike razpravne dvorane in protestniki na trgu pred

parlamentom. Naj povem, da podpiram marakeško politično deklaracijo v zvezi z množičnimi migracijami, ki smo jim priča. Migracije predstavljajo globalni izziv, s katerim se soočajo vse države kot bodisi države izvora, tranzita bodisi cilja. Migracije ali begunstvo so pojav, ki spremlja človeštvo vse od njegovega zavedanja dalje in je skozi zgodovino dobival različna poimenovanja in pravne okvire. Pred tremi leti je vso Evropo pretresel begunski val z Bližnjega vzhoda, Azije in Afrike. Celotna mednarodna skupnost se je prepozno in prepočasi začela ukvarjati z enim največjih problemov sodobnega sveta.

Spoštovani, v obdobju med 2014 in 2018 smo v Evropi in po vsem svetu obeleževali stote obletnice prve svetovne vojne, ki so se zaključile z veliko manifestacijo 11. novembra 2018. Spominskega srečanja v Parizu so se udeležili državniki z vsega sveta. šlo je za globalno srečanje državnikov, ki krojijo usodo današnjega sveta. Zakaj omenjam to obletnico? Prvič zaradi tega, ker gre podoba modernega begunca, begunca ki ga je od doma pregnala vojna, pripisati prvi svetovni vojni, in drugič zaradi tega, ker bo čez dva dni dan Rudolfa Maistra, državni praznik v spomin na njegove izjemne vojaške dosežke. Ped dobrimi stotimi leti je velika vojna sprožila obsežne migracijske procese, povzročila selitve milijonov beguncev po vsej Evropi ter s tem zabrisala mejo med prvimi bojnimi črtami in zaledjem. Vojske niso prizanašale civilnemu prebivalstvu, požigale so vasi in pobijale civilno prebivalstvo, s tem pa se je dokončno zabrisala meja med vojaki in civilisti. Še posebej je bilo izpostavljeno civilno prebivalstvo v neposrednem zaledju velikih bojišč, najbolj izrazito na mejnih področjih. Tako tudi na širšem območju Soške fronte, ki se je leta 1915 odprla na slovenskem etničnem ozemlju ter povzročila razvejano razselitev civilnega prebivalstva. Slovence z vzhodne strani soškega bojišča, se pravi z levega brega Soče, so avstrijske oblasti preselile v notranjost avstro-ogrske monarhije, v Kranjsko, Štajersko in Koroško ter v begunska taborišča v spodnji Avstriji. Z zahodne strani, to je z desnega brega, pa so jih razselili skoraj po celotnem ozemlju Kraljevine Italije. Po navedbah iz slovenske enciklopedije je bilo prvih okrog 80 tisoč, drugih pa od 10 do 12 tisoč.

Italijanske oblasti so Slovence izselile predvsem iz Brd, z območja med rekama Idrija in Soča, ter iz zgornjega Posočja, prebivalce s Kambreškega in Kanalskega pa so v začetku junija 1915 najprej izselili v Gorenjo in Dolenjo Tarbij ter Gnidovco ter kasneje razselili po celotnem Apeninskem polotoku, v Novaro, ob ligurijsko obalo in v Piemont. Kako kruto in neusmiljeno je bilo begunstvo, priča tudi ukaz avstro-ogrskih vojaških oblasti z dne 22. maja 1915, ko so imeli nesrečni ljudje z obrobja Krasa komaj dve uri časa, da so vzeli najnujnejše osebne stvari in šli na vlak za notranjost države. Pretresljiva je korespondenca družine Gerbec iz

vasice Gaberje na Kambreškem, ki jo je natančno popisala zgodovinka in velika poznavalka prve svetovne vojne dr. Petra Svoljšak. Pisma so neprecenljiv dokument časa, saj opisujejo vsakdanje življenje v begunstvu in ljubezen do domačega ognjišča. Iz Diano Marina ob ligurijski obali je oče družine zapisal, navajam: »Precej smo ošibeli, ker nimamo prave hrane, belimo samo z oljem, odkar smo tukaj, olje pa ima malo moči,« in naprej, »do sedaj nismo bili še hudo lačni, pač pa smo lačni drugih reči, namreč mile domovine in domačega jezika in še marsikaj.«

Koliko je danes podobnih pisem in usod? Zagotovo na stotisoče ali milijone. Marsikdo bi se raje vrnil za domače ognjišče, kot pa iskal negotovo prihodnost v tujem svetu, zato moramo ločevati med ilegalnimi migranti, s katerimi se ukvarjajo tihotapci z belim blagom, in begunci, ki so zbežali od doma zaradi vojne in lastne varnosti. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK BRANKO SIMONVIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Mateja Udovč, pripravi naj se Vojsko Starović.
Izvolite.

MATEJA UDOVČ (PS SMC): Hvala za besedo.

Žalosti me, ko danes gledam, poslušam naše razprave. Žalosti me predvsem, ker se iz zgodovine očitno nismo dovolj naučili. Kot me žalosti, da danes z našim nastopom vnašamo nemir in strah ljudem, našim državljanom. Strah bi jaz sama povezala kot virus, bolj ko ga hočemo odstraniti, bolj se zaleze v nas, duši nas, veže in nas vleče na dno. Bolj ko razmišljamo o njem, bolj nas prevzema, je kot fobija, ki jo zelo zelo težko odstranimo. Žalosti me, da veliko ljudi ne išče pozitivnih pristopov do reševanja problema, temveč zgolj širi, vnaša strah ljudem, hkrati pa se ne zavedajo, da s tem ne rešujejo problema, temveč širijo nestrpnost med ljudmi, ki je lahko zelo zelo nevarna. Migracije spremljajo človeštvo skozi vso njegovo zgodovino, to ni nič novega. Mnogo Slovencev, mnogo Slovenk je kmalu po prvi svetovni vojni emigriralo v Ameriko, v Kanado, v Avstralijo, po drugi svetovni vojni v Evropo in druge zahodne države, kamor so šli, kot je bilo danes že povedano, s trebihom za kruhom. Toka migracij v zgodovini ni bilo nikoli mogoče zaustaviti, lahko pa se oziroma se moramo z njim naučiti živeti. Vsak izmed nas si izbira pot, ki mu bo boljša. Boljša, k boljšemu življenju. Tudi naši državljani si želijo boljšega kruha in zato odhajajo v tujino. S tem, ko iz naše države odhajajo najboljši ljudje, ki upajo, da bodo v drugih deželah bolj srečni, da bodo bolje živeli kot doma, pri nas nastaja prostor, prostor za druge, ki verjamejo, da je pri nas življenje boljše. Tako kot so mislili naši ljudje, ki so odšli iz Slovenije iz enakega razloga.

Danes je večina ekonomskih migrantov, zato je prav, da ta pojav tudi ustrezno

obravnavamo. Migracije danes nikoli ne smejo biti sredstvo za razdor in strašenje slovenskih državljanov. Migracije lahko obravnavamo tudi drugače, s pozitivne strani, lahko izkoristimo tudi njene prednosti. Z ekonomskimi migranti se je Slovenija srečala že po drugi svetovni vojni, ko so se v Slovenijo preseljevali delavci iz drugih republik Jugoslavije, predvsem iz Bosne in s Kosova. Takrat smo jih večinoma potrebovali za najenostavnejša in fizična dela in jih tudi brez predsodkov sprejeli. Večji problem oziroma nestrpnost pa je nastala po naši osamosvojitveni vojni, ko so prihajali begunci iz Bosne in drugih vojnih območij bivše Jugoslavije. Takrat se je že pojavil prvi odpor do teh migrantov oziroma beguncev. Pojavile so se razne špekulacije o teroristih, strašenje naših državljanov s prevlado kulture in vere, predvsem pa, tako kot danes, da nas bodo begunci preplavili in zavzeli Slovenijo, da groženj s povečanim kriminalom in drugimi socialnimi, patološkimi pojavi niti ne omenjam. In kaj se je zgodilo? Nič. Nič takega. Večina beguncev oziroma migrantov od takrat se je preselila po Evropi, v ZDA, Kanado, na Novo Zelandijo, v Avstralijo, le manjše število ljudi je ostalo pri nas. Slovenija je bila za njih le tranzitna država. Tudi statistika kaznivih dejanj v tistem obdobju ni izstopala.

Podobno izkušnjo smo imeli pri nedavnem begunskem valu, ko je leta 2015 prišlo v Evropo več kot milijon migrantov. Večino prebivalcev starega kontinenta je to močno prestrašilo. Različna kultura in vera pribežnikov sta le še povečali nepredvidljive situacije in zavladata je panika. Ta panika ni popustila do danes ne glede na to, da danes ni več tako velikega migrantskega vala. Migranti Slovenijo uporabljajo, kot sem že povedala, za tranzitno državo. Seveda jih nekaj ostane, vendar nas le-ti v ničemer ne ogrožajo. Ogrožamo pa se predvsem s svojo nevednostjo in negotovostjo, ki pa sta najboljša hrana za strah in za predsodke. Mednarodne migracije obsegajo okoli 3 % svetovnega prebivalstva. To pomeni, da v globalnem smislu migranti ne bodo preplavili sveta in uničili civilizacije. Razvite države z migranti rešujejo svoje demografske probleme, prav tako pa jih uspešno vključujejo v trg dela. Manj razvite države pa preko raznih projektov na njihov račun pridobivajo transferje od razvitih držav.

Tudi stališča papeža Frančiška in Vatikana za reševanje migracijske problematike so identična globalnemu sporazumu Združenih narodov. Se bomo na podlagi tega lažje odločili, da bomo podprli sporazum? Prav je, da politika v tako zapletenih in pomembnih situacijah nastopi enotno in suvereno, v skupnem dialogu poišče najboljše rešitve in jih prenese v vsakodnevno življenje, zelo napačno pa je, ko politika migrante uporablja zgolj in predvsem za nabiranje predvolilnih glasov. Nikakor ne smemo pozabiti, da so besede politikov lahko zelo močno orožje, ki lahko privede do neobvladljivih situacij. Lahko celo vojne. Upam, da se

zavedate, kakšen haloefekt bo imela današnja seja na ljudi, ki sedijo doma, nas gledajo in poslušajo. In mogoče se sedaj še bolj bojijo, da bo mogoče že danes ali jutri prišel v njihov odročni kraj val migrantov. Vse to razmišljajo samo zato, ker mogoče niti ne ločujejo migrantov in to besedo povezujejo samo z ilegalnimi imigranti in teroristi!

Za Slovenijo, ki je majhna država, je zelo pomembno mednarodno sodelovanje, povezovanje z mednarodnimi institucijami, ki so močne in nam lahko pomagajo v situacijah, kot je bila leta 2015. Če tega ne bomo podprli, bomo v prihodnjih podobnih situacijah in primerih ostali sami. Pa da ne bo nejasnosti, sama se bom še naprej zavzemala za celovito ureditev problematike ilegalnih migracij, predvsem za jasno postavljena pravna pravila, ki bodo sprejemljiva za vse in ki jih bomo vsi spoštovali. Želim pa si samo eno, tako kot vi, vsi ostali – da bi še naprej živeli v svobodni, tolerantni, odprti, predvsem pa v napredni družbi. Hvala za besedo.

PODPRESEDNIK BRANKO SIMONVIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima Vojko Starovič, pripravi naj se Žan Mahnič.

Izvolite.

VOJKO STAROVIČ (PS SAB): Hvala za besedo. Pozdravljeni vsi!

Ob današnji razpravi je prav, da se spomnimo Platonovega razlikovanja med erističnim in dialektičnim dialogom. Pri prvem gre za to, da vsak dokaže svoj prav in da drugega podre in da se nasprotna stran moti, pri drugem gre za pričakovanje, da se bo prav skozi razpravljanje pokazalo, da imata obe strani v nečem prav, da obe opozorita na nek vidik resnice pri drugem. Danes moram ugotavljati, da, vsaj tako presojam sam, prevladuje eristična razprava. Za umetnost eristike pa je značilno prepričevanje, ki se poslužuje nelojalnih prijemov, zvijače, ki imajo zgolj videz logične pravilnosti. Logiko so si izmislili stari Grki, da bi dokazovali pravilnost trditev retorike v takratni demokraciji. Do nekod so prišli in je to Aristotel pač zavil v neke formule, ki jih še danes uporabljamo tudi pri informacijski tehnologiji in povsod. Taki nelojalni prijemi so hujskanje občinstva ali smešenje osebnosti, kar smo danes tudi doživljali, idej, izrabljanje nasprotnikove šibkosti, skromnosti ali sočutja ali pa zbujanje nekih strasti. Sam mislim, da ni dobro, da se preveč igramo s strahom, sovraštvom in z zavistjo. Strah je pač eno od najmočnejših čustev in se hitro prime. Govorjenje, ki spodbuja širjenje strahu v Sloveniji, pa odpira prostor za širjenje paranoične mentalitete, ta pa je vedno nevarna.

Ugledni nemški teoretik Max Horkheimer je že vrsto let nazaj opozoril, da je v modernih družbah izvor socialnih predsodkov in izbruhov sovraštva ravno v paranoični

mentaliteti, v potlačenih strahovih in zavisti ljudi. To sovraštvo in zavist pa nastajata kot posledice pomanjkanja življenjske radosti zaradi materialne, socialne ali kulturne bede. Pri tem je zavist še bolj razdirajoče čustvo od sovraštva. Ker zavist kasneje mine, jo je težje odpraviti kot sovraštvo. V tem je malo problem zavisti. In to ni dobro, če začne prevladovati med ljudmi. Tako stanje skušamo doseči tudi s trditvami, da begunci dobijo tisoč 900 evrov. Dejansko pa tisti, ki jim je priznan status begunca, dobijo 18 evrov na mesec. Begunci nas pa res toliko stanejo, zato ker je cel postopek vračanja, sprejemanja, zaslišanja in tako naprej, če vse to združimo – to lahko vidimo, je iz poročila Računskega sodišča.

Danes zjutraj je na zajtrk, na katerega me je povabila kolegica Ljudmila Novak – se ji zahvaljujem za to – ta pripeljala zelo zanimivega in radostnega gosta, mislim, da ne bo narobe, če ga poimenujem, Blaža Švaba, ki je nekako razsvetlil ta jutranji prostor. Na vprašanje, kaj si misli o politikih, nas je opozoril, da naše besede odmevajo, da v ljudeh po nepotrebnem sprožamo negativna čustva, čeprav so v resnici mnogo bolj radostni, kot si mi mislimo. Pri tem je poudaril, da je zanj najpomembnejše, da smo spoštljivi eden do drugega, da se znamo lepo pozdravljati med seboj in spoštovati medsebojno dostojanstvo, ker on, ki stalno nastopa pred publiko, je stalno v stikih, to čuti in to ve. K temu dodajam, da nehamo kvariti z našimi takšnimi prehudimi in premalo vljudnimi polemikami radost ljudem, ker s tem bomo tudi obranili parlamentarizem in ugled.

Če boste pogledali statistike, kaj pokažejo, ko sprašujejo ljudi, je parlament na najnižji stopnji. To pa v eni demokratični državi in v družbi, kjer se stranke tudi poimenujejo, da so demokratične stranke ... Moramo paziti na naš ugled. Saj je prav, imamo različne, eni imajo vrednote sočutje, ljudje, pravičnost, drugi bolj zvestoba, čistost, svetost. Poudarjam, absolutno to razumem, domoljubno nagnjenje, nadvse zvestobo, ampak dajmo razumeti tudi drugo stran. In jaz ne razlikujem toliko med levimi in desnimi, ampak bolj med liberalnimi, ki so malo bolj odprti, in konservativnimi. Eno in drugo je potrebno pri ljudeh, ki so zadržani in držijo neke stvari, da nam ne uidejo. Tako da si v bodoče želim bolj takega dialoga, ustvarjalnega, in s tem bomo dosegali boljše rezultate, tudi glede gledanja ljudi na demokracijo in parlament. Hvala.

PODPRESEDNIK BRANKO SIMONVIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Žan Mahnič, pripravi pa naj se Aleksander Reberšek.

Izvolite.

ŽAN MAHNIČ (PS SDS): Hvala za besedo, podpredsednik. Kolegice in kolegi!

Najprej naj izrazim veliko razočaranje, ne ministra za notranje zadeve ni v dvorani ne

ministra za zunanje zadeve ni v dvorani. Ko so bila predstavljena stališča poslanskih skupin, sta odšla, gospa, ki tukaj sedita, sicer ne poznam, ampak dvomim, da je katera državna sekretarka na ministrstvu, tako da ... Vi ste? Aha, okej, dobro. Boste verjetno potem lahko kaj povedali, ampak pričakoval bi, da – predvsem upam, da boste povedali, če ste vi tisti, ki boste v Marakešu ploskali, predvsem pa sem pričakoval nekako, da bosta dr. Cerar in gospod Poklukar odgovorila na vprašanje, ki so se pojavila, ampak žal je očitno pretežno. In že to, da so se skrivali ti dokumenti, da se niso objavili prevodi, kaj šele, da bi se jih sploh naredilo, je dokaz, da ste vedeli, kakšen bo odziv, tako da nismo mi tisti, ki netimo ne vem kaj, kar nam očitajte, ampak ste vi sami, s tem ko ste to želeli skriti pred javnostjo.

Kako se ta dokument bere? Prebral sem že prejšnjo verzijo, še v angleščini, sem tudi danes preletel slovensko in lahko rečem, da očitno eni niste prebrali ne angleške ne slovenske, ker so stvari tukaj precej jasno zapisane. Težko bi si jih vsak drugače tolmačil. Da ne bo vse negativno, lahko izpostavim eno pozitivno stvar, tukajle eno točko, in vas vprašam, kaj nameravate s tem narediti. Kajti tukaj notri med drugim tudi recimo piše: »Zavezujemo se, da bomo ustvarjali ugodne politične, gospodarske, družbene in okoljske razmere, da bodo lahko ljudje v svojih državah živeli mirno, produktivno in trajnostno ter uresničevali osebnostna hotenja, hkrati pa zagotavljali, da zaradi brezupnih razmer in propadajočega okolja ne bodo prisiljeni s pomočjo nezakonitih migracij iskati možnosti za preživetje drugod.« Kaj konkretno bo Vlada Republike Slovenije storila tukaj? Ker če resno mislite z neko razvojno pomočjo, z nekim razvojnim programom za Bližnji vzhod in Afriko, je to v nasprotju z marakeško deklaracijo, ki je bila sprejeta maja, kjer pa piše, da Evropa zaradi demografskih trendov potrebuje novo delovno silo, nove inženirje in da lahko damo ljudem iz Afrike in z Bližnjega vzhoda priložnost, da se v Evropi šolajo in potem tukaj delajo. Skratka, kako boste potem vi razvijali neke potenciale teh držav, če pa prej tudi potrjujete deklaracijo, s katero se nekako zavezujete, da boste skušali delovno silo, ki je v Evropi manjka, nadomestiti z njimi.

In če gremo naprej po tem sporazumu: »Zavezujemo se, da bomo možnosti in poti za zakonite migracije prilagodili tako, da bo omogočena mobilnost delovne sile in dostojno delo, ob upoštevanju demografskih danosti in dejanskega stanja na trgu dela.« Vemo, kako je z demografijo v Evropi, vemo, kako je s stanjem na trgu delovne sile, kako za določena dela manjka ljudi. Imamo kar nekaj brezposelnih, ampak pač teh del očitno ne želijo opravljati. Tukaj so jasni zametki, da vi migracije smatrate kot nadomestek za Evropejce. Vi si želite v skladu s kulturnim marksizmom, v skladu z liberalno logiko teorije spola, v skladu s tem, ko

se dobrikate četrtemu totalitarizmu, in to je islamski radikalizem in islamski radikalizem je prisoten v teh državah, na nek način nadomestiti, očitno, evropsko prebivalstvo.

Mislim, da je gospod Perič našteval, česa vse tukaj ne bo, ampak dajte mi povedati: »Zavezujemo se, da bomo nacionalne meje upravljali usklajeno, pri čemer bomo spodbujali dvostransko in regionalno sodelovanje, zagotavljali varnost držav, skupnosti in migrantov, omogočali varno in zakonito čezmejno gibanje ljudi ter preprečevali nezakonite migracije. Zavezujemo se tudi, da bomo izvajali politike upravljanja meja, ki spoštujejo nacionalno suverenost, načelo pravne države, mednarodne obveznosti, človekove pravice vseh migrantov ne glede na njihov status.« Ta odstavek potrjuje oba očitka. Ko piše »zagotavljanje pravic vsem migrantom ne glede na njihov status«, to se pravi ne glede na to, ali je legalni migrant ali je ilegalni migrant, izenačuje ta dva pojma, in pa preprečevanje nezakonitih migracij z omogočanjem varnega in zakonitega čezmejnega gibanja. Ja, seveda ne bo nezakonitih migracij niti vam jih ne bo treba preprečevati, ker boste uredili legalno te migracije, tako da bo nemoteno čezmejno gibanje.

Potem če grem naprej, se zavezujete zopet, da: »Bomo vsem migrantom ne glede na njihov status omogočili uresničevanje človekovih pravic z varnim dostopom do osnovnih storitev.« In tukaj dajete prečkanje meje, illegalen prehod meje, ki ga sedaj več ne bo, skratka migracijo dajete kot človekovo pravico. In da uvajate cenzuro, cilj 17, 33. točka: »Spodbujanje neodvisnega, objektivnega in kakovostnega medijskega poročanja, tudi na spletu, izobraževanje medijskih strokovnjakov glede besednjaka v zvezi z migracijami, ob polnem spoštovanju svobode medijev.« Govorite, kako je treba prekiniti javna sredstva vsem tistim medijem, ki negativno poročajo o migrantih. Ne vem, zakaj, bi dali kakšen amandma na to, če je bilo možno, pa napišite: v Sloveniji lahko o migrantih poročata samo Mladina in Eugeniya Carl. Pa bo mir. Mogoče še Delo, Večer, Dnevnik in tisto, kar pač obvladujete. In zopet: varne, urejene, zakonite migracije. Gospe in gospodje, ti ljudje, ki prihajajo, se ne bodo nikoli integrirali, pa tudi o integraciji nima smisla govoriti, govoriti bi morali o asimilaciji.

Primerjate Slovence, ki so odšli v Združene države Amerike, z migranti, ki prihajajo. Tukaj sem lahko malo kritičen, ampak ali veste, kakšna je razlika? Slovenci, ki so odšli v Ameriko, njihovi otroci večinoma, tudi ti znani, ki so, danes žal ne znajo slovensko, govorijo vsi angleško. Ti priseljenci iz zalivskih držav, ki so pa prišli v Francijo, pa še danes francosko ne govorijo. V tem je razlika, kako smo se mi prilagodili. In ne žalite Slovencev in Slovencev, ki so šli po drugi svetovni vojni čez lužo, s tem, da jih danes enačite s temi ilegalnimi migranti. 530 tisoč duš, je prej dejal gospod Pavšič, je

prečkalo mejo, da je to 530 – kolikim od teh ste pomagali? Kolikokrat ste bili na meji? Koliko denarja ste donirali? Ali ste vzeli kakšnega domov? Je bil poziv, je bil razpis na spletnih straneh Vlade Republike Slovenije, če kdo želi, da lahko koga vzame domov. Zakaj se niste prijavi? Tudi nadomestni poslanec Jani Janko Möderndorfer zagovarja te migrante, ampak namesto da bi prazno stanovanje dal kakšnemu migrantu, ga je potem po volitvah za tisoč 100 evrov na mesec oddajal! Veste, besede – dejanja, to je med nami razlika. Jaz to, kar zagovarjam v besedah, počnem tudi v dejanjih, vi pa ne, in to je osnovna razlika med nami.

PODPREDSEDNIK BRANKO SIMONVIČ:
Hvala lepa.

Izvolite, replika. / oglašanje iz dvorane/
Najprej se je prijavil gospod Pavšič, lepo prosim. / oglašanje iz dvorane/ Saj vi imate tudi repliko, oba imata repliko. Pa umirite se enkrat, lepo prosim.

Izvolite, gospod Pavšič.

ROBERT PAVŠIČ (PS LMŠ): Hvala lepa.

To je bilo pa skrajno nedostojno, kolega Mahnič. Kaj sem jaz počel med begunsko krizo, vem jaz. In komu sem pomagal, vem jaz. In to vedo tudi tisti, ki sem jim pomagal. Tako. Najlepša hvala.

PODPREDSEDNIK BRANKO SIMONVIČ:
Hvala lepa.

Naj povem, na sestanku vodij poslanskih skupin smo se dogovorili, gospod Jani, da boste dobili besedo na koncu. Velja? Gremo naprej. Besedo ima gospod Aleksander Reberšek. / oglašanje iz dvorane/

Izvolite postopkovno, gospod Möderndorfer.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS SMC):
Predsedujoči, poslovnik velja za vse enako. Še enkrat vas opozarjam, da imam pravico do replike. Bil sem imenovan in izrečena je bila laž in imam pravico ugovarjati temu in da pojasnim, kaj je pravzaprav govoril. In prosim, če se mi omogoči replika. To, kar ste se vi menili z vodji poslanskih skupin glede moje razprave, je nekaj drugega. Jaz pa zdaj repliciram, in to nima nobene zveze z razpravo. In prosim, če mi to omogočite.

PODPREDSEDNIK BRANKO SIMONVIČ: Jaz vas sprašujem, ali ste bili napačno razumljeni.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS SMC):
Absolutno.

PODPREDSEDNIK BRANKO SIMONVIČ:
Izvolite.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS SMC):
Hvala lepa.

Gospod Mahnič je seveda jasno omenil, da gospod Möderndorfer oddaja stanovanje in ga ni oddal beguncu, ampak da – je pač razložil, kar je pač razložil. Prvič, jaz nimam nobenega stanovanja v lasti in ga nikoli nisem oddajal. Res pa je, da je revija Demokracija objavljala laži na podlagi Facebook objave. To stanovanje je v lasti mojega soseda in that's it. Ampak gospod Mahnič pač rad verjame in še sam tvori laži. In še enkrat bom jasno povedal, gospod Mahnič, za takšne lažne objave in razglase, ki jih dajete tu na javnem prostoru, vas bom enostavno moral tožiti, da boste razložili na sodišču, zakaj to govorite. Mi je prav žal, gospod Mahnič, to je nedostojno. Jaz sem vam že povedal, da imate pač neke svoje metode, ampak radi to počnete, seveda z lahkoto, ker imate jasna navodila. In še enkrat poudarjam, gospod Mahnič, nehajte se lagati.

PODPRESEDNIK BRANKO SIMONVIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Aleksander Reberšek, pripravi naj se mag. Dejan Kaloh. Izvolite.

ALEKSANDER REBERŠEK (PS NSi): Hvala lepa za besedo. Spoštovani!

Kot ste verjetno že mnogi opazili, drugi pa si mogoče zatiskate oči, poteka pri nas tiha islamizacija Evrope – počasi, a vztrajno. Če se v našo družbo priseljujejo ljudje iz drugih držav, postaja tudi naša družba vedno bolj podobna družbi, iz katere ti ljudje prihajajo. Več med seboj zelo različnih kultur pa težko biva brez konfliktov na enem ozemlju. Naj vas spomnim samo na Balkan v začetku 90. let. Z vsem srcem branim svojo domovino in svoj narod in krščanske vrednote, na katerih je zgrajena Evropa. Evropa je naš dom in nihče nam ga nima pravice ugrabiti. Strinjam se z Dalajlamo, ki je izjavil in dejal, da Evropa pripada Evropejcem in da bi se morali begunci vrniti v svoje domovine in pomagati pri njihovi obnovi, podobno kot to počne Pedro Opeka. Šest črk in ena številka, Afrika 5, na 1919 je vredno več kot vse vaše besede, ki sem jih danes poslušal o humanitarnosti. Z denarjem, ki ga namenimo ilegalnim migracijam, bi lahko konkretno pomagali ljudem, ki v svojih državah živijo v veliki revščini. Samo na takšen konkreten način lahko pomagamo pri temeljnih vzrokih za trpljenje in stisko vseh teh ljudi.

S spodbujanjem ilegalnih migracij najrevnejšim in najbolj ogroženim ne pomagamo. Ti namreč ostajajo v svoji državi, tam, kjer so, ker nimajo denarja za pot v Evropo. Kot je zapisal varnostni strokovnjak Boštjan Perne: »V Jemnu na smrt strada več milijonov ljudi, pol milijona otrok je na pragu smrti. Kje so zdaj vsi evropski zagovorniki humanitarnosti? Migrantom stanovanja in socialno, otrokom na robu smrti pa nič? Lažna solidarnost v službi notranje politike.« Ljudje pri nas delajo za

minimalca, za minimalno plačo. Nekateri so celo življenje trdo delali in garali, pa ne dobijo niti 500 evrov pokojnine. Ne vem, če se zavedate, ampak pri nas v letu 2018 živijo ljudje brez elektrike, brez vode in brez sanitarij. Zakaj skrbi ne polagate za najšibkejše slovenske državljane, vas sprašujem. In ko govorimo o migracijah, je treba povedati dejstvo, da se je pred dvema letoma iz Slovenije izselilo 8 tisoč 800 slovenskih državljanov oziroma več, kot je prebivalcev Vrhnik. Lansko leto se je iz Slovenije izselilo 9 tisoč 900 slovenskih državljanov oziroma več, kot je prebivalcev Postojne. Zakaj Vlade ne skrbi za slovenske državljane? Zakaj se ukvarjamo z ilegalnimi migranti in pa njihovo pravico in skrbjo za njih? Pa dobro je, povejte mi – čigava vlada ste vi?

PODPRESEDNIK BRANKO SIMONVIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima mag. Dejan Kaloh, pripravi naj se mag. Marko Koprivc. Izvolite.

MAG. DEJAN KALOH (PS SDS): Predsedujoči, hvala lepa za besedo.

Mislim, da res ni korektno, da nas nekateri koalicijski poslanci pač zaradi zavzemanja za ohranitev slovenstva obešate v znake sovražstva, da nismo človeški, da si na teh migracijskih zgodbah samo gradimo politične točke. Negiram vas bom s svojim lastnim primerom. Namreč, poročen sem z migrantko, verjeli ali ne, z migrantko iz Ruske federacije. Je pa res, da je ta migrantka dvojna doktorica znanosti, govori tekoče pet jezikov, med njimi tudi brezhibno slovenski jezik, in je seveda tudi ponosna slovenska državljanka. Toliko, da vam negiram ta vaša dvojna merila. Hkrati pa je to tudi dokaz, da so te migrantske zgodbe, govorim o tujih znanstvenikih, umetnikih, seveda uspešne, če ti migranti prihajajo iz istih kulturnih in civilizacijskih okolij, ki so bližje našemu evropskemu prostoru.

V sami deklaraciji, v tem globalnem paktu je navedeno, »migracije so vedno prinašale bogastvo, inovacije in trajnostni razvoj«, ampak kot smo slišali, predvsem tisti, ki so prišli leta 2015 s tistim migrantskim valom – so sploh našli kakšno zaposlitev? 0,000 promila je bilo takih, ki so bili doktorji, programerji, inženirji in tako dalje, drugo so pa bili, glejte – pa pravim, so ljudje, tudi ti iz muslimanskega sveta in iz podsaharske Afrike, ampak zdaj je vrednost enega pletilca košar s socialnim kapitalom tukaj na zahodu skorajda enaka ničli. To je dejstvo. Trg muslimanskega sveta in tega revnega sveta iz podsaharske Afrike je enostavno prevelik za našo Evropo. Evropa ga ne bo preživela. Ugleden francoski pravnik, zgodovinar Jean-Louis Harouel je v pariškem dnevniku Le Figaro nedavno nazaj zapisal: »Ideologija svobodne migracije uničuje lastništvo zahodnih ljudstev nad samim sabo. Suverenost ljudi temelji nad lastništvom nad samim sabo s svojo

usodo, s svojo identiteto, s svojo zemljo, s svojo materialno in duhovno dediščino.« Temu verjetno ni kaj dodati.

Kar se pa tiče pravnega aspekta te deklaracije, vladni predstavniki pa koalicijski poslanci so danes tukaj na veliko govorili, da ni pravno obvezujoč. Ampak bo pravno obvezujoč. Dajte si kakšno relevantno pravno mnenje na to temo prebrati. Če se bodo države v praksi držale določil tega dogovora, to je pod točko A, in pod točko B, ker morata biti izpolnjena dva pogoja, se pravi, da bodo to jemale kot neko obveznost, bo ta sporazum podlaga za nastanek norme običajnega mednarodnega prava. Kaj to pomeni? Da bo ta dogovor postal mednarodnopravno zavezujoč. Tega danes od vladnih predstavnikov nismo slišali. Ja, v tem trenutku ni pravno zavezujoč, bo pa postal, in verjemite mi, zelo hitro. Ta splošna praksa se bo že začela v končni fazi decembra izvajati in hitro bodo to prakso države posvojile kot, bi rekel, pravno obvezujočo.

Rečeno je že bilo o državah, ki so odstopile od tega sporazuma oziroma od pristopa k temu sporazumu, rad bi samo referiral o Avstriji in Švici, kjer nekako poznam razmere preko sorodstva. To sta državi z zelo visokim standardom, in zdaj če njuni politični predstavniki ... Nekako tri skupne točke sem tam sam našel: da globalni sporazum o migracijah ne predvideva, da se bodo priseljenci vključili v kulturo držav priseljevanja, se pravi sploh ne bo nikakršne asimilacije; drugič, države morajo migrantom omogočiti dostop do socialnega sistema; in pa tretjič, da si morajo prizadevati, da migracije predstavijo prebivalstvu kot nekaj pozitivnega. To je kot neka obveza, obvezuje jih k temu. Avstrija je recimo že dejala, da je ohranjanje nacionalne suverenosti tisto, kar je prvo vodilo pri njihovi odločitvi, da k temu sporazumu ne pristopijo. Zato tudi v bistvu nekako apeliram na Vlado Republike Slovenije, naj bo toliko modra, preudarna, in če vam je seveda do naše dediščine, do naše kulture, religije in v končni fazi današnjega narodnega obstoja, dajte zavrniti oziroma odstopiti od tega sporazuma. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK BRANKO SIMONVIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima mag. Marko Koprivc, pripravi naj se dr. Anže Logar.
Izvolite.

MAG. MARKO KOPRIVC (PS SD): Hvala lepa. Spoštovani podpredsednik, hvala za besedo. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci, spoštovani predstavniki Vlade!

Uvodoma bi rekel, da smo priče nečemu, kar smo že vajeni iz preteklosti. Pred parlamentom peščica, nekaj deset privrženih protestnikov, na balkonu še do nedavnega nazaj veliki privrženci velikega vodja opozicije, ki motijo delo državnega zbora, in seveda z druge strani smo bili deležni velikega števila neresnic,

ki so se kar ponavljale in ponavljale. Dejstvo je, da je to tema, na kateri neofašistom in skrajni desnici v Evropi rastejo krila, in žalostno je, da se na takih temah napaja tudi naša desnica in širi neresnice in laži ter nestrpnost tudi med državljane in državljanke Republike Slovenije. Deklaracija, o kateri danes govorimo, nikakor v ničemer ne posega v suverene odločitve Republike Slovenije, kar je bilo danes tudi že velikokrat povedano – a to ni bistveno. Bistveno je, da skušate spodbuditi, vnesti med naše ljudi nek strah, strah pred nečim tujim, drugačnim, strah pred ljudmi, ki govorijo drug jezik, ki verujejo v drugo vero, v drugega boga, ki pa niso zato prav nič in popolnoma nič slabši.

Ob tem se enostavno vprašajmo, ali smo ljudje ali nismo. Ali ni človeško, da nekomu, ki bodisi zaradi vojne bodisi zaradi revščine skupaj s svojimi otroki in družino beži v boljši svet? Tudi našim prednikom se je to dogajalo. Zjutraj ste bili na molitvenem zajtrku, ki se je v prostorih Državnega zbora organiziral s strani opozicije, pa če ste krščani, katoliki – jaz nisem, sem ateist, ampak verjamem, da je katoliška vera kot tudi marsikatera druga vera, da širi pozitivna izročila. To ni v skladu s temi dejanji, nikakor ne. In če citiram papeža Frančiška na temo migrantov, rekel je: »Edini razumni odgovor na izzive migracij je solidarnost in sočutje. Pomoč ljudem v stiski ne sme biti predmet političnega kupčkanja«. Se strinjamo s tem? Upam, da se. Gospod Mahnič zmiguje z glavo. Ključno pa je, da mi te ljudi, ki pridejo v Slovenijo, seveda govorimo o legalnih migrantih in beguncih, znamo pravilno integrirati. Naj vam povem, da v Ljubljani s tem nimamo težav. Moj sin je nedavno nazaj dobil iz Sirije sošolko v vrtcu, ki se je odlično vključila v skupino, in skupaj sodelujejo popolnoma normalno in brez vsakršnih težav. Žal pa vsi ne gledajo tako na te stvari.

Je pa še ena pomembna zadeva tukaj, zelo pomembna, kar je bilo sicer že omenjeno v preteklosti – treba je iskati vzroke in izvor za to, da morajo ljudje bežati. Tukaj smo pa odgovorni vsi in predvsem zahodnoevropska civilizacija, zveza Nato in vsi tisti imperialistični interesi, ki posegajo po državah in s tem povzročajo vojne, in tudi zaradi tega ljudje iz teh držav bežijo. Namenimo raje več sredstev za razvojno pomoč kot pa za oboroževanje in verjemite, da bo na tem svetu veliko lepše. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK BRANKO SIMONVIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima dr. Anže Logar, pripravi naj se dr. Milan Brglez.
Izvolite.

DR. ANŽE LOGAR (PS SDS): Hvala, predsedujoči.

Zdaj bi samo prosil gospoda Koprivca, da naj ne žali posameznikov in ljudi, ki so danes prišli na trg pred parlament izraziti svojo voljo. Pravi, da jih je bila peščica, mislim, da jih je bilo

nekaj več kot tistih, ki so za vas glasovali za župana v Ljubljani. Zdaj pa, levo levo skrajno leva vlada danes nas vse prepričuje in nam govori o morali, češ, kako nemoralni ste na tej strani, ki jo predstavljate na tej razpravi, zraven pa govorijo o vseh drugih stvareh, samo o tem sporazumu ne. Meni je to neverjetno. Niso ga prebrali, očitno, zraven pa moralizirajo o tem, kako nemoralna je druga stran. Mene zanima – ker ključna dilema je – zakaj tako minimizirate ta dogovor? Zakaj vedno pravite, da je nezavezujoč, da je nepomemben in tako naprej? Po drugi strani ga pa z vsemi kripti branite. To ne gre skupaj. Če je nezavezujoč, zakaj ga torej tako branite? Gospod Cerar je šel pri svojem izvajanju še malo dlje – nenavadno, da ga ni tu – dejal je, citiram: »Zato ta dogovor prinaša predvsem zaveze za tretje države, ki teh standardov še nimajo, torej za njih predstavlja, predvsem za države izvora, dodatne obveznosti, ki doslej niso bile definirane na globalni ravni«. Dajte, no! A zdaj je to zagotovilo, da ko bodo Slovenke in Slovenci nezakonito migrirali v Gvatemalo, Eritrejo, Iran, jim bodo tam ponudili vse, kar ta sporazum ponuja? Ne slepite slovenske javnosti. Gospod Cerar je še rekel, da gre zgolj za politično deklaracijo. To ni res. Gre za naslednji korak. Newyorška deklaracija je bila prva deklaracija, zdaj gre za naslednji korak in ta korak bo šel tudi naprej.

Z nečim se verjetno vsi strinjamo. Za legalne migracije ne potrebujemo globalnega sporazuma. Za legalne, zakonite migracije ne potrebujemo globalnega sporazuma, ker so zakonite. Torej, sporazum je izključno za nelegalne migracije, ker drugače nima razlage. Čeprav ima res rahlo nenavadno ime, ki pravi »dogovor o varnih, urejenih in zakonitih migracijah«. Kot sem rekel, za zakonite migracije je že vse urejeno v zakonih. Zato so tudi zakonite migracije. V bistvu gre pri tem dokumentu za nekakšno kuhanje žabe. Najprej imaš Newyorško deklaracijo, potem imaš globalni dogovor, naslednjič bo že konvencija. In vsak naslednji sporazum se sklicuje na tistega prejšnjega in počasi pridemo do zavezujočih mednarodnih pravnih norm. Vemo, kako se to počne. Vemo, kako se to počne. Poglejte, kaj recimo sam ta globalni sporazum pravi v 14. členu o sebi. Citiram: »Se zavedamo, da je Globalni dogovor o varnih, urejenih in zakonitih migracijah pomemben mejnik, vendar se z njim naša prizadevanja ne končajo.« Torej se ne končajo, gremo naprej. Je pomemben. Ker vseskozi pravite, da ni pomemben, ni zavezujoč – pa pogledimo, kaj piše v 6. členu o njem. »Globalni dogovor je mejnik v zgodovini globalnega dialoga in mednarodnega sodelovanja na področju migracij.« Je mejnik! In naprej: »Ta dogovor se nanaša na migrante in predstavlja okvir za sodelovanje glede vseh razsežnosti migracij.« Mejnik in okvir. Je torej pomemben ali ni pomemben? Ga zato branite?

Ali ta dogovor spodbuja migracije ali ne spodbuja migracij? Tisti, ki ga niste prebrali,

govorite, da ne spodbuja. Mi, ki smo ga prebrali, pa imamo neke argumente v tem dokumentu. Nekaj, kar vpliva na pravno varnost, na socialno varnost, na zdravstveno varnost – ali to spodbuja privlačnost okolja, da greš v to okolje, ali ne? Verjetno ja. Ljudje se selijo v bolj privlačno okolje. In zdaj če piše tukaj notri, citiram, da ta sporazum zagotavlja »dostop do pravnega varstva vsem migrantom, tudi z lažjim dostopom, do brezplačnega ali cenovno dostopnega pravnega svetovanja in pomoči usposobljenega in neodvisnega odvetnika« – ja, ni lepšega. Ilegalno migriraš pa imaš pravico do brezplačnega, cenovno dostopnega pravnega svetovanja v svojih pravicah.

Gremo naprej. Zdravstveno varstvo. »Vključevanje zdravstvenih potreb migrantov v nacionalne in lokalne politike in načrte zdravstvenega varstva, na primer s krepitvijo zmogljivosti za nudenje storitev.« To je že neposredna zaveza. V naslednjih zakonodajnih predlogih na podlagi tega boste morali spreminjati zakonodajo. Zdaj me pa samo zanima, v Sloveniji čaka 250 tisoč ljudi na zdravstveni poseg, ali boste te, ki pridejo sem, postavili na dvestopetdesettisočprvo mesto ali preko vrste. Ker če jih boste na dvestopetdesettisočprvo mesto, boste iz OZN dobili, da jim kršite pravico do hitrega zdravstvenega varstva. Kaj boste naredili? Boste poslušali torej New York ali jih boste postavili v vrsto? In naprej: »Usposabljanje izvajalcev zdravstvenih storitev, da bodo zagotavljali storitve ob upoštevanju kulturnih razlik, zato da bi spodbujali fizično in duševno zdravje migrantov.« To piše notri. Zdaj pa glede na to, kar je gospod Cerar prej govoril o tem, da velja za države, predvsem tretje države, ali to pomeni, da ko bo Slovenka ilegalno migrirala v Iran, ko bo šla k zdravniku, bo lahko oblečena, kakor bo želela, v mini krilu? Ali kako? Ali to to pomeni? Ali ravno to postavlja besede gospoda Cerarja na laž in čisto zavajanje? Besede imate tukaj. Ne izmišljujem si jih. Takih primerov, kot veste, je v tej deklaraciji zelo veliko.

Zdaj pa, če grem samo na tale 12. člen, ki mislim, da najbolj ponazarja ost ali pa namen te deklaracije, ker je kontradiktoren sam s seboj. V 12. členu v prvem stavku pove: »Cilj tega dogovora je ublažiti negativne dejavnike in strukturne vzroke, ki ljudem onemogočajo, da bi si v izvornih državah zagotovili in ohranili vzdržno preživetje.« S tem se vsi strinjamo. V izvornih državah naj bo ohranjeno takšno stanje, naj pomagamo ohraniti takšno stanje, da tam ostanejo. Ne da jih mi krademo, inženirje in tako naprej, ampak da tam ostanejo, da tudi države razvijejo. Torej, s tem prvim stavkom se strinjamo. Ampak, pogledajte, potem pa ta isti člen govori o namenu, ki pa pravi: »Namen dogovora je zmanjšati tveganje in ranljivost, s katerimi se soočajo migranti v različnih fazah.« Zdaj jim je pa lažje migrirati ven! In še zadnji stavek: »Prizadevamo si ustvariti ugodne pogoje, da bi lahko vsi migranti s svojimi osebnimi,

ekonomskimi in družbenimi sposobnostmi obogatili naše skupnosti.« To je pa neposredno povabilo! In v neposrednem nasprotju s prvim stavkom taistega člena. V enem členu je torej celotna zgodba, ki sem jo malo prej bolj na dolgo predstavil, povzeta s tremi različnimi stavki. Najprej sicer uradno rečemo, da je to zato, da bi tam ostali, potem jim pa povemo: zagotovili vam bomo vse pravice, ki jih boste pri tem potrebovali. In še tretji: rabimo vas, da nas okrepite, da povečate naše število. In še zadnji: »Namen dogovora je izkoristiti potencial migracij pri doseganju vseh ciljev trajnostnega razvoja.« Rabimo vas za vse cilje trajnostnega razvoja. In to je glavna narava tega sporazuma, vi pa iščete vedno neke moralne razloge, češ, kakšni grdi ste vi na tej strani, mi smo pa za človekove pravice.

Zdaj bom pa samo še v enem stavku povedal. A se spomnite tistega stavka: Alle sind willkommen! Leta 2015 je bil izrečen. Se ga spomnite? Izrekla ga je kanclerka Merklova. Ali je zavezujoč? Ali je pravno zavezujoč? Ni. Kaj je bila posledica? 530 tisoč nezakonitih migrantov čez slovensko ozemlje. Kaj so delali? Imeli so sliko Angele Merkel in ta stavek na teh listih. Zdaj si pa predstavljajte, da vse države sprejmejo tak sporazum, ki zagotavlja pravno varnost, socialno varnost, zdravstveno varnost in vse, kar imajo slovenski državljani, ilegalnemu migrantu. Ne bo rabil imeti slike Angele Merkel, ampak resolucijo Združenih narodov. Pa mi povejte, ali jih bo več prišlo ali jih bo manj prišlo. Hvala.

PODPREDSIEDNIK BRANKO SIMONVIČ:
Hvala lepa.

Izvolite repliko.

MAG. MARKO KOPRIVC (PS SD): Hvala lepa, podpredsednik.

Gospod Logar, vidim, da poraza v Ljubljani na županskih volitvah še kar niste preboleli, ali ne? Na vsak način pa me veseli, da Ljubljana tudi v bodoče ostaja odprto, napredno, svobodomiselno mesto. Mesto heroj, kjer smo bodočo žico odstranili že leta 1945 in kjer danes ni prostora za take ideje, kot jih širite. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK BRANKO SIMONVIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima dr. Milan Brglez, pripravi naj se Tina Heferle.

Izvolite.

DR. MILAN BRGLEZ (PS SMC): Najlepša hvala, gospod podpredsednik.

Ko zlo ni več skrito in pravzaprav žari, včasih tudi v soju žarometov, je pravi trenutek, da povzdigneš besedo in ne ostaneš tiho. To je osnovno spoznanje, do katerega sem pravzaprav pri teh zadevah, ki se tičejo razprav o migracijah, prišel tekom celotne politične kariere, ki je relativno kratka, ker se je bilo treba

s temi vprašanji soočati in do njih opredeljevati. Tisto, kar je važno povedati, je, da žal v današnjem besednjaku tistih, ki govorijo o migracijah, zasledimo isto, kot smo zgodovinsko zasledili, ko se je govorilo takrat o Židih, danes govorimo o Judih, torej so tisto mesto, ki je odgovorno za vse, ki je naenkrat krivo za vse zlo, ki se nam dogaja, in zelo poenostavljeno omogoča črno-belo slikanje sveta. To črno-belo slikanje sveta je kasneje seveda imelo svoje posledice, na to sem opozoril tudi, ko sem predstavljal stališče poslanske skupine. In nikakor tisto, kar se je na koncu zgodilo, ne more opravičiti tistega, kako se je vse skupaj začelo. Eno in drugo je bilo napačno. Iz mojih ust nikoli niste slišali ničesar drugega od tega. Ampak mene skrbi ravno ta začetek, ker ravno ta začetek je tisti, ki lahko omogoča takšno slikanje. In ne samo, da omogoča takšno slikanje, omogoča lahko tudi dejanja, ki na podlagi tega nastanejo.

Zaradi tega mi je to vprašanje pomembno in seveda je simbolno pomembno, kaj se bo zgodilo z globalnim dogovorom o varnih, nadzorovanih in urejenih migracijah – ker namreč mislim, da bi bil to pravičen prevod tega, kar je tam notri napisano. Namreč če prehitro uporabimo izraz nezakonite, potem izpustimo tisto bistvo, za katerega vemo, da nekdo mora to nezakonitost v postopku ugotoviti. Zato pa imamo postopke, zato smo tudi tako imenovano azilno zakonodajo dobesedno zreducirali zgolj še na postopkovne pravice, vse ostalo je pravzaprav nekako odšlo. Tako da za kakšne socialne in ostale zadeve, ki naj bi v naši zakonodaji bile za te, ki naj bi prišli, ali pa migrante, ki bi prišli, vsekakor ni podlage v naši zakonodaji in je glede tega zelo restriktivna.

Tisto, kar je bilo tudi jasno iz celotne razprave, in še zlasti iz razprave predlagatelja, je, da komunistični manifest pozna precej bolje kot Splošno deklaracijo človekovih pravic. Temu se jaz ne čudim. Ampak na drugi strani je pa važno vedeti tudi to, da, vsaj, kar se samega stališča tiče, v tem stališču ni ničesar, kar bi izhajalo iz samega tovrstnega besedila, kot je komunistični manifest, odraža pa neko razumevanje tega, kaj splošna deklaracija je. Moramo se zavedati, kot sem prej povedal, v povojnih zgodovinskih okoliščinah je nastala, splošna deklaracija ni bila sprejeta s strani vseh, ampak tudi nikjer v njej ni pisalo, da ni zavezujoča, kot je v tem primeru, tako da takšne zadeve se v obče mednarodno običajno pravo ne razvijejo kar tako. Za kaj takega je potrebna po eni strani praksa držav, po drugi strani pa tudi pravna zavest, kaj ob tem počno. Zato nikakor ni pravilno tolmačenje, da ta dokument, torej globalni dogovor, ustvarja novo pravico do migracij. Ne, zgolj potrjuje tisto, kar vsakemu človeku že itak gre. Problem človekovih pravic pa je običajno, da tisti, ki bi jih dejansko potreboval, nima nobenega, ki bi mu jih dejansko ščitil. In to je bilo stanje po drugi svetovni vojni. Zato si je Hannah Arendt

postavila tisto znamenito vprašanje: Kako priti do situacije, da bomo imeli pravico sploh imeti pravico? Kdo bo to pravzaprav zagotovil, ker obstoječe države tega niso počele. In od tod potreba po splošni deklaraciji, od tod univerzalnost pravic in tako naprej.

Znotraj te univerzalnosti pravic je že itak skrita osnovna omejitev pravic – pravice drugega so omejitev mojih pravic. Poleg tega sam globalni dogovor poudarja še dodatno tisto, kar dejansko mnogokoga skrbi, in to je bilo na predlog stališča Evropske unije v to besedilo vneseno, in to je, da je treba spoštovati zakonodajo države, kjer si kot migrant, njene tradicije, običaje. Vse to imamo znotraj tega velikega velikega teksta, torej dolgega teksta, ki pa dejansko omogoča okvir znotraj, ki ga bo treba na takšen ali drugačen način s konkretnimi dogovori med državami konkretizirati. To je zgolj okvir sodelovanja, ki pa prvič vključuje tudi države izvora. Države izvora, torej tam, kjer se celotna zgodba začne. Tisti, ki poznamo mednarodne odnose, vemo, da se celotna zgodba ne začne nujno tam, tudi to je bilo danes že nekajkrat omenjeno, začne se lahko tudi s takšnim ali drugačnim evropskim dolgom do držav tako imenovanega svetovnega juga. Tisto, kar je važno vedeti znotraj tega, je, da je ta dogovor o migracijah umeščen tako na globalnem nivoju kot na evropskem kot na slovenskem znotraj razvojnega sodelovanja ali pa, če hočete, ne zgolj milenijskih ciljev, bomo rekli tako, ampak znotraj ciljev trajnostnega razvoja, ki v primerjavi z milenijskimi cilji zavezujejo vse države. Zaradi tega ker je problem trajnostnega razvoja globalen, ga ni možno nasloviti zgolj parcialno na eni ali drugi. In seveda, okvir Združenih narodov je tisti, ki to dejansko omogoča.

V besednjaku Združenih narodov, torej v besednjaku tega, kaj je dejansko mogoče ubesediti znotraj takšnega mednarodnega pogajalskega foruma, kot so Združeni narodi, je to odličen dokument v tistem smislu, da zadovoljuje pravzaprav vse. Sam po sebi, kot sem prej rekel, ne ustvarja nove pravice, govori o pravicah in dolžnostih, da ne bi kdo mislil, da na kakršenkoli že drug način, zamejuje pa najverjetneje države res v toliko, da ne morejo za 180 stopinj v nasprotju s tistim, k čemur bi se tako politično zavezale, delovati. Ampak tisto, kar omogoča minimalni skupni imenovalec sodelovanja, je tisto, kar bi potencialno lahko zamejilo nenadzorovane in neurejene migracije. Ker to je glavni cilj, ki naj bi ga razlikovanje med posameznimi kategorijami pravzaprav vzpostavilo. Za begunce itak vemo, kakšne so stvari, čeprav tisto, kar je bilo danes razloženo o mednarodnem pravu na področju beguncev – uh, s tem bi imeli v katerikoli šoli, ki karkoli govori o mednarodnem pravu, strašne probleme. Tako da so tukaj zadeve vsekakor bolj kompleksne, kot izgledajo na prvi pogled.

Zakaj znotraj takšnih dogovorov ne sodelujejo nujno tudi največje države, kot so

Združene države, omenja se tudi Avstralija? Najprej zgodovinski podatek ali zgodovinska zadeva, ki je vseeno pomembna, preden sploh začnemo o Združenih državah govoriti kot o državah migracij ali pa o Avstraliji, potem bomo pač morali govoriti tudi o genocidu, ki se je pred tem zgodil, ki je izpraznil področje. Tako da to je en vidik tega, o katerih zadevah pravzaprav ne govorimo, ampak v sedanjem stanju karkoli takšnega na vso srečo ni več aktualno in upam, da smo vsi dovolj zavestni, da tega nobenemu na tem planetu ne bomo več dopustili. To je en vidik zadev. Drugi vidik zadev je, kadarkoli se je karkoli res pomembnega v mednarodni skupnosti dogajalo, so se največje države skušale na takšen ali drugačen način iz tega izvzeti, od mednarodnega kazenskega sodišča do, lahko rečemo, tudi urejanja podnebnih sprememb, lahko bi – ja, recimo, da sta ta dva taka, pa mogoče odpravljanje protipehotnih min in tako naprej. Torej, področja, ki jih je nujno urejati, vendar pa se te države najprej vključijo v celotno pogajanje, da po možnosti razvedenijo tekst, potem se pa na koncu iz celotnega dogovora umaknejo. Ker pač multilateralizem, torej mednarodno urejanje na ravni mednarodnega prava ali pa skupno urejanje zadev, pač ni v njihovem interesu, ker iz takšnega multilateralizma na dolgi rok dejansko nastanejo lahko tudi pravna pravila, pravna pravila, tudi mednarodnopravna pravila, pa so v nacionalnem interesu te države, ker zgolj ta potencialno onemogočajo, da bi prevladala moč. Če bi pa govorili zgolj o moči, bo pa Slovenija, ja, v zelo slabi poziciji tisti trenutek, ko se bo ta mednarodni in evropski red razletel. Hvala.

PODPREDSEDNIK BRANKO SIMONVIČ:
Hvala lepa.

Besede ima Tina Heferle, pripravi naj se Alenka Jeraj.

Izvolite.

TINA HEFERLE (PS LMŠ): Hvala lepa za besedo, gospod predsedujoči. Pozdravljeni vsi predstavniki Vlade, gospod minister!

Ne bom se spuščala v neko ideološko razpravo, tako kot so se nekateri moji predhodniki, ker današnja tema ni take narave. Dejstvo je, da so migracije kompleksen in globalen pojav, s katerim se ne srečujemo le v Sloveniji in v Evropi, ampak je to praktično problem celotnega našega sveta. Ravno zaradi takšne narave vprašanja je treba k reševanju migracij pristopiti celovito in v sodelovanju z ostalimi državami. Slovenija tu ne more biti nekakšna solerka, ampak je treba problem migracij urediti ne samo na nacionalni ravni, ampak tudi na mednarodni ravni, zlasti v okviru Evropske unije. Dejstvo namreč je, da – seveda ob predpostavki, da smo neka resna država, ki spoštuje človekove pravice in temeljne svoboščine – smo dolžni usklajevati politiko tako glede različnih vidikov migracij kot tudi glede varovanja meja in azilne politike ter pri tem tudi v

okviru Organizacije združenih narodov sodelovati z državami izvora in tranzita.

Toliko enega napihovanja in populizma se je v zadnjem času ustvarilo v našem prostoru, da verjetno tudi državljanke in državljani niti ne vedo, če se niso o tem bolj intenzivno sami pozanimali, da se zadnjih nekaj let, praktično že od leta 2006, vsaki dve leti v enem izmed afriških mest zberejo komisariji Evropske unije, torej predstavniki vseh članic, in predstavniki afriških držav, kjer oblikujejo načrt za naslednji dve leti na področju migrantskega sodelovanja in na področju gospodarskega sodelovanja. Prav tako je treba pojasniti, da se je slovenska vlada že leta 2006 udeležila evroafriške konference o migracijah in razvoju. Tudi oziroma že celo takrat je Vlada Republike Slovenije poudarila, da Slovenija migracije uvršča med prioriteta področja v času svojega predsedovanja Evropski uniji in da se trudi v tesnem sodelovanju s Francijo kot naslednico takrat predsedujoče države za uresničevanje zastavljenih ciljev in ukrepov v okviru razvojnopartnerskega sodelovanja z Afriko. Kasneje je ta ista takratna vlada na osnovi stebra rabatskega sporazuma podpisala evroafriško deklaracijo o migracijah in razvoju. Le nekaj mesecev kasneje, leta 2007, je tudi takratna vlada v Lizboni za Slovenijo podpisala tudi lizbonsko deklaracijo ter tudi skupno strategijo Afrike in Evropske unije in prvi akcijski načrt o migracijah in razvoju za izvajanje za obdobje od 2008 do 2010.

Kasneje je takratna vlada na osnovi vseh teh predhodnih dejanj migrantsko politiko že praktično začrtala v neki smeri. In zakaj kar naenkrat danes na desni strani toliko strahu pred to marakeško deklaracijo? Pred deklaracijo, ki ima dejansko korenine in osnovo že v razmišljanju in ravnanju takratne vaše vlade. Po mojem je res že skrajni čas, da nehamo s temi populizmi in politiko ustrahovanja in da začnemo slovenski javnosti realno prikazovati stanje. Kaj je dejansko zapisano v marakeški deklaraciji? Recimo v začetnih pojasnilih in uvodnih določbah, če povzamem, je zapisano takole: Ob sklicevanju na obveznosti, ki so jih sprejele partnerice iz rabatskega procesa na migrantski konferenci v letih 2006, 2008, 2011 in tako naprej – mislim, da ni treba še enkrat poudarjati, kdo je bil takrat na oblasti. Nadalje je v deklaraciji zapisano, pa bom spet dobesedno povzela zapis: »Pristop na podlagi človekovih pravic. Izvedeni bodo ukrepi, ki bodo prispevali k popolnemu spoštovanju človekovih pravic in dostojanstva beguncev in migrantov ne glede na njihov migrantski status.« In naprej: »Posebna pozornost bo namenjena vprašanju enakosti spolov in zaščite migrantov v Evropski uniji ter posebna pozornost ranljivim skupinam, med katerimi so zlasti ženske in otroci.« »Večja pozornost boju proti ksenofobiji, rasizmu in diskriminaciji.« Potem nadalje: »Partnerji si bodo prizadevali za boj proti tem pojavom in spodbujali uravnoteženost poročanja o

migracijah in diasporah, ki temeljijo na dejstvih in poudarjajo njihov pozitiven prispevek k razvoju družbe v državah izvora, tranzita in ciljnih državah.« Mislim, da s takimi stališči ne bi smeli imeti nobenih težav. In ne nazadnje, zanemarljivo se to dejstvo, da je v deklaraciji tudi poudarek na regionalnem pristopu in da je v besedilu zapisano priporočilo, da naj se upoštevajo identifikacija, oblikovanje in izvajanje ukrepov, ki upoštevajo lokalne in regionalne sposobnosti.

Spoštovani, vse, kar sem zdaj naštel, ni nič takega, kar ne bi bilo vredno neke demokratične republike in pravne in socialne države, kar upam, da naša Slovenija je. Še več, vse, o čemer sem sedaj govorila, je demokratična, pravna in socialna država dolžna spoštovati, zagovarjati in se za to aktivno zavzemati. Retorika, ki smo ji bili priča ob predstavitvi stališča Poslanske skupine SNS – na tem mestu ne želim poudarjati niti izrečenih besed niti občutkov, ki sem jih takrat doživela, ker je izpod mojega nivoja, kaže pa na nivo gospoda Jelinčiča, pa vendar je vredno to vsakega obsojanja. Takšna retorika ne spada v naš hram demokracije in iskreno rečeno me je bilo ob nastopu gospoda Jelinčiča sram zanj.

Predsednik Vlade in ostali predstavniki Vlade so že večkrat poudarili in lahko smo slišali, da so javno in odločno povedali, da bo ob spoštovanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin – ki mimogrede pripadajo vsakomur, tudi migrantom, pa naj bodo to ekonomski, vojni, klimatski – Vlada storila vse, da bodo v prvi vrsti zagotovili varnost vseh naših državljanek in državljanov. Tukaj ne vidim razloga, zakaj jim pri tem ne bi verjeli. Zato je politika ustrahovanja, s katero skušate prepričati naše državljanke in državljane, da se bo s to aklamacijo marakeške deklaracije v Sloveniji vzpostavilo neko izredno stanje, da bo zaradi tega k nam prihajalo večje število migrantov – to je milo rečeno neprimerno, če ne kaj drugega. Predsednik Vlade je v ponedeljek jasno povedal, da ima slovenska policija situacijo pod nadzorom, da zaradi te marakeške deklaracije ne izgublamo suverenosti in da zaradi nje niti ne bo nobenega migranta več ali manj v Sloveniji, in to je tisto, kar morajo slovenske državljanke in državljani slišati. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK BRANKO SIMONVIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Alenka Jeraj, pripravi naj se Anja Bah Žibert. Izvolite.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Hvala za besedo.

Nekajkrat smo že danes slišali, da smo že leta 2006 razpravljali o migrantskih vprašanjih. To je 12 let nazaj, medtem se je marsikaj zgodilo, še v našem življenju se v 12 letih veliko zgodi, in normalno, da so se nekatere stvari od takrat spremenile. Ker smo bili leta 2015 priča invaziji, milijon migrantov je prišlo iz drugih držav v Evropo, je normalno, da se je Evropa morala na to odzvati in nekatere

stvari sprejeti in verjetno tudi kakšne deklaracije in kakšne zaveze od prej posodobiti in popraviti. Tudi mi smo to počeli in popravljali naše zakone. Tudi te države, ki so danes odstopile oziroma v teh dneh od podpisa tega globalnega sporazuma, so sodelovale pri teh preteklih dogovorih – z razlogom, ker so pač želele, da se upošteva tudi njihovo mnenje – ampak danes ocenjujejo, da je dogovor preveč zavezujoč za njih. In pogled na migracije se spreminja, normalno, in zato je 13 držav že napovedalo odstop od podpisa, samo naša Vlada še vztraja na tem in se sploh ne vprašamo, zakaj pa mislite, da so odstopile. Najbrž zato, ker je globalni program tako »dober«. Zakaj odstopiš? Zato, ker se ne strinjaš z nekaterimi stvarmi, ker so preveč zavezujoče. In o tem tudi mi govorimo.

Minister Cerar je zjutraj povedal, in to piše tudi v deklaraciji, da prinaša dobrobit in da pomeni temelje blaginje, da prinaša nekaj pozitivnega. Cel dogovor govori samo o pozitivnem. Zdaj ne vemo, ali nas imate za nepismene, ali kaj naj rečem, če vsak dan beremo o kriminalu, ki se dogaja v mnogih državah – Švedska, Finska, tudi Nemčija. Nemčija je sama ugotovila, da migranti niso to, kar so pričakovali, da nimajo izobrazbe, da je 50 % migrantov nepismenih, nimajo si kaj z njimi pomagati; ko so takrat govorili, kakšna bo to delovna sila, o znanstvenikih in ne vem čem vse, sploh ni, da bi govorili. Povečala se je kriminaliteta v vseh teh državah. Najbrž berete iste časopise kot jih mi in ste to prebrali. Število posilstev se je bistveno povečalo. Če je vse tako v redu, zakaj vse te države spreminjajo svojo azilno zakonodajo, zakonodajo, vezano na migrante? Vsi to počnejo, tudi v tem parlamentu smo to počeli. Najbrž zato, ker situacija ni enaka, kot je bila leta 2006, ko je mogoče bilo 10 tisoč migrantov, zdaj jih imamo pa na leto milijon ali pa še več. Normalno, da se je treba s tem spopadati na en drugačen način in drugačne ukrepe sprejemati.

Mnogi ste govorili o družinah, ki smo jih sprejemali po prvi svetovni, drugi svetovni vojni – ja, naši ljudje v Argentini, v Avstraliji, v Ameriki so se prilagodili razmeram. Družine so si tam ustvarile novo življenje, se naučile jezika, sprejemale tudi njihovo kulturo. Danes, če boste pogledali argentinske Slovence, imajo tako argentinske pesmi kot slovenske. So ohranili svoje, niso pa tega nikjer vsiljevali. Ampak so si s svojimi zaposlitvami in tako naprej zagotovili, in to so bile družine. Mi smo ves čas govorili, da je treba ločiti begunce od migrantov. Kolega je govoril o sirski punčki – ja, normalno, da se takim pomaga. Saj s tem nimamo težav in tudi nikoli nismo rekli, da se takim ljudem, ki res potrebujejo pomoč, ne pomaga. Ampak danes novica na STA: »V zadnjih dneh so policisti zaznali več primerov nezakonitega prehoda državne meje in izmikanja kontroli. Na območju Policijske uprave Ljubljana so izsledili šest državljanov iz Iraka, na območju Maribora štiri

državljan Bangladeša, na območju Novega mesta tri državljan Bangladeša, na območju Kopra pa enajst nedovoljenih prehodov državne meje.« O tem govorimo. V Bangladešu ni nobene vojne in sami državljani teh držav so prišli, nobene družine, ki je na begu pred vojno. Zato ne zavajati, ko govorite take stvari. Ogromno, kot sem rekla, Slovencev je v tujini in tam živijo normalno. Tudi tisti ljudje, ki so po balkanskih vojnah prišli v Slovenijo, nekateri so pač tukaj preživeli do konca vojne in odšli nazaj na domove, nekateri so pa tukaj ostali in danes hodijo v slovenske šole, delajo v slovenskih podjetjih, govorijo slovensko in nimamo s tem težav. In nas ne obsojajte, da smo ksenofobi, in ne vem, kaj vse smo še slišali.

Ves čas govorite tudi o tem, da globalni dogovor ni zavezujoč. Na vsaki strani, takoj na začetku na strani 6 imamo cilje in zaveze. Zaveze. Torej se zavezujemo. Če bomo za to glasovali, če bomo to potrdili, se zavezujemo. In nekdo nas bo vprašal, si se zavezal, da boš to naredil, in zakaj tega ne delaš. V vsakem naslednjem, torej ko določijo 23 ciljev, pri vsakem so ukrepi: zavezujemo se, da bomo zagotovili hitro in celovito izvajanje, spodbujanje varnih, urejenih in zakonitih migracij – spet govorimo o nezakonitih migracijah. In v nadaljevanju: zavezujemo se, da bo spoštovana pravica do družinskega življenja – za naše ljudi pa zmanjšujemo zdajle družinske prejemke in tako naprej. »Zavezujemo se, da bomo preverili obstoječe mehanizme zaposlovanja in zagotovili, da bodo delavci migranti zaposleni.« En kup naših ljudi imamo brezposelnih, zaposlitev za naše ni, odhajajo v tujino, mi bomo pa zagotovili za vse te prišleke zaposlitve. In kot je bilo rečeno, enako na področju zdravstva, na področju sociale. Potem zapišemo: »Zavezujemo se tudi, da bomo poskrbeli, da se zoper migrante, ki so predmet tihotapljenja, ne uvede kazenski postopek.« Se pravi, nekdo, ki dela kaznivo dejanje, ne bo kaznovan, ne bomo ga kaznovali, in o tem na splošno govori deklaracija. Naši ljudje v Argentini, če naredijo kaznivo dejanje, so obravnavani; ali pa v Kanadi ali pa kjerkoli, ste jih prej omenjali. Tukaj pa z deklaracijo vpisujemo, da za svoja dejanja ne bodo odgovarjali, oziroma celo piše, da bi države morale premisliti o sankcijah zoper njih in jih ukiniti. Torej o sankcijah za ilegalne migrante. Ja, potem pa kar vse odprimo pa naj pridejo, pa saj je brez zveze potem, da sploh kdo na meji stoji pa jih čaka pa lovi tamle po Kolpi pa ... V deklaraciji oziroma v temle sporazumu to piše.

In v nadaljevanju še: zavezujemo se, zavezujemo se, tukaj imamo tudi, da povsem vključeni migranti lažje prispevajo k blaginji. Dajte nam podatke, od leta 2015 ima Evropa vsako leto milijon novih migrantov, koliko jih je povsem vključenih. Kaj to sploh pomeni, da so povsem vključeni? Zavezujemo se, da bomo vsem migrantom ne glede na njihov status, torej ilegalni, karkoli, omogočili uresničevanje človekovih pravic z varnim dostopom do

osnovnih storitev. Tega še našim ljudem ne omogočamo, pa so državljani, imajo urejen status, ustava jim zagotavlja to, davke plačujejo. Očitno bodo tisti z minimalnimi plačami pa z nizkimi pokojninami zdaj plačevali te storitve za tujce, za njih pa tega ni oziroma ne zagotavljamo. Potem v 17. cilju o človekovih pravicah, da bomo odpravili vse oblike, se spet zavezujemo, diskriminacije, obsodili izraze, dejanja, manifestacije rasizma in tako naprej, in to bomo uresničili tako, da bomo sprejeli, izvajali in ohranjali zakonodajo na področju kaznivih in hudih kaznivih dejanj iz sovraštva, uperjenih proti migrantom.

Kaj pa njihova dejanja, uperjena proti državljanom? Kakšna poročila dobivamo? Prej sem omenila Švedsko, Finsko, vsepovsod polno kriminala in zdaj bomo mi to njim oprostili, ampak mi bomo pa sankcionirani, če se bomo s kom grdo pogovarjali. Saj se najbrž ne bomo nič mogli pogovarjati, ker bodo prej poskrbeli, da nas že več ne bo, marsikdo. Skratka, zaposlovanje za migrante, naših ljudi ne uspemo zaposliti, za migrante pa bomo to zagotovili. Nekdo je rekel, da zadeve ne bodo nič stale. Glejte, to je pa res taka trditev, da ne vem, kaj lahko rečemo. Že sedaj nas to ogromno stane. Kaj šele, ko bomo vse te stvari morali zagotoviti, ki so tukajle navedene?

Skratka, jaz seveda deklaracije ne podpiram. Ocenjujem, da je na dolgi rok to smrt za Slovenijo. Zato tudi temu nasprotujemo. Predlagam pa, da si ljudje res preberejo. Obžalujem, da je bilo treba toliko časa čakati, da smo prišli do prevoda.

PODPREDSIEDNIK BRANKO SIMONVIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima Jani Möderndorfer, pripravi naj se Janez Janša.
Izvolite.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS SMC):
Hvala lepa.

Rabil sem nekaj ur, da sem prišel do besede, da nadaljujem tam, kjer sem končal. Veseli me, da so nekateri spoznali, da se enih stvari v Državnem zboru ne sme početi. Ampak to ni predmet današnje razprave, to bomo kje drugje urejali. Tam, kjer sem končal, sem želel pa povedati naslednje. Ves čas se v bistvu pogovarjamo, kot da bomo odločali tu, na tej seji o nečem. V resnici nimamo o ničemer odločati. In je zato jasno, da je to sprovcirana seja z enim samim jasnim namenom. Razpravljavci z moje leve strani bolj ali manj vsi v en duh in glas razlagajo, da so oni ti oznanjevalci, kako so oni povedali resnico, in če ne bi bilo te seje, sploh ne bi vedel nihče nič o ničemer v Sloveniji, kaj pravzaprav govori marakeška deklaracija ali pa globalni sporazum. Če sem iskren, namenoma zapletajo in omenjajo dva sporazuma, ki ju dajejo v en kos. Enkrat eno uporabljajo, enkrat drugo uporabljajo, tako kot se jim zljubi, samo

zato da bodo zadovoljni tisti, ki jih hočejo nahraniti s to hrano.

Cilj je jasen. Ne vem pa, če je primeren čas. Ne vem pa tudi, če so primerna orodja v 21. stoletju za to, da se počne to, kar se počne, na ta način, kot se počne. Jaz sem na ponedeljkovem odboru, ki je bil zainteresirano telo in kjer smo obravnavali isto materijo, in potem kasneje še v petek zelo jasno povedal, da nikogar ne mislim označevati za nacista, za fašista, da se bom pa vsakič oglašal in oglašil takrat, ko bo nekdo uporabljal te metode. In te metode se konstantno uporabljajo. Veste, bil je znani tvit od priljubljene osebe stranke SDS, gospoda Trumpa, ki je govoril zelo zaničevalno in z jasnim namenom, to je bilo 20. junija 2018, ko je govoril, da gre za poplavo ljudi v naši deželi. Poplavo ljudi. Seveda se je kmalu zatem takoj oglasila organizacija, ki skrbi za zgodovino in več kot jasno reprezentira, kaj se je dogajalo v holokavstu. Namreč, Goebbels je uporabljal popolnoma iste stavke. Še več, nastal je film Večni žid, ki govori o poplavi ljudstva, ljudi v naši deželi. Bolj ali manj je bilo zelo jasno, da gre za tako imenovani antisemitski film, ki je produciral to nacistično propagando z enim samim jasnim ciljem: povedati, kako so ti ljudje grozni, kako nimajo prave kulture, kako so v bistvu bolni, virus, insekti. Vse to uporablja tudi Trump v svojem žargonu. In vse to sem poslušal tudi v Državnem zboru na odborih. Kako ti ljudje prinašajo bolezen, kako so ti ljudje grozni. Malo prej sem slišal od kolegice, ki je rekla, da bomo zaposlovali te ljudi namesto naših, ki so brez služb. Oprostite, kolikor vem, je na zavodu za zaposlovanje ogromno delovnih mest, ki jih nihče od Slovencev ali državljanov sploh ne želi več opravljati. In – jih ni! In smo na tem, da bomo morali začeti ljudi iskati od nekd drugje! To je tisto, česar smo se bali pred 10, 15 leti. Ne govorim, daleč od tega, da je ta vaša mantra – migrantska politika, da bomo zdaj kar vse begunce pripeljali in ne vem, kaj še vse, in tu omenjate Merklovo. Daleč od tega. Sploh ne. Samo ne govorite neumnosti. In predvsem neresnice. To, kar je danes prisotno kar naprej.

Slišali smo tudi definicijo o tem, kaj naša država je in kdaj smo si to državo izborili in s kakšnim namenom. V samem uvodu na začetku smo ponovno slišali zgodbo in primerjavo Rima in kako v bistvu vse migracije uničujejo vse civilizacije in da bodo civilizacije izumrle in predvsem naša bo tukaj izumrla. Kdo, spoštovani kolegi in kolegice, kdo od poslancev z moje desne strani, kdorkoli, mi ga povejte z imenom in priimkom, je povedal, da ne spoštujejo Republike Slovenije, da ne spoštujejo kulture, da ne želi še naprej poslušati slovenskega jezika? Kdo o tem sploh govori? Žal vedno govorite samo na tej strani in strašite ljudi, da se bo nekaj zgodilo. In to v času, ko ni teh migracij, kot smo jih bili mi navajeni in smo jih lahko gledali 2015. In točno proti temu se vsi borimo, da se to ne dogaja, brezglavo tekanje sem in tja in kolone ljudi, ki jih ni enostavno

gledati. In ni se enostavno delati, kot da jih ni in da se to ni zgodilo! In če mislite, da – glede na to, da smo Republika Slovenija in se borimo, da poskušamo biti malo več kot samo ena klasična zadrtá, zakrinkana država, ki misli, da sama s sabo živi in da se cel svet vrti samo še okoli Slovenije – bomo sami rešili te probleme, potem se motite! Zato imamo globalni sporazum, in to je odgovor, kako se bojevati oziroma reševati to problematiko, skupaj s celim svetom. In če danes Slovencem rečemo besedo migracije, imajo vsi pred sabo samo to, kar so videli v Sloveniji. Migracija pomeni mnogo več!

Zato rabimo ta globalni sporazum, ki govori o vseh migracijah na tem svetu. Ampak ne, vi greste s tisto znano retoriko, pravi čas je, treba je na vsak način zminirati celo zgodbo in uporabljati metode, in to še enkrat ponavljam, ki so bile uspešne v državah, kjer je obveljal razum populizma in posledično tega strahu, misleč, da nas bodo ti ljudje, ki tako razmišljajo, obvarovali. Veste, tako so razmišljali tudi o Hitlerju nekateri. Mi je prav žal. Znani stavki, ki so jih tudi naši slovenski časopisi objavljali, so na začetku celo prodajali tezo, da so reichstag, so res komunisti zažgali, šele tri dni kasneje v bistvu začnejo poročati, kdo je bil v resnici pravi krivec za nastalo situacijo. In kaj se je zgodilo? Seveda so ga opevali tudi v Sloveniji kot rešitelja ekonomskega razvoja in kaj jaz vem, kaj še vse. Zakaj? Zaradi enega samega razloga – ker je bila prava propaganda, ker so ustrezali vsi instrumenti, ki so jih uporabljali po Goebbelsovem načinu, kako pripeljati ljudi na oblast, zato da potem izpeljejo svojo taktirko. Za to sem jaz bil prepričan, da tega v 21. stoletju ne bo več!

Vse proslave, ki se dogajajo – ves čas govorite, borimo se proti nacizmu, fašizmu, komunizmu in kaj jaz vem, čem še vse, imamo celo dan, ki ga v celi Evropi oznanjamo, ampak v bistvu pa še vedno kar naprej hočemo živeti po istih standardih. Prej sem omenil, kaj vse je Slovenija, pri katerih deklaracijah je sodelovala oziroma je celo sprejela te deklaracije. Nismo imeli nobenih slovenskih prevodov, pa je bilo to začasa vlade Janeza Janše. Pa nikoli ni prišel Janez Janša takrat kot predsednik vlade sem v parlament pa nam razložil, kaj se dogaja. Nikoli. Danes na tej točki B, migracije – no, to pa je tema, ali ne? Ja, ja, kolegica Irgl, nimaš besede, vsaj to pot ni dovolj. Absolutno je to ene vrste preplah. Mene res žalosti, ker to gledajo mladi ljudje in mislijo, da je vse to, kar počnemo v Državnem zboru, celo pravilno, da je to vzorec, kako se moramo mi obnašati. In to je sporočilo, o katerem sicer govori Janez Janša, ko sprašuje, kakšno sporočilo dajemo svetu. Jaz se bom vprašal, kakšno sporočilo dajemo našim mladim s takšnim načinom funkcioniranja. Jaz se pod to ne morem podpisati, pod takšen način. Toliko laži, toliko nesramnosti, absurdnosti, kot smo jih danes slišali v teh koncentriranih osmih urah, jih že dolgo časa ni bilo.

V prihodnjih dneh nas čaka še zanimivo veliko debat, ampak me prav zanima, kaj je v bistvu na vaši agendi, glede na to, da sem napovedal že pred enim tednom, kaj vse bo sledilo. Zdaj berem, da je Janez Janša že napovedal referendum. To se pravi, s to zgodbo se bomo ukvarjali še kar nekaj časa. Ne vem, če se bo to dobro končalo. Ampak zagotovo pa to ni v sozvočju človeka in vseh tistih vrednot, na katere se kar naprej sklicujete kot kristjani, kot ljudje, kot državljani, kot Slovenci in ne nazadnje kot poslanci. Jaz bi se nad tem zamislil. Sem se. Bojim pa se, da v resnici mislite, da imate prav, in celo verjamete v to.

PODPREDSEDNIK BRANKO SIMONVIČ:

Hvala lepa.

Besedo ima Janez Janša.

Izvolite.

JANEZ (IVAN) JANŠA (PS SDS): Hvala lepa še enkrat.

V teh dveh minutah mogoče samo dve stvari. Prej naj pa še rečem, da je današnji dan izjemno zanimiv. Nadomestni poslanci, ki so dobili najmanj glasov, so najbolj glasni, manj glasov dobijo, bolj so glasni. Očitno bo treba malo spremeniti nastop, sicer bo glasov zmanjkalo in tudi nadomestnih mandatov ne bo. Rečeno je bilo, danes ne bomo nič odločali, in to od tistih, ki so naredili vse, da res danes ne bi nič odločali, ker ste na matičnem delovnem telesu zavrnili sklepe. Potem pa nam očitata, da razpravljamo v prazno, ker ne bomo nič odločali. Precej pokvarjeno.

Bolj se pa splača odgovarjati na trditve oziroma bolj je treba odgovarjati na trditve, da se nič ne dogaja, 2015 da smo imeli neko krizo, zdaj se pa nič ne dogaja. Če nacionalna televizija ne poroča o nekih stvareh, to še ne pomeni, da se ne dogajajo. Malo spremljajte še druge medije, spremljajte poročila, ki jih dobivajo nekatera matična delovna telesa v Državnem zboru, tuj tisk ali tuje medije pa boste videli, da se marsikaj dogaja. In še celo obdobje naše generacije se bomo ukvarjali z migracijami in še kasneje, ne bo danes konec. Ne zaradi nas, ampak zaradi tega, ker je to akuten problem, ki bo samo še naraščal. Letos imamo zabeleženih, se pravi registriranih, ujetih, če hočete, štirikrat, petkrat več ilegalnih prehodov meje kot lani. Sosednja država nam je vrnila 70-krat več nezakonitih migrantov, ki so šli čez Slovenijo pa prišli v Italijo, in zdaj nam jih vračajo. Stroški za funkcioniranje infrastrukture, ki se s tem ukvarja, naraščajo. Ravno zdaj se koalicija krega za 10, 20 milijonov glede dodatkov za upokoјence in za regres. Dve koalicijski stranki sta si skočili v lase, predsednik Vlade kot od vas osovraženi Donald Trump preko twitterjev umirja koalicijske partnerje, velik problem je nekaj 10 milijonov za tiste, ki so 50 let polnili državno blagajno. To, da pa naraščajo stroški za ilegalne migracije, ki jih ne bi smelo biti, pa ni problem. Tukaj smo pa vsi humanitarni, denarja je, kolikor hočete, bog ne

daj, da kdo kaj reče zoper to, takoj si fašist. Nekaj razprav je šlo tukaj res čez mejo in v času, ki ga imam kot predlagatelj, bom nanje odgovarjal.

PODPREDSEDNIK BRANKO SIMONVIČ:
Hvala lepa.

Prehajamo v sklepni del splošne razprave, v katerem dobijo besedo še predstavniki Vlade in predstavniki predlagatelja.

Besedo ima predstavnik Vlade, minister za notranje zadeve Boštjan Poklukar.
Izvolite.

BOŠTJAN POKLUKAR: Hvala lepa, predsedujoči. Spoštovani poslanke in poslanci!

Kot minister za notranje zadeve vam želim tudi s tega mesta sporočiti, da v tem trenutku slovenska policija obvladuje ilegalne migracije na meji Republike Slovenije z Republiko Hrvaško. Prav tako vam zagotavljam, da policija zelo dobro in z vso odgovornostjo opravlja varovanje šengenske meje tako na mejnih prehodih kot vzdolž celotne meje. Republika Slovenija se srečuje z ilegalnimi migracijami vse od leta 2015 dalje in jih tudi obvladuje. Omeniti moram, da Policija pri nalogi varovanja južne meje sodeluje s Slovensko vojsko. Sodelovanje Policije s Slovensko vojsko je zelo dobro, naloge se izvajajo učinkovito kljub pomanjkanju kadra tako v Policiji kot v Slovenski vojski.

Ob tej priložnosti se želim s tega mesta zahvaliti policistkam in policistom ter pripadnikom Slovenske vojske za dobro opravljanje nalog varovanja naše južne meje.

V letošnjem letu je slovenska policija do 19. novembra obravnavala 8 tisoč 400 ilegalnih prehodov meje. Največ ilegalnih prehodov meje je bilo s strani državljanov Pakistana, Afganistana in Alžirije. Največ ilegalnih prehodov državne meje sta obravnavali Policijska uprava Novo Mesto in Policijska uprava Koper. Policija je sosednjim varnostnim organom izročila 4 tisoč 365 tujcev, največ hrvaškim varnostnim organom, in sicer 4 tisoč 245. Predaja tujcev hrvaškim varnostnim organom poteka nemoteno in v skladu s sporazumom med državama. Prav tako ugotavljamo, da prosilci za mednarodno zaščito zlorabljajo azil ter azilne kapacitete zapustijo še pred oddajo prošnje za mednarodno zaščito. Z zlorabo azilnega sistema se srečuje večina držav EU, ki so izpostavljene migrantskemu toku, problem pa skušamo ustrezno rešiti na ravni EU tudi s slovenskimi predlogi.

V letošnjem letu so se močno povečala tudi kazniva dejanja prepovedanega prehoda meje in ozemlja države. Policija je pri izvajanju svojih operativnih nalog uspešna, saj je letos obravnavala 232 tovrstnih kaznivih dejanj. Ugotavljamo, da gre pri večni osumljencev teh kaznivih dejanj za državljane Slovenije in Hrvaške, s temi kaznivimi dejanji pa se ukvarjajo tako posamezniki kot različne kriminalne

združbe. Policija s svojimi operativnimi ukrepi vsak dan učinkovito preprečuje ta kazniva dejanja, storilce pa procesira v skladu z zakonom strokovno in v skladu s svojimi pooblastili.

Ministrstvo za notranje zadeve je v naši državi pristojno za področje migracij. V zadnjih letih se intenzivno ukvarjamo z ilegalnimi migracijami, saj je Republika Slovenija tranzitna država na Balkanski migrantski poti. Ukvarjamo se pa tudi z legalnimi migracijami in vsemi izzivi, povezanimi z njimi. Ocenjujemo, da je pristop Republike Slovenije h Globalnem dogovoru o varnih, urejenih in zakonitih migracijah pozitiven korak pri krepitvi mednarodne politike do migracij. Na Ministrstvu za notranje zadeve pozdravljamo globalni dogovor, saj pričakujemo lažje upravljanje migracij in nujno mednarodno sodelovanje na tem področju. Ministrstvo za notranje zadeve in Policija bosta še naprej učinkovito preprečevala ilegalne migracije, ob spoštovanju tako nacionalnih kot mednarodnih pravnih aktov. Znotraj držav EU ter ostalih držav si prizadevamo za učinkovite rešitve na področju migracij in s to politiko tudi nadaljujemo.

Kot minister za notranje zadeve si bom prizadeval, da Slovenija ostane še naprej varna država, kljub vsem varnostnim izzivom, s katerimi se naša država sooča. Prepričan sem, da mi boste poslanke in poslanci pri tem tudi pomagali. Hvala.

PODPREDSEDNIK BRANKO SIMONVIČ:
Hvala lepa.

Besedo ima predstavnik predlagatelja Janez Janša.

Izvolite.

JANEZ (IVAN) JANŠA (PS SDS): Hvala lepa.

Hvala lepa tudi ministru za te zadnje podatke. Stanje je še bolj dramatično, kot smo ga slišali zadnjič na komisiji. 236, če se ne motim, obravnav kaznivih dejanj ilegalnega oziroma nezakonitih tihotapljenj, se pravi trgovine z ljudmi, v enem letu. Predstavljajte si, koliko je še tega, česar policija ni odkrila, ker vsega ne more. To je odgovor tistim, ki pravijo, da se nič ne dogaja, kaj se dogaja. Ja, očitno se nekaj dogaja. Če se ne bi nič dogajalo, oprostite, v normalnih časih je za varovanje meje policija, minister se je ravnokar zahvalil Slovenski vojski za sodelovanje pri varovanju meje. Mi smo nazadnje z vojsko varovali mejo leta 1991. Torej, nekaj se očitno dogaja.

Zdaj pa k bistvu. Ta razprava je pokazala, da smo se razdelili na dva dela. Na tiste, ki smo ta tako imenovani globalni dogovor prebrali in razpravljamo na tej podlagi, in na tiste, ki so ga najprej potrdili, potem so ga prevedli in zdaj ga sproti berejo. Moram reči, da je tudi to dosežek. Če te seje ne bi sklicali, Vlada tega ne bi niti prevedla niti vi tega ne bi prebrali niti ministri tega ne bi prebrali. Nekam smo tukaj prišli. Ampak, glejte, za različne države in za različne narode so ilegalne

migracije različen problem. Za narod, ki ima 100 milijonov duš ali pa 80 milijonov ali pa 60 milijonov, kot vemo iz zgodovine, je to en problem, za narod, ki ima 2 milijona duš, je pa to nek drug problem in je ta problem treba temu ustrezno obravnavati. Kar se tiče jedrne skupine evropskih držav – to je termin, ki smo ga slišali stokrat zadnjič na seji delovnega telesa, danes nekoliko manjkrat – prej sem opazil, da smo se v tem jedrnem delu znašli tudi v današnjem poročilu Evropske komisije, kjer je proračun slovenske Vlade obravnavan kritično, tako kot še belgijski, španski, portugalski pa francoski. Se pravi, tudi tukaj smo v jedrni skupini držav. Ne vem sicer, kateri proračun, ker mi ga še nismo videli.

Na vprašanje mojega poslanskega kolega, kdo bo šel v Marakeš z aklamacijo sprejet politični dogovor, nismo dobili odgovora, slišimo pa, da predsednik Vlade noče, predsednik države noče, zunanji minister noče, notranji minister očitno tudi ne bo šel, pa tudi nekateri ambasadorji, ki so jih predlagali, baje nočejo. Če je stvar tako dobra, kot govorite, tako pozitivna, tako potrebna, pa valjda bo šel nekdo od ključnih funkcionarjev ploskat v Marakeš. Očitno veste, da temu ni tako, in zdaj je to problem. Nihče se noče tam slikati. Kljub temu da smo na začetku povedali natančne podatke, se je skozi v razpravi ponavljalo, kako se tukaj sledi evropskemu stališču, stališču Združenih narodov. Evropa do tega vprašanja nima enotnega stališča. Pred tednom dni je bila razprava v Evropskem parlamentu, predsedujoča Svetu, Avstrija, ki nasprotuje temu, ne bo podpisnica, je povedala. Evropa nima enotnega stališča in ga tudi ne bo zastopala in zagovarjala.

Predvsem pa je treba odgovoriti na trditve, da se od leta 2006 ni nič spremenilo. Seveda se je spremenilo. Pokažite mi v tem aktu, v tem tako imenovanem globalnem dogovoru en sam stavek, kjer si svet prizadeva za odpravo revščine, kar je bil takrat temeljni cilj, ker revščina je glavno gonilo migracij, glavni motiv teh migracij. Naenkrat se je na to pozabilo. Ne bomo odpravljali revščine v državah izvora in vzrokov za migracijo, ampak jih bomo sprejemali tukaj. Stvar se je postavila na glavo, in še enkrat, ne nam očitati, da smo leta 2006 podprli in podpisali nek dokument, ki ste ga naredili maja letošnjega leta. Mislim, tako sposobni res nismo. Kaj se je še spremenilo? Leta 2006 so bile migracije velik problem za Avstralijo, od takrat naprej so zelo velik problem za Evropo. Videli ste pa sami, kaj se je dogajalo 2015, kaj se danes dogaja. Kaj se je še spremenilo? Samo v letu 2017 je bilo v Evropi več kot 200 terorističnih napadov. Veliko teh, ki so jih izvedli, je ilegalno prišlo v Evropo. Veliko tudi preko Slovenije v tem valu, ki smo ga baje tako dobro obvladali. Kaj se je še spremenilo? V zadnjih letih je v Jemnu od lahkote zaradi vojne, ki jo bijeta Savdska Arabija in Iran preko svojih proksijev, umrlo 85 tisoč otrok.

Zakaj je to pomembno? Zato, dragi kolegi iz levece, ker ste Iranu v tem času oprali milijardo evrov, s katero so nakupovali orožje, s katerim ubijajo otroke v Jemnu. Kje je tukaj vaša solidarnost? Res je, še bomo razpravljali o tej temi, treba je razpravljati, in če ste prepričani v to, kar ste govorili, dovolite ljudem, da preberejo ta dogovor, in jih vprašajte za mnenje. Danes smo vložili predlog za posvetovalni referendum, ki ga lahko Državni zbor z večino razpiše o zadevah, ki so pomembne za to državo, in seveda to vprašanje je pomembno ... / izklop mikrofona/

PODPREDSEDNIK BRANKO SIMONVIČ:

Hvala lepa.

Vsi prijavljeni razpravljavci, ki ste to želeli, ste dobili besedo. Ker čas, določen za razpravo, še ni potekel, sprašujem, ali želi na podlagi prvega odstavka 71. člena Poslovnika Državnega zbora še kdo razpravljati. Ugotavljam, da ne želi nihče razpravljati, in s tem zaključujem splošno razpravo o predlogu priporočila.

V skladu z razlago Komisije za poslovnik z dne 9. 12. 2009 Državni zbor ugotavlja, da je postopek obravnave predloga priporočila končan.

S tem zaključujem 1. točko dnevnega reda in tudi 13. izredno sejo Državnega zbora. Hvala lepa.

Seja se je končala 21. novembra 2018 ob 18.53.

INDEKS GOVORNIKOV

B

BAKOVIĆ, PREDRAG	40
BEVK, SAMO	45
BRGLEZ, DR. MILAN	23, 53

C

CERAR, DR. MIRO (MIROSLAV)	9
----------------------------------	---

Č

ČERNAČ, ZVONKO	39
----------------------	----

G

GRIMS, MAG. BRANKO	17, 42
--------------------------	--------

H

HEFERLE, TINA	54
HORVÁTH, FERENC	33
HRŠAK, IVAN	15

I

IRGL, EVA	43
IVANUŠA, JANI	32

J

JANŠA, JANEZ (IVAN)	6, 25, 58, 59
JELINČIČ PLEMENITI, ZMAGO	16
JERAJ, ALENKA	55

K

KALOH, MAG. DEJAN	50
KOCIPER, MAŠA	14
KOPRIVC, MARKO	51, 53
KORAŽIJA, BOŠTJAN	45
KORČE, JERCA	34

L

LOGAR, DR. ANŽE	51
-----------------------	----

M

MAHNIČ, ŽAN	48
MÖDERNDORFER, JANI (JANKO)	25, 35, 37, 38, 49, 57

N

NEMEC, MATJAŽ	8, 34
NOVAK, LJUDMILA	31

P

PAVŠIČ, ROBERT	21, 44, 49
PERIČ, GREGOR	41
POKLUKAR, BOŠTJAN	59

R

RAJH, ANDREJ	32
--------------------	----

RAJIĆ, MAG. BRANISLAV	24
REBERŠEK, ALEKSANDER	50
S	
SITER, PRIMOŽ	38
STAROVIĆ, VOJKO	47
Š	
ŠIRCELJ, MAG. ANDREJ	44, 45
T	
TAŠNER VATOVEC, DR. MATEJ	11
TONIN, MAG. MATEJ	12
U	
UDOVČ, MATEJA	46
V	
VRTOVEC, JERNEJ	7

LEGENDA

PS SDS – Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke
PS LMŠ – Poslanska skupina Liste Marjana Šarca
PS SD – Poslanska skupina Socialnih demokratov
PS SMC – Poslanska skupina Stranke modernega centra
PS Levica – Poslanska skupina Levica
PS NSi – Poslanska skupina Nova Slovenija – krščanski demokrati
PS SAB – Poslanska skupina Stranke Alenke Bratušek
PS DeSUS – Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije
PS SNS – Poslanska skupina Slovenske nacionalne stranke
PS IMNS – Poslanska skupina italijanske in madžarske narodne skupnosti